

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

King OF MY Heart

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
SEVEN RUE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

K I N G O F M Y H E A R T

Yasak Bir Eski Sevgilinin Babası &
Yaş Farkı Romantizmi

Seven Rue

Telif Hakkı© 2025 Seven Rue

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz.
Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Düzenleyenler: Hope (littlewolfbooks), Ailyn (aiisreading), Blair (bookreaderblair), Bianca (bvaliente_) ve Seven Rue

Kapak tasarımı Willow Lake Studio

Formatlama ve iç tasarım Seven Rue

Keanu Reeves, George Clooney, Tom Cruise ya da Brad Pitt (ya da 60 yaş üstü herhangi bir aktör) çıkma teklif etse hemen evet diyecek olanlara... Bu sizin için.

OYUN LİSTESİ

Normal Thing - Gracie Abrams
Baba Figürü - George Michael
Wicked Game - Chris Isaak
Baby Did a Bad Thing - Chris Isaak
Brooklyn Baby - Lana Del Rey Peace
- Taylor Swift
Benim Gibi Kovboy - Taylor Swift
Bad for Business - Sabrina Carpenter
Slow Burn - Kacey Musgraves
Home - Edward Sharpe & The Magnetic Zeros
Boulevard of Broken Dreams - Green Day
The Archer - Taylor Swift Shadow
of the Day - Linkin Park Busy
Woman - Sabrina Carpenter Little
Of Your Love - HAIM
Bırak Olsun - Gracie Abrams
Kalbimin Kralı - Taylor Swift

PROLOGUE

DARWYNN

Erkek arkadaşım çekilmez bir drama kraliçesiydi ve son sekiz ay boyunca onun saçmalıklarıyla nasıl başa çıktığımı ancak şimdi merak etmeye başladım. Aslında sekiz aydan fazla oldu ama ondan önce gerçek bir ilişkimiz yoktu.

Julian tek gecelik bir ilişkiydi.

Sonra ara sıra sikişen birine dönüştü. *Nasıl olduysa oldu.*

Daha sonra boş zamanlarımı benimle geçirmesine izin verdim.

Nihayetinde bana kız arkadaşım demesine izin verdim ve o zamandan beri birlikteyiz.

Julian çoğunlukla iyi bir adam olsa da, bu ilişkiyi bitirmek istediğimi biliyordum.

Er ya da geç.

Küfürler mırıldanarak kollarını göğsünde kavuşturup başını sallarken koltukta arkasına yaslanışını izledim. "Ne kadar kibirli bir pislik," diye tükürdü. "O zavallı kadına karşı ne kadar kabaydı? Kadın sadece işini yapıyordu."

Ona kaşlarımı çattım. "Onun görevi soru sormaktı, canlı yayında ona hakaret etmek değil," diye karşı çıktım, önümüzde duraklayan televizyonu işaret ederek. "Çizgiyi aştı. Ben de aynı şekilde tepki verirdim."

"Tabii ki . Büyük resmi göremiyorsun ve duygularını kontrol edemiyorsun."

Kaşlarımı kaldırarak, Julian'ın delirip delirmediğini ya da geçmişte sözlerinin ne kadar acımasız olduğunu ustalıkla görmezden gelip gelmediğimi merak ettim. Onu sık sık görmezden gelirdim. Çoğu zaman Julian'ın söyledikleri büyük önem taşımıyordu. Çok mızızlanırdı.

Duygularımla ilgili yorumun ağzımdan kaçmasına izin verdim. "Ciddi misin sen? Ne büyük resmi? Baban az önce canlı yayında milyonlarca insanın önünde hakarete uğradı."

Julian bana duygusuz gözlerle baktı. Sanki hiç duyguları yokmuş gibi görünüyordu.

"Ne zamandan beri onu önemsiyorsun?"

"Umursamıyorum."

Kabul etmek gerekir ki, son birkaç aydır kendimden başka kimseyi pek umursamıyordum. Ama bu, haksızlığa uğrayan insanlar için ayağa kalkmayan kalpsiz bir sürtük olduğum anlamına . "Ama o senin baban ve tek yaptığı olan biten her şey hakkında dürüst olmak istediği için kendini açıklamak oldu. Tüm dünya onun hakkında yalan söylüyordu ve sen şimdi burada oturmuş onu sırtından bıçaklıyorsun çünkü beş yıl önceki Noel yemeğine gelmediği için ona hâlâ kızgın mısın?"

Homurdandı ve başını sallayarak alttan alta bir şeyler mırıldandı
Nefes al.

"O da neydi?" Başımı yana eğip anlamadığımı söyledim.
onu duy.

"Babamın bencil bir pislik olduğunu söyledim."

"Sen mükemmel bir evlat oldun, değil mi?" Ona meydan okuyarak kollarımı kavuşturdum.

İlk başta Julian'ın babasının kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ünlü Hollywood efsanesi, Caspian King. Ama birbirimizi tanıdıktan bir ay sonra Julian bana ondan bahsetmeye başladı. Babasıyla olan bozuk ilişkisini ve o adamın ne kadar kaba olduğunu.

Bunların hepsi Julian'ın sözleriydi ve elbette oğlu olarak haklı olmalıydı.
Ama değildi.

Julian'ın Caspian'la kişisel sorunları vardı. Görünüşe göre, çok iyi bir baba değildi ve Julian'ı hiç umursamadı, ama ben her zaman her şeyin daha büyük bir resmi olduğunu biliyordum.

Tek sorun, babasına karşı duyduğu nefretin gerçek nedenlerinin ne olduğunu sormak hiç umurumda olmadı.

Caspian King, büyüdüğüm yerden çok uzakta bir hayat yaşayan bir aktördü. Elbette adını duymuştum, birkaç filmini izlemiştim ama onun dışında umurumda değildi.

" oluyor?"

Julian'ın en iyi arkadaşı Toby'nin sesini duyunca gözlerimi devirmiştim. Toby... garipti.

Ve eğlenceli bir şekilde değil.

Toby çok fazla ot içiyor, neredeyse her gün Taco Bell yiyor ve gün boyu kuş sesleri dinliyordu. Ne işi, ne ailesi, ne de hayatta bir amacı vardı.

Julian ile birlikte burada yaşıyordu.

Geceler.

"Kız arkadaşım babamın en büyük hayranı olmaya başladı." Ayağa kalktı ve

uzaktan kumandayı Toby'ye doğru fırlattı. "Geri sar. Röportajı izleyin ve babamın tam bir sik kafalı olduğu konusunda bana hak vereceksiniz."

Toby kaybolmuş gibiydi.

Ne sürpriz ama.

İçimi çektim. "Caspian King son filminin çekimleri sırasında yaşananlar hakkında canlı bir röportaj yaptı ve röportajı yapan kişi bariz bir şekilde kaba ve saygısızca davrandı. Julian da saygısız olanın kendisi olduğunu düşünüyor."

"O iyi mi?" Toby içtenlikle sordu. Şaşırtıcı bir şekilde.

"Cidden onların tarafını mı tutuyorsun?" Julian gözleri çılgına dönmüş bir halde sordu. "Babam bir canavar!"

Lanet olsun.

"Julian, yavaşla." Toby ellerini kaldırdı, biri hâlâ kumandayı tutuyordu. "Ben kimsenin tarafını tutmuyorum. Sadece röportajcıların ünlü tepki almak istediklerinde kasıtlı olarak acımasız olabileceklerini düşünüyorum."

Bu Toby'nin ağzından çıkan en akıllıca şey olsa gerek.

Ağız.

"Mülakatı yapan kişinin niyetinin ne olduğu umurumda değil. Benim için önemli olan

babamın tepki verme şekli. Şu anda ne kadar kötü görüldüğüm hakkında

bir fikrin var mı?" Kaşlarımı kaldırdım. "Pardon?"

Ona yaklaşarak tekrar televizyonu işaret ettim. "Seni kim takar lan? Babanla *yıllardır* konuşmuyorsun. Onunla ya da kariyeriyle ilgili hiçbir şey yapmak istemedin. Kimse bir oğlu olduğunu hatırlamıyor bile. Tanrım, Julian, sen tam bir-"

", geri çekilip derin bir nefes almamız gerekiyor." Toby'nin çarpık gülümsemesi bana ne kadar rahatsız anlatıyordu. Dürüst olmak gerekirse, ben de

sesimi biraz fazla yükselttim.

Bu kadar sinirlenmem için hiçbir neden yoktu.

Ellerimi havaya kaldırdım ve döndüm. "Tamam." "Beni kendinden uzaklaştırmayı seçti," dedi Julian.

Durup tekrar ona baktım.

Caspian'ı ve niyetini bilmediğim için bunun ne kadar doğru olduğunu bilmiyordum. Ama Julian'ın hikâyeyi anlattığı tarafı biliyordum ve babası hakkında bir kez bile iyi konuşmamıştı. Onu uzaklaştıran Caspian olsa da fark etmezdi. Julian'ın anlattığı hikâyede bir şeyler eksikti.

Caspian yedi yaşında oyunculığa başladı ve o zamandan beri yüzlerce filmde rol aldı ve yaşlandıkça daha da ünlü oldu.

Julian'ın annesi her zaman onun yanındaydı, onu tek başına büyütmüştü ama o bile bir keresinde Caspian hakkında kötü bir şey söylemişti. Gittiği için ona kızgındı ama gitmesi pek çok anlama gelebilirdi. Caspian'ın neden gittiğini hiç açıklamadılar ve sadece ünlü olmak istediği için gittiğini hayal edemedim.

Caspian bana arkada bırakacak bir adam gibi gelmedi.

Aile.

Yine de... Onu şahsen tanıımıyordum ve her şey olabilirdi. böyle oldu.

Benim gözümde, arayı kapatıp konuşmaları gerekiyordu. Yüz yüze. İşleri yoluna koymak için.

Ama bu konuda söz hakkım yoktu.

Bu onların ailesinin sorunuydu, benim değil.

Ailem harikaydı. Çok işlevsel ve eğlenceli.

Ama taşındığımdan beri onları pek sık görmüyordum. Sadece özel günlerde. Yine de neredeyse her gün aileme mesaj atıyor ya da onları arıyordum.

Özel hayatım bir şekilde düzene girmiş olsa da, hala mücadele ettiğim bir şey vardı.

İşim ve geleceğim.

Yirmi bir yaşındaydım ve hayatımda ne yapmak istediğime dair hiçbir fikrim yoktu. Üniversiteyi bir yıl erken bitirmiştım ve o zamandan beri bir bankanın resepsiyonunda çalışıyordum. Hayalimdeki iş değildi, ancak her sabah kalkmak için beni motive etmeye yetecek kadar iyi bir maaşı vardı, ama artık o işten de bıkmıştım.

Ve Burlington, Vermont'tan bıktım.

Ve Julian'ın.

Yüksek sesle söylemeye cesaret edemediğim bu çok doğru sözler karşısında gerildim.

Gözlerimi sıkıca kapattım ve Julian'a bakmadan önce derin bir nefes aldım. "Sanırım senden biraz uzaklaşmaya ihtiyacım var."

Julian kaşlarını çatı. "Ne diyorsun bebeğim?" "Diyorum ki, ben gidiyorum."

"Kulağa harika geliyor. Nereye gitmeyi planlıyorsun?" Toby hâlâ neler olup bittiğini tam olarak anlayamamış bir halde sordu.

"Hiçbir fikrim yok," diye iç geçirdim ve omuz silktim. "Kanada olabilir. Sadece gitmem gerekiyor."

"Kanada çok güzel bir ülke. Eğer okumak istersen hakkında bir kitabım var. Nereye gitmek istediğinize karar vermenize yardımcı olabilir."

"Googleda aratabilirim. Ama teşekkürler Toby." Julian'a bir bakış daha atmadan önce ona sıkı bir gülümseme verdim.

"Ne dediğimi duydun mu?" Gözlerinin buluşmasını bekleyerek sordum Beni

m. Ama hiç yapmadılar. "Evet, her neyse."

Çenem sıkıştı. "Julian."

"Ne? Zaten her şeyi söyledin. Kalbimi kırdın en iyi arkadaşım."

Gözlerimi devirmişt看.

Drama kraliçesi.

"Hadi ama Jule. İkimiz de bunun ciddi bir şey olmadığını biliyoruz."

"Senin için olmayabilir. Benim için her şeydi."

"Yalancı."

Sonunda bana baktı ve kaşlarını kaldırdı. Sonra gözlerini devirdi ve mırıldandı, "Evet, iyi, her neyse. Her şey bitti."

"Woah, hey." Toby'nin gözleri büyüdü. "Ayrılıyor musunuz? Öylece mi? Siz ikiniz birbirinizi seviyorsunuz!"

Julian ve ben hep bir ağızdan, "Hayır, istemiyoruz," dedik.

Toby, röportajı geri sarmaya hiç niyeti olmadan uzaktan kumandayı elinde tutarak aramıza baktı. "Kahretsin... yani..." Kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Yani, artık bekar mısınız?"

Ağır bir iç geçirdim ve Julian'ın yatak odasına gitmek için arkamı döndüm. "Seyahatim için biraz araştırma yapacağım," dedim kapıyı arkamdan kapatmadan önce.

Buradan uzaklaşmam gerekiyordu.

Julian ve Toby'den.

Temiz hava almaya ihtiyacım vardı.

Yeni şeyler, yeni insanlar görmeye ihtiyacım vardı.

Ve en , hayatımla ne yapmak istediğime karar vermem gerekiyordu.

hay
at.

BÖLÜM 1

DARWYNN

ALTI AY SONRA

Kanada çok güzeldi.

Ziyaret ettiğim yerler arasında hemen taşınmak istemediğim bir yer olmadı, ancak birkaç gün kaldıktan sonra listemdeki bir sonraki şehri ziyaret etmek üzere yola çıktım.

Bu liste Kanada'daki küçük kasabalardan oluşuyordu ve tüm bu sürüş yorucu olsa da devam ettiğim için mutluydum. Yol boyunca pek çok yeni şey gördüm ve yeni insanlarla tanıştım ve bu ülkeyi kadar çok sevmeye başlamıştım ki buraya taşınmayı düşünmeye başlamıştım bile.

Bu yolculukta kendimi de daha iyi tanıdım ama henüz çözemediğim tek şey hayatımda ne yapmak istediğimdi.

Şu anda Sault Ste. Marie, Ontario'daydım ve burası yine seyahatim bittiğinde taşınmayı hayal edebileceğim şehir ve kasabalardan biriydi.

Buradaki son akşamımdı ve akşam yemeğini otelin yanındaki restoranda yemeye karar verdim. Daha önce öğle yemeğimi de orada yemiştim.

Pencere kenarında küçük bir masaya oturdum, bu da bana peri ışıklarıyla aydınlatılmış küçük dükkanların ve güzel büyük pencerelerin bulunduğu işlek caddenin güzel bir verdi. Şehrin bu bölgesi daha turistikti ve nereye gidersem gideyim insanları izlemekten keyif alıyordum. Burası bunun için mükemmeldi.

Yemeğimi sipariş ettikten sonra telefonumu çıkarıp haritaya ve yarın sabah Burlington'a dönmek için kullanmam gereken yola baktım. On bir saatin tamamını bir günde gitmeyi kendime görev edinmiştim ve bu

beni yoracaktı, sadece ıssız bir yerde rastgele bir motelde ya da benzin istasyonunda durmak istemedim.

On bir saatlik bir yolculuktan sağ çıkmak için zaten atıştırmalıklar ve yeterince kafeinli içecek almıştım ve yapmayı planladığım tek mola tuvalete gitmekti.

Yemeğimi aldım ve mükemmel pişmiş biftek ve fasulyeyi yedim. Patates püresi neredeyse ağzımı yakıyordu ama bana hissettirdikleri sıcaklığa bayıldım. Kendimi evimde hissettirdiler ve planlarımı değiştirip Nashua, New Hampshire'daki ailemi ziyaret etmek istememe neden oldular.

Memleketimi özledim. Annemi, babamı ve Burlington'a taşındığımda geride bıraktığım tüm arkadaşlarımı özledim.

Ama bir süre daha devam etmek istedim.

Julian bana mesaj atmaya devam etti. Beni geri istiyordu ve konuşup konuşamayacağımızı sormaya devam etti.

Ama nadiren cevap yazardım.

Geri mesaj attığımda, telefonumun şarjının sık sık bittiğini veya internet bağlantımın kötü olduğunu söyleyerek bahaneler buldum.

Hepsine inandı ama mesaj atmaya devam etti. Özür dileycek bir şey olmadığı halde özür dileyip durdu.

Ayrılmak bizim kararımızdı ama görünüşe göre ben hala onun Zihin.

Yemeğimin geri kalanının tadını çıkarmak için Julian'la ilgili tüm düşüncelerimi bir kenara ittim.

Gözlerimin önümdeki duvarda gezinmesine izin verdiğimde, her tarafındaki imzalı Polaroid resimleri fark ettim.

Daha yakından baktım ve iki bağımsız müzisyen, bir rock grubu ve bir zamanlar televizyonda gördüğüm üç aktörü tanıdım.

"Çılgınca, ha? Burada çalışmaya başladığımda ünlü insanların burayı bildiğini bile bilmiyordum." Garson kız bana gülümseyerek tatlı çayımı yeniden doldurdu. "Benim favorim Keanu Reeves'ti. Ne kadar mütevazı bir adam."

Ona baktım ve gülümsedim. "İyi bir adam olduğunu duydum. Gerçekten de iyi bir aktörmüş." Tekrar duvara baktım. "Ama hiç resmi yok."

"Şuna özel bir yer vermemiz gerekiyordu." Keanu Reeves'in tüm personelle birlikte çekilmiş büyük, çerçeveli bir resminin bulunduğu bar alanını işaret etti. "Spot ışıklarını hak ediyor."

Hafifçe güldüm ve ona hak vermek için başımı salladım. "Yeterince makul."

"Değil mi? Bir aktör daha buraya sık sık geliyor ama bizden resmini asmamamızı istedi."

Hemen ilgimi çekti. "Kim o? Keanu kadar ünlü biri mi?"

"Muhtemelen daha da ünlüdür." Etrafına bakındı, sonra eğildi ve sesini alçalttı. "Bunu sana söylememem gerekiyor ama sapık falan gibi görünmüyorsun."

Oh, güzel.

"Bu Caspian King. Buradan yaklaşık elli dakika uzakta yaşıyor. Aslında bir çeşit müdavim. Ayda birkaç kez buraya gelir." Tekrar ayağa kalktı ve bana sırtıttı.

Hayır. Kahretsin.

Dudaklarımı büzdüm. Ona ne olduğunu merak etmiştim, özellikle de o ünlü röportajdan sonra. Hatta tüm Hollywood ona sırtını döndükten sonra yeryüzünden kaybolduğu için endişelenmiştim.

"Caspian King'in kim olduğunu bilmiyor musun?" diye sordu şaşkın bir ifadeyle.

Burada iki seçeneğim vardı. Ona gerçeği söylemek ya da yalan söylemek.

Doğruyu söylemeyi severdim. Her zaman ve her zaman.

Ancak aniden planlarda ince bir değişiklik oldu ve memleketime dönmenin bir iki hafta daha bekleyebileceğini düşündüm.

"Hayır, bu ismi hiç duymadım." Başımı yana doğru eğdim. "Hangi filmlerde oynadı?"

Kadının çenesi düştü. "*Çelik Darbe? Engerek'in Gazabı? The Art of Us?*" Gözlerini kırıştırdı ve Hollywood'un gelmiş geçmiş en ünlü filmlerinden bazılarını sıraladı, başrollerinde eski sevgilimin babası vardı. "*The Art of Us't* hiç duymadınız mı?"

Şaşkındı ve keşke ona o filmi ve filmde rol alan dünyaca ünlü aktörü bildiğimi söyleyebilseydim.

"Hayır, üzgünüm." Ona çarpık bir gülümseme verdim. "Neden burada bir fotoğrafının olmasını istemiyor?"

Derin bir iç çekti ve elini salladı. "Ah, çünkü tüm bu röportaj olayı birkaç ay önce gerçekleşti. Son -ve muhtemelen son- filminin setinde, rol arkadaşı Harris Grand'in de karıştığı bir kaza oldu. Bir araba dublörü kötü sonuçlandı. Harris öldü. İyi arkadaşlardı ve yapımcılar bu kazanın nasıl konusunda herkesin sessiz kalmasını sağladı.

Caspian, olduğu gibi, kimsenin onu susturmasına izin vermedi, bu yüzden canlı yayında gerçeği söyledi. Ama kimse ona inanmadı. Olanları gören ve bilen herkese kızarak kendini kaybetti ve Hollywood'a tövbe ederek kariyerine son verdi."

Bana zaten bildiğim her şeyi anlatırken onu dikkatle izledim. Her ayrıntıyı bilmiyordum ama gerçeği de biliyordum. Julian'ın ve internetteki pek çok insanın aksine ben Caspian'a inanıyordum.

"Bu korkunç. Durumu nasıl? Buraya sık sık geldiğini söylemiştiniz."

"Çok huysuz ama yine de çok saygılı ve kibar. Her zaman güzel ipuçları bırakıyor," dedi göz kırparak.

"Peki şimdi nerede yaşıyor demiştiniz?"

"Gerçekten söylememem gerekiyor."

Ama yine de bana söylerdi çünkü Hollywood aktörü Caspian King'i umursamadığımı düşünüyordu.

"Hilton Beach'te yaşıyor. Çok küçük bir köy. Aslında bence o köyün yarısı kamp alanı. Her iki durumda da, tamamen gözlerden uzak yaşıyor. Birisi bir keresinde küçük bir evi olduğunu söylemişti, hiç de süslü bir şey değil. Yani şöhretten vazgeçmiş ve normal bir adam olmuş."

Caspian'ın başrolde olduğu bir sonraki filmin konusu gibi geldi.

Dudaklarımı büzdüm ve içeceğime uzandım. Tatlı çayımdan birkaç yudum içmeden önce "Eğlenceli bir hikâye," dedim.

"Biliyorum, değil mi? Her neyse, yemeğini bitirmene izin vereceğim." Masamı terk etti ve ben de artık soğumuş olan bifteğimi yemeye devam ettim.

Caspian King hakkında düşündükçe, eski sevgilimi babasıyla yeniden bir araya getirmeye çalışmak için içimdeki dürtü daha da güçlendi.

Julian'ı artık hiç önemsemiyor değildim ve kalpsiz biri de değildim. Julian'la büyük, dünyayı sarsan bir aşk yaşamamıştık; yaşadığımız şey her şeyden çok rahatlıktı. Bir süre için yeterince iyi anlaşılan iki insandık, ta ki anlaşamayana kadar. Babasıyla olan ilişkisini önemsemem için hiçbir neden yoktu. Karışmak için bir nedenim yoktu.

Yine de onları yeniden bir araya getirme fikri kötü bir şarkı gibi aklıma takıldı. Belki suçluluk duygusuydu. Belki de can sıkıntısıydı. Belki de derinlerde bir yerde, herkesten çok kendime doğru şeyi yapan bir insan olduğumu kanıtlamak istiyordum. Bana faydası olmasa bile hala iyi biri olabileceğimi.

Julian'la ilgili değildi.

Gerçekten değildi.

Benim hakkımdaydı.

İç çekerek tabağıımı ittim ve telefonumu çıkardım. Bunu yapacaksam bir plana ihtiyacım vardı.

Ertesi sabah dokuza kadar uyumama izin verdim çünkü Hilton Plajı'na gitmek çok uzun sürmeyecekti ve zaten şu anda acelem de yoktu.

Hilton Beach'in kamp alanında küçük bir ev ayırttım ve orada iki hafta kalmayı planladım. Bu bana Caspian'la tanışmak ve ona yaklaşıp yaklaşamayacağımı görmek için yeterli zaman verecekti. Ona Julian'ı sorabilecek miydim, görecektim.

Ama planım başarısız olsa bile, o küçücük yerde geçireceğim iki haftanın Köy. tadını çıkaracaktım.

Hilton Plajı oturmak ve suya bakmak için güzel görünüyordu.

Yol neredeyse bir saat sürdü, bir benzin istasyonunda kısa bir mola verdim kendime atıştırılmalık bir şeyler almak için. Hedefime ulaştığımda, önümüzdeki iki hafta boyunca kalacağım yeri kontrol etmeden önce köyü araştırmak için tüm küçük evlerin önünden geçtim.

Kamp alanına giderken bir bakkal gördüm ve evin anahtarlarını aldıktan sonra geri dönmeye karar verdim. Biraz yiyecek almak için geri dönecektim.

Bana küçük evi gösteren Theresa hoş ama sinirli görünüyordu. Bana sıcak su durumunu açıklarken bir süre onu izledim ve gözleri benimkilerle buluştuğunda sorgulayan bir bakışla kaşlarını kaldırdı. "Neden buradasın?"

Dudaklarımı büzdüm ve omuz silktim. "Tatil mi?" "Bu bir soru mu?"

"Hayır, buraya tatile geldim." Ki bu kısmen doğrudu.

"Korkunç bir yalancısın."

Kaba.

Yine de ona gerçeği söyleyemezdim, değil mi?

Muhtemelen Caspian'ı biliyordu. Yani, gerçek anlamda burada yaşarken onu neden bilmesin ki?

Tabii o ve restorandaki kadın bana yalan söylemediyse.

"Neden buradasın?" Theresa kollarını göğsünde kavuşturarak tekrar sordu.

Planıma devam edip bunu bir sır olarak saklayabilirdim ya da ona gerçeği muhtemelen köyden kovulabilirdim.

Zor seçimler.

Gözlerim tekrar onunkilerle buluşmadan önce mutfağa ve oturma alanına baktım. "Caspian King burada mı yaşıyor?" Karşılığında ben de sordum.

"Kimsin sen?"

Lanet olsun.

ardına gelen kuru sorular. "Ne demek istiyorsun?"

"Caz'i tanıyor musun?"

Caz.

İlginç.

Bekle, yani adam burada ve kız onu tanıyor.

Sıkıca gülümsedim ve kollarımı göğsümün üzerinde gevşekçe kavuşturdum. "Ben onun oğlunun kız arkadaşıyım."

Bu da başka bir yalandı ama muhtemelen Theresa'nın güvenini kazanmak için Caspian'ın oğluyla olan ilişkimi kullanmam faydalı olacaktı.

Beni yakından izledi, hakkımdaki düşünceleri değişmedi. Burada olmamdan hoşlanmıyordu. *Benden* hoşlanmıyordu da. Ama, hey, beni şimdi dışarı atamazdı. Ayrıca, önümüzdeki on dört gün için buranın parasını çoktan ödemiştim.

"Burada olduğunu biliyor mu?"

"Uh, hayır. Ve eğer ona koşup onu."

"Neden olmasın? Ben onun arkadaşıyım. Ona söylemeliyim."

Lanet olsun sana, Theresa, seni yaşlı cadı.

"Çünkü benim varlığımdan haberi yok."

"Benimle taşak mı geçiyorsun, çocuk?"

Asla yapmam, diye geçirdim. "Hayır,

Hanımefendi."

"O zaman neden buraya geldin? O meşgul bir adam."

Meşgu

l

müsün

?

Burad

a mı?

Hiçliğin ortasında mı?"

"Ne kadar meşgul? Emekli olduğunu sanıyordum."

"Yaptı, ama bu yaptığı anlamına gelmez-" Durdu ve elini kaldırdı Elini. "Oğlu neden burada değil? Neden yalnız geldin?"

Adil bir soru.

"Julian meşgul bir adam," dedim, Caspian hakkında söylediği sözleri tekrarlayarak. "Onun adına gelip Caspian'ı kontrol etmemi istedi. Biliyorsun, olanlardan sonra onun iyi olduğundan emin olmak istedik."

"Hm." Pek ikna olmuş görünmüyordu. "Kaç yaşındasın?"

Fark eder mi? "Yirmi bir."

Beni tekrar inceledi, gözleri yüzümde geziniyordu. Parçaları bir araya getirmeye ve söylediklerimin kalmama izin vermek için yeterli olup olmadığını değerlendirmeye çalışıyordu.

Küçük mutfak tezgâhına yaslanmış, hâlâ bir tür uzaylıymışım gibi beni incelerken dudakları ince bir çizgiye dönüştü.

"Onunla hiç tanışmadığınızı söylediniz ve Caspian oğlundan hiç bahsetmedi. Ya da tam olarak aile üyelerinden herhangi birinden. Neden şimdi? Bunca zaman sonra neden onu aramaya zahmet ettiniz?"

Birden kendimi rahatsız hissettim. Bu iyi bir soruydu, kendim üzerinde tam olarak düşünmediğim bir soruydu. Tek istediğim Julian ve babasını konuşturmaktı. Bunun sonucunda ne olacağına ben karar veremezdim.

Ama en azından nazik bir şey yapmaya çalıştım. "Julian ve Caspian'ın zor bir geçmişi var. Babası olmadan mücadele ediyordu ve eminim Caspian'ın da işleri kolay değildi. İlişkileri karmaşık, biliyor musun?"

Theresa'nın ifadesi hafifçe yumuşadı ama şüpheciliği hâlâ devam ediyordu. "Karmaşık, ha?"

Başımı salladım, başka ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Bir sonraki hamlesini tartıyor gibiydi ve zahmete değmeyeceğime karar verirse diye onu fazla zorlamak istemedim. Sonunda iç çekti ve kendini tezgâhtan aşağı itti.

"Bak evlat, burada ne bulmayı umuyorsun ya da neden bir baba ile oğlunu yeniden bir araya getirebileceğini düşünüyorsun bilmiyorum ama Caz pek de sıcakkanlı bir tip değil. O... gergin. Ve kendine göre sebepleri var."

"Fazla bir şey beklemiyorum," dedim dürüstçe. "Sadece onu kontrol etmek istiyorum. Onunla konuşmak. Julian için. Ve belki tekrar yakınlaşmalarına yardımcı olabilirim."

Theresa uzun bir süre daha bana baktıktan sonra omuz silkti. "O zaman sana iyi şanslar."

"Teşekkürler," dedim, samimi görünmeye çalışarak. "Beni kovmadığın için." "Bana henüz teşekkür etme," diye mırıldandı. "Bu iş böyle bitmeyebilir

olacağını düşünüyorsun. Ama kararlılığınıza hayranım."

Dönüp gitti ve beni küçük evde yalnız bıraktı. Tuttuğumu fark etmediğim bir nefes verdim ve etrafa göz gezdirdim. Küçük ama rahattı; bir yatak, küçük bir mutfak ve pencere kenarında küçük bir oturma alanı için yeterli yer vardı.

Yatağın kenarına oturdum, zihnim aniden hızlandı. Caspian buradaydı, bu köyde bir yerlerde. Julian'ın dilinden düşmeyen adam. Ama ona ne diyecektim?

Ya Julian'ın kız arkadaşı olduğuma inanmazsa? Şey, *eski*.

Ya kapıyı suratıma kapatıp bana siktir olup gitmemi söylediye, çünkü rastgele insanların aniden ortaya çıkmasını istemiyordu?

Bu sadece adil olurdu.

Şakaklarımı ovuşturdum ve iç çektim. Neden bunun iyi bir şey olduğunu düşünmüştüm ki?

Fikir mi?

Maceracı davranıyordum. Ve en kötü senaryo Julian'ı babasıyla bir araya getirememek.

Kesin olan bir şey vardı: Hilton Beach'ten en azından denemeden ayrılmayacaktım. Hoşuna gitse de gitmese de buradaydım ve o kadar kolay pes etmeyecektim.

BÖLÜM 2

DARWYNN

Bakkal tam da Hilton Beach gibi küçük bir köyden beklediğim gibiydi. Ahşap raflar temel ihtiyaçlarla doluydu.

Konserve ürünler, taze ürünler, küçük bir et seçkisi ve birkaç ev eşyası. Hatta el yapımı takılara ve yerel olarak yapılan jöle ve bala ayrılmış bir köşe bile vardı. Hafiften sedir ve kahve kokuyordu. İhtiyacım olandan biraz daha fazla oyalanmamı sağlayan rahatlatıcı bir karışımdı.

Basit bir akşam yemeği yapmak için birkaç şey aldım.

Makarna, bir kavanoz marinara sosu, küçük bir paket parmesan peyniri ve daha bu sabah birinin bahçesinden koparılmış gibi görünen bir demet taze fesleğen. Ayrıca tezgahın yanındaki sepetten bir paket cips, bir kalıp çikolata ve bir somun ekmek aldım.

Kasiyer otuz yaşlarında, dostça gülümseyen ve yaka kartında "Henry" yazan bir adamdı. Memnuniyetle katıldığım küçük bir konuşma yaparken beni aradı.

Havadan sudan konuşmayı severdim.

Nedenini bilmiyorum. Garipliğini seviyordum.

"Şehirde yeni misin?" diye sordu eşyalarımı poşetlerken. Cevabımı kısa tutarak, "Sadece ziyarete geldim," dedim. "Uzun kalacak mısın?"

"Birkaç hafta, belki daha fazla."

Başını salladı, mavi gözleri Theresa'nın az önceki merakıyla beni tarıyordu. "Peki, iyi eğlenceler. Buralar sessizdir ama gün batımları buna değer."

"Duydum," dedim, eşyalarımın parasını öderken kibarca gülümsedim.

"Ben Henry. Sokağın tam karşısında oturuyorum," dedi bana, parmağıyla diğer taraftaki mavi evi göstererek. "Ve bu dükkânın sahibiyim."

"değil." Ona sıkı bir gülümseme verdim. "Ben Darwynn."

"Memnun oldum, Darwynn." O da gülümsedi ve bana çantamı uzattı. "Gecenizin tadını çıkarın."

"Teşekkür ederim. Size de." Çantamı aldım ve kamp alanına geri döndüm.

Küçük eve döndüğümde, küçük mutfakta akşam yemeğimi pişirdim. Fesleğen kokusu mekânı dolduruyor, burayı biraz daha evim gibi hissettiriyordu. Son altı ayda ziyaret ettiğim her küçük kasaba ve şehri özlemiş olmama rağmen evimi özlemedim.

Her şey hazır olduğunda makarnayı tabağa koydum ve dışarıya, verandadaki küçük masaya taşıdım.

Güneş ufkun altına inmeye başlamıştı ve gökyüzünde turuncu, pembe ve mor renkler belirmişti. Su, canlı renkleri yansıtarak parıldıyordu. Yavaşça yedim, her lokmanın ve o anın sessiz dinginliğinin tadını çıkardım.

Güneş alçalırken göz ucuyla bir hareket fark ettim. Bakışlarım su kenarındaki bir eve kaydı, verandası alacakaranlığın altın ışıltısıyla yıkanıyordu. Kapıdan uzun boylu ve geniş omuzlu bir adam çıktı.

O olmalı.

Hayal görmüyorsam tabii. Hayır... O olmalı.

Uzaktan bile o olduğunu anladım.

Silueti çarpıcı bir şekilde tanıdıktı. Onu filmlerde, televizyonda ve telefonumun ekranında görmüştüm.

Caspian'dı.

Bir elinde bir kupa taşıyordu ve bakışları ufka sabitlenmiş halde verandadaki sandalyeye yerleşti.

Onu izlerken donup kaldım. İçimde alışılmadık duygular kabarırken kalbim göğsümde gümbürdedi.

Gerginlik, merak ve bir şey çok fazla gibi hissettim Umut.

Gün geceye karışırken orada otururken huzurlu görünüyordu. O Önünde uzanan su, sakin ve kesintisizdi, sanki ona sormak istediğim soruların tüm cevaplarını barındırıyordu.

Bir an için aşağı inip aramızdaki mesafeyi kapatmayı düşündüm. Ama bir şey beni engelledi. Zamanlama doğru gelmedi.

Habersiz gelmeden önce biraz daha zamana ihtiyacım vardı.

Gökyüzü kararmaya başladığında yemeğimi bitirdim. Temizlenip yatmaya hazırlanırken Caspian'ın görüntüsü hâlâ aklımdaydı.

Yarın, kendime söyledim. Yarın onu görmeye gideceğim.

Yatağa tırmandım, battaniyeyi çeneme kadar çektim ve tavana baktım. Fırtına öncesi sessizlik gibiydi, sanki hava nefesini tutmuş bir şeylerin olmasını bekliyordu.

Yarın, Caspian King ile buluşacağım.

İyi ya da kötü, en azından kendimi ona tanıtmış olurum.

Ertesi sabah uyandığımda canım tatlı bir şeyler çekiyordu ve şansına, kamp alanının girişindeki caddenin hemen yanında küçük tatlı bir fırın vardı.

Hızlı bir duş alıp kıyafetlerimi giydikten sonra kendime bir fincan kahve ve unlu mamuller aldım.

Bakkalın da üzerinde bulunduğu yola sapmadan önce, artık Caspian'a ait olduğunu bildiğim eve doğru baktım.

Planım hâlâ oraya gidip kapısını çalmak ve kendimi oğlunun kız arkadaşı olarak tanıtmaktı. Ancak içten içe, onu fırına doğru yürürken görmeyi, tesadüfen yanından geçmeyi ve belki de rastgele bir sohbet başlatmayı umuyordum.

Ona kim olduğumu ve ne için orada olduğumu söylemeden.

Ancak durum böyle olmayacaktı çünkü görünüşe göre adam evinden nadiren çıkıyordu.

Fırına vardığımda içeri girdim ve içerisi beni hemen büyüledi. Ahşap masa ve sandalyeler düzensiz bir şekilde dağılmıştı, bir duvarı ikinci el kitaplarla dolu bir raf süslüyordu ve küçük mekânın her yerinde bitkiler vardı. Yerli olduklarını tahmin ettiğim birkaç kişi oturmuş, sessizce sohbet ediyor ya da içeceklerini yudumlarken gazete okuyorlardı.

Önlüklü, neşeli bir baristanın gülümsediği tezgâha yaklaştım. "Günaydın! Size ne ikram edebilirim?"

"Günaydın." Bir an için unlu mamul seçeneklerine göz attım ve sonra ona "Bir kruvasan, bir yaban mersinli muffin ve bir sade kahve lütfen" dedim.

"Gitmek mi?"

"Buradan alayım, lütfen."

"Oturun." Oturmamı işaret etmek için elini kaldırdı ve ona hızlı bir gülümseme verdikten sonra pencerenin yanındaki sandalyeye oturdum.

Saniyeler sonra kız yanımda durdu, koyu yeşil bir fincanda dumanı tüten kahveyi ve kruvasan ile çöreğimin bulunduğu tabağı önüme koydu. "Başka bir şeye ihtiyacınız olursa, bana haber verin."

Ona gülümsedim ve hızlıca başımı salladım. "Teşekkür . Sen çok türden."

Masamdan ayrılmadan önce tatlı bir jestle omzuma dokundu. ve başka bir müşteriye hizmet vermek.

Gözlerin bana dikildiğini hissettiğimde kahvaltımın tadını çıkarıyordum.

Önce başımı kaldırmaya cesaret edemedim ama bana aval aval bakanın kim olduğunu görmek için bakışlarımı yukarı doğru zorladım.

Theresa.

Ona küçük bir el sallayarak sıkıca gülümsedim.

Gözlerini benden ayırmıyordu, utanmadan bakıyor ve beni sinirlendiriyordu.

Bakışlarını bir an için fazla uzun tuttuğumda ayağa kalktı ve yanında kahvesini ve gazetesini getirerek bana doğru yürüdü. "Bakın kim erken kalkmış."

Tereddüt ettim ve karşıma oturmasını izledim. "Size de günaydın."

Kuru kuru kıkırdadı. "Zor bir gece geçirmiş gibi görünüyorsun."

Kekimden bir ısırık daha almadan önce dudaklarımı büzdüm. "Aslında gecem oldukça iyiydi. O yatakta bir bebek gibi uyudum. Çok rahattı," diye itiraf ettim gülümseyerek.

Theresa oflayıp puflayarak sandalyesinde arkasına yaslandı. "Peki, bugün onu görmeye gitmeyi planlıyor musun?"

"Evet."

O karanlık gözleri ve yoğun bakışlarıyla beni yakından izledi. Kendimi rahatsız hissetmeye başlamıştım ama bu hissi bir kenara ittim. "Bana nerede yaşadığını sormayacak mısın?"

"Aslında onu dün gece gördüm. Verandada gün batımını izledim ve onun da aynı şeyi yaptığını gördüm. Yani... Nerede yaşadığını biliyorum."

Theresa yavaşça başını salladı, gözleri hâlâ yüzümde sabitti.

Tanrım, çok korkutucuydu.

Aslında hiç de korkutucu görünmüyordu. Beni ürperten o gözleriydi.

Dudakları yarım bir gülümsemeye dönüştüğünde, "Sana bir şey söyleyeyim. Beklenmedik ziyaretçilerden heyecan duyacak türden bir adam değil."

"Bunu anladım," dedim kahvemi yudumlarken. "Yine de bir şansımı . Tüm planlarımı şimdi korkup vazgeçmek için değiştirmedim."

İnce kaşları kalktı. "Hangi planını değiştirdin?" "Aslında memleketime gitmek üzereydim-" "Orası neresi?"

"Nashua, New Hampshire." "Devam edin."

"Aylar süren Kanada seyahatimden sonra eve dönmeyi planlıyordum-"

Yine sözümü kesti. "Trip mi? Tek başına mı? Peki ya erkek arkadaşın?"

Kahretsin... Hikayemin mantıklı olduğundan emin olmak için daha fazla bahane bulmam gerekiyordu.

Başımı yana eğerek gülümsedim. "Dediğim gibi, erkek arkadaşım şu anda çok meşgul ve ben de tek başıma bir seyahate çıkmaya karar verdim çünkü hem zamanım hem de param vardı. Ve son durağım memleketimdi, ama sonra Julian'ın bana babasıyla olan ilişkisi hakkında anlattığı her şeyi hatırlayınca planımı değiştirdim ve yakın olduğum için buraya gelmeye karar verdim." Ona her ayrıntıyı anlatmanın gerekli olmadığını düşünerek kendimi durdurdum ama bana dikkatle bakmaya devam edince devam ettim. "Yani... Google'da kısa bir arama yaptım ve burada yaşadığını öğrendim."

Bu da başka bir yalandı ve internet hakkında pek bir şey bilmiyor gibiydi çünkü itiraz etmedi. Derin bir iç çekti ve nefesinin altında mırıldandı: "Lanet olası paparazziler. Şerife kimsenin evine yaklaşmasına izin vermemesini söyledim."

Caspian'ın Hollywood'dan emekli olduktan sonra internette hiçbir yerde fotoğrafının bulunmadığından neredeyse emindim. Ayrıca birkaç kişi dışında kimsenin -ve tüm Hilton Beach'in- onun artık burada yaşadığını bilmediğinden de emindim.

Her iki durumda da beni sorgulamayı bıraktığı için memnundum çünkü ne kadar çok yalan söylersem hikâyemi o kadar karmaşıklılaştırıyordum. Söylediğim şeyleri hatırlama konusunda kötüydim ve kendi hikayemi çarpıtmam ve neden burada olduğum ve en başta bu duruma nasıl düştüğüm konusunda sahtekarlık yaparken yakalanmam oldukça kolay olurdu.

Theresa ayağa kalktı ve boş kupasını aldı. Beni bir kez daha inceledikten sonra, "Cesur ol," dedi.

Cesur mu?

"Nadiren iyi bir ruh halinde olur."

Bunu bilmek güzel.

"Umarım kapıyı yüzüme çarpmaz. Hâlâ denemek zorundayım." Güldü.

Bu sefer gerçek bir kahkahaydı.

Bana gülüyordu.

Teşekkürler, Theresa.

Gözleri tekrar benimkilerle buluştu. "O karmaşık bir adam. Özel, inatçı ve pek de sıcak biri değil. Ama kalpsiz değil."

Bu sürpriz olmadı.

"Biliyorum. Kalpsiz olmadığını hissedebiliyorum," dedim sıkı bir ses tonuyla.

Gülümse.

Bir kez başını salladı, açıkça gitmek istiyordu ama henüz yapamazdı. Bana Caspian'ı anlatmaya devam etmek istedi.

"Bu köy için çok şey yaptı. Reklamını yapmasa bile ona çok şey borçluyuz. O kötü bir adam değil. Sadece... kolay biri değil."

Sözlerini sessizce dinledim. Şüphelerimi silmediler ama onun kim olduğuna dair oluşturmaya çalıştığım resme bir katman daha eklediler.

"Sanırım bunu kendim öğreneceğim," dedim, sesim kısık ama Sabit.

Theresa başını salladı, ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. "Öyle yapacaksın. Sadece... biraz kaba davranırsa bunu kişisel algılama." "Anlaşıldı."

Kupasını tezgâha koyduktan sonra fırından çıktı ve baristaya veda .

Yaklaşık on beş dakika sonra dışarı çıktım ve yüzümde parlayan ılık güneşi hissetmek için bir an durdum.

Bugün Caspian King'i görecektim. Ve nasıl geçerse geçsin, en azından denediğimi gururla söyleyebilirdim.

BÖLÜM 3

DARWYNN

Öğleden sonra gelene kadar bir ileri bir geri volta attım ve bakkala bir kez daha gidip kendime erken bir akşam yemeği hazırladıktan sonra nihayet Caspian'ın evine gidip kapısını çalmaya hazırdım.

Evine giden çakıllı yolda yürürken kalbim göğsüme çarpıyordu. Küçük ev suyun kenarında oturuyordu ve soyulmuş boyası ve düzensiz verandası ona bir tür çekicilik veriyordu. İnsanın dünyadan kaçmak için gidebileceği türden bir yere benziyordu.

Belli ki Hazar Kralı bunu başarmıştı.

Bir an verandada durup kapıya baktım. Sinirlerim beni bundan vazgeçirmekle tehdit ediyordu, ama onları silkeledim ve kapıyı çaldım. Üç keskin vuruş, niyetlendiğimden daha yüksek sesle.

İlk başta sessizdi ve beni duyup duymadığını merak ettim. Duymuş olmalı. Parmak eklemlerimi kapıya vurdum.

Ağır ayak sesleri yaklaştı, ardından kapının gıcırtısı duyuldu.

Caspian önümde belirdi, çerçevesi kapı aralığını dolduruyordu. Geniş omuzlu ve uzun boyluydu, gri saçları geriye doğru itilmiş ve kulaklarının arkasına toplanmıştı. Kahverengi gözleri şüpheyle üzerime dikildi ve güçlü kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken hafifçe daraldı.

Kaç ? 60?

O yaşıya göre hâlâ inanılmaz formdaydı. Kaslıydı.

Yakışıklı.

"Kimsin sen?" diye kabaca sordu, ses tonu bundan sonra söyleyeceğim her şeyin iyi olması gerektiğini açıkça ortaya .

Sertçe yutkundum ve kendimi onun bakışlarıyla buluşmaya zorladım.

Tanrım... Caspian King çok yakışıklı.

"Benim adım Darwynn," dedim yavaşça, sanki emin değilmişim gibi.

"Darwynn," diye tekrarladı, sesi düzdü. "Bunun benim için bir anlamı olması mı gerekiyor?"

Tereddüt ettim. "Henüz değil. Ama açıklamam için bana birkaç dakika vereceğinizi umuyordum."

Gözleri üzerimde gezindi, kot pantolonumu, ceketimi ve saklamaya çalıştığım belli belirsiz gerginliğimi inceledi. "Dur tahmin edeyim," dedi, ses tonundan şüphecilik akıyordu. "Theresa'nın imza isteyen yeğenlerinden birisiniz. Ona burada olduğumu kimseye söylememesini söyledim."

Yanağımın içini ısırdım ve parmaklarımı arkamda birleştirdim. "Hayır, Theresa'yla bir akrabalığım yok."

"O zaman neden buradasın?" Sesi talepkâr, bakışları yoğundu.

"I..." Seçeneklerimi tartarken dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım. Doğruyu söylemek ya da yalan söylemek. Bu oyunu son iki gün içinde yaklaşık on kez oynamıştım. "Ben Darwynn Cove. Oğlunuzun kız arkadaşayım."

Ex.

Ama şu anda bunun bir önemi yoktu.

Yüz ifadesi anında değişti. Sanki oğlundan bahsetmek ona bir baba olduğunu hatırlatmış gibiydi.

Gözleri dolaştı, sonra arkama baktı, orada duracak başka birini arıyordu. "O da burada mı?" diye sordu.

"Hayır, sadece ben varım," dedim sıkı bir gülümsemeyle. "Julian Burlington'daki evine döndü."

"Hm." Gözleri tekrar benimkilere dikilmişti. "Ve sen buradasın çünkü..."

İşte başlıyoruz.

"Çünkü Julian seni kontrol etmemi istedi." Henüz.

Bir tane

daha.

Yalan.

"Sürekli sizden bahsediyor ve röportajı gördük." Kaşları kalktı.

Ona söylediğim hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

Ve doğrusu bana da hiçbir şey mantıklı gelmiyordu. Tüm bu yalanlardan ve uydurma hikayelerden sonra.

Zihnim allak bullak olmuştu.

"Bunca yıldır beni aramaya ya da mesaj atmaya tenezzül etmeyen oğlum, kız arkadaşından Burlington'dan bu boktan yere kadar gelmesini istedi.

...beni kontrol etmek için?"

Yavaşça başımı salladım. Çok yavaşça.

Kalbim birkaç kez . *Tanrım*, kaçmak ve asla bakmamak istedim.

Geri.

Buraya hiç gelmemeliydim.

Beni incelemeye devam ederken gözleri yüzümden ayrılmadı.

Sözlerim aramızda kalır.

Orada olmamı sorgulamak yerine gözlerini kıstı ve konuyu değiştirdi.

"Tuhaf görünüyorsun."

Kaşlarımı kaldırdım. "?"

Sanki görünüşü hakkında kaba bir şey söyleyen benmişim gibi alay etti ve içeri girmek için arkasını dönmeden önce bir el salladı. "Ayakkabılarını çıkar."

"Az önce bana çirkin dedin!"

Duygularım biraz incinmişti ve davetine rağmen ayaklarım hareket etmedi.

Beni içeri alıyordu. Bunu beklemiyordum.

Benimle konuşacağını bile düşünmemiştim.

Yine de buradaydım, küçük oturma odasındaki koltuklara doğru yürürken sırtına bakıyordum.

"Sana çirkin demedim. İçeri girerken kapıyı kapat."

Tereddütle içeri girdim ve Caspian'ın derin sesi emredince kapıyı arkamdan kapattım. Ev loştu, perdeler çoğunlukla çekiliydi ama hafif kahve ve odun dumanı kokusu mekâna tuhaf bir ev havası veriyordu. Mobilyalar uyumsuz ve yıpranmıştı; kitaplar ve kâğıtlar neredeyse her yüzeye dağılmıştı.

Meşgul gibi görünüyordu.

Düşündüğüm şekilde değil.

Caspian ona yetişmemi beklemedi. Sarkık koltuğa çöktü ve belli belirsiz bir şekilde kanepeyi işaret etti. "Otur. Konuş. Bu her neyse, çabuk olsun. Ve bir daha yalan söyleme."

"Ne demek istiyorsun?" Gergin bir kahkaha ile sordum.

Beni yakaladı. Kim olduğum hakkında hiçbir fikri yoktu ama Yalan söyledim.

"Yalan söyledin. Sadece o zaman. Burada olmanın sebebi. Hakkında yalan söyledin

Bu," dedi kuru bir sesle.

"Ama ben oğlunuzun kız arkadaşıyım," dedim -ki bu yine de bir yalandı- ama o öyle olduğunu düşünmüyor gibiydi.

Kanepenin kenarına oturdum, hâlâ gergindi. "Buna inanıyorum," diye beni temin etti.

Caspian'ın keskin gözleri bana sabitlenmiş, bekliyordu, ama duruşu rahattı, neredeyse tembeldi, sanki neden orada olduğumu umursadığını bilmenin memnuniyetini bana vermek istemiyordu.

"Çok tuhaf görünüyorsun."

Yine mi?

Lanet olsun, Caspian.

"Nasıl yani?" İyi bir neden olmadan nasıl görüldüğümü eleştirmesine izin vermeyerek sordum.

Beni tekrar inceledi, gözleri bir an için kısıldı. Elini kaldırdı ve bana doğru salladı. "Gözler..."

"Heterokromi," diye açıkladım.

Bir mavi göz.

Bir kahverengi göz.

"Heterokrominin ne olduğunu biliyorum."

"O zaman neden ilk kez görüyormuş gibi davranıyorsun?" Meydan okudum.

Buna tepki vermedi. Beni incelemeye devam etti. "Ve çiller. Tuhaf bir model," diye belirtti.

Çünkü çillerim sadece yüzümün sağ tarafına dağılmıştı. Kahverengi gözümün olduğu tarafta.

"Farkındayım." "Çok güzel."

Benim çenem düştü, onun gözleri büyüdü.

Bunu yüksek sesle söylemek istememişti.

Ama ilk şoktan sonra, bu bana bir şeyler hissettirdi. "Teşekkür ederim."

Boğazını temizledi ve duruşunu düzeltti. "Ee," dedi, sesi düzdü. "Konu nedir? Gerçekten neden buradasın?"

Derin bir nefes aldım. "Julian senden çok bahsetti. Neredeyse her hafta. Ve ne zaman konuşsa, bu sadece olumsuz bir şeydi. İlk başlarda, hakkında söylediği şeyleri pek umursamıyordum çünkü sen gerçekten yoktun. Ama senin hakkında kötü konuştukça, ben de

Senin bir insan olarak kim olduğunu öğrenmeye başladıkça, ikiniz arasında gerçekten neler olduğunu anlamaya çalıştım."

Durdum, nefes almaya ihtiyacım vardı. Buraya bir planla ya da gerçek bir sebeple gelmemiştim ama söylediğim sözler kulağa inandırıcı geliyordu. Hatta o kadar inandırıcıydı ki, tüm bunlara ben de inanmaya başladım.

Yüzündeki gerginliğin biraz azaldığını gördüğümde kalp atışlarım yavaşladı ve çok empatik olduğum için -ya da öyle olduğumu düşündüğüm için- oğluya gerçek ilişki durumum hakkında ona yalan söylediğim için hemen kendimi kötü hissettim. "Ve bu arada... Julian benim eski sevgilim. Birkaç ay önce ayrıldık."

Bu onu korkutmadı.

Hem de hiç.

"Çok yalan söylüyorsun," dedi açık açık.

Ama bu beni tuhaf gördüğümü söylemesi kadar incitmedi.

"Genelde değil, söz veriyorum!" Gergin bir kahkaha yükseldi. "Sadece... buraya gelmek için bir bahaneye ihtiyacım vardı."

Beni incelemeye devam etti. "Oğlum bana karşı hiçbir zaman nazik olmadı," diye mırıldandı ve yan masadaki fincana uzandı. Uzun bir yudum aldı, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı. "Yani Julian'ın senin burada olduğundan haberi yok mu?"

Başımı salladım ve bir an için gözlerinde bir şeylerin fark ettiğimi sandım. Hayal kırıklığı, belki. Ama geldiği hızla kayboldu. "Hah, anlaşıldı." Sandalyesinde arkasına yaslandı ve bardağı yere bıraktı. "Ne yani? Sırf eğlence olsun diye beni bulmaya mı karar verdin? Bunu nasıl yaptın? Burada olduğumu kimse bilmiyor. Bu yüzden hoşuma gidiyor."

Başımı salladım. "Hiç de öyle değil. Bir yolculuğa çıkmıştım ve iki gece önce eve dönmeye hazırdım. Memleketime yani. Nashua'ya."

Başka bir şey söylemedi, buraya nasıl geldiğime dair hikâyeme devam etmemi bekledi.

"Lakeside Lodge'da yemek yiyordum-"

"Sault Ste. Marie'de mi?"

"Evet. Garson kızla konuşuyordum, o sırada siz söze karıştınız. Sizden bahsettim çünkü duvarda ünlü kişilerin resimleri vardı. Bir aktörün o duvarda resminin olmasını istemediğini söyledi. O kişinin sen olduğunu söyledi, ben de seni tanıdığım konusunda yalan söyledim-" Başkalarına yalan söylediğimi itiraf ettiğimi fark ettiğimde durdum.

Kahretsin, burada kendimi hiç iyi göstermiyorum.
Kaşlarını kaldırdı ve o bana yalancı diyemeden ben devam ettim

Tekra

r. "...bana nerede yaşadığını söylemesi umuduyla. O da
Seni tanımadığıma - teknik olarak tanımıyorum, yani bu bir yalan değildi
-Ve bana burada yaşadığını söyledi. Dünyadan saklanmışsın. Tek ."

"Yalnız değilim."

Buna inanmak hoşuma gidiyordu ama bana oldukça yalnız görünüyordu.

"Demek beni gördünüz. *Tek başıma* olmaktan memnunum. Mutlu musun?

Şimdi gidecek misin?"

Sırıtmamı gizleyemedim.

Bir bakıma çekiciydi.

"Seninle tanıştığım için mutlu musun? Evet. Ayrılacak mıyım? Hayır. İki
haftalığına kamp alanının yanında küçük bir ev tuttum."

Derin bir nefes çekti. Öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayamasını
ve ellerini birbirine sürtmesini izledim. "Doğru."

"Sana bir şey sorabilir

miyim?" "Hayır."

Kaşlarımı kaldırdım. "Theresa haklıydı. Sen tam bir pisliksin." "Bunu o
mu söyledi?"

Omuz silktim. "Belki tam olarak bu kelimelerle değil ama onunki de aynı
anlama geliyordu."

İçini çekti ve çatık kaşlarıyla bana baktı. "Ne bilmek istiyorsun, evlat?"

"Nedenini anlamak istiyorum..." Onu kızdırmadan bunu nasıl ifade
edeceğimi bilemediğim için sözümü yarıda kestim. Her şey onu tetikleyebilirdi,
öyle görünüyordu. "Olayların neden bu şekilde sonuçlandığını."

Çenesi gerildi ve ortada mizah olmasa da kısık bir kahkaha attı. "Bundan
daha açıklayıcı olman gerekecek. Ne gibi şeyler?"

Bunu kolaylaştırmıyordu ama ben de bunu beklemiyordum. "Julian'la
konuşmayı neden bıraktınız? Gerçek sebep neydi?"

Caspian'ın ifadesi karardı ve gözlerini kaçırdı. Bakışları pencereye kaydı.
"Bu Julian'la benim aramda. Seninle hiçbir ilgisi yok."

Doğrudan değil. Ama gece tartışmalarımızın bir parçasıydı.

Şimdi onu inceleyen bendim. Bakışları pencereye kilitlenmişti.

"Bunu şimdi konuşmak istemiyorsan sorun değil. Ama... belki bir gün?" diye sordum, sesim umut doluydu.

Cevap vermedi, parmakları sandalyenin kolçağına vuruyordu. Sessizlik uzuyordu ve beni görmezden mi geliyordu yoksa gitmemi nasıl söyleyeceğini mi düşünüyordu emin değildim.

"Julian adından bahsettikçe hakkında daha fazla merak etmeye başladım. Hikayenin onun tarafından anlatılan kısmının gerçeği tam olarak yansıtmadığını biliyorum. Ve şimdi burada olduğuma göre, senin tarafını öğrenmeyi gerçekten çok isterim. Ve artık onunla birlikte olmasam da, yine de ikinizi buluşturup konuşurmak istiyorum."

"Peki bundan ne çıkar sağlıyorsun?" diye sordu. Sorusu çok geçerliydi.

Omuz silktim ve düşüncelerimi toparlamak için bir an durdum. "Bilmiyorum, muhtemelen hiçbir şey. Bunun gerçekten benimle ilgili olmadığını biliyorum, ama bu konuyu kapatmana yardımcı olabileceğime dair güçlü bir his var içimde. Julian'ın bana anlattığı onca şeyden sonra, senin tarafını da dinlemek doğru geliyor. Herhangi bir şekilde yardımcı olabilirim, havayı temizleyebileceğimi düşündüm."

Caspian'ın keskin bakışları tekrar benimkilerle buluştu ve beni analiz ettiğini görebiliyordum. "Sen hâlâ bir çocuksun," dedi, sesi sabitti.

"Yirmi bir yaşımdayım," diye karşı çıktım, sesime biraz güven katmaya çalışarak.

"Hâlâ bir çocuksun," diye mırıldandı. "Buraya öylece girip baba ile oğul arasında arabuluculuk yapabileceğini ve bir şekilde bir şeyleri değiştirebileceğini mi sanıyorsun? Hiçbir şey o kadar basit değil."

"Belki de değil," diye itiraf ettim, sinirlerim yeniden ortaya çıkmıştı.

"Ama eğer önemsiyorsan -ki en azından biraz önemsediyiğini düşünüyorum- seni denemekten alıkoyan nedir?"

Ağzının kenarı seğirdi. "Cesaretin var, hakkını vermeliyim," dedi, sesinde bir onay belirtisi vardı.

Nazıkçe gülümsedim ve aramızdaki gerginliğin tekrar azaldığını hissettim. "Seni zorlamıyorum Caspian. Sadece bunun iyi olacağını düşünüyorum. Sen ve Julian için. Bunu düşünmen için sana biraz zaman verebilirim. Zaten iki hafta boyunca burada olacağım."

Caspian iç çekti. "Peki ya sana hemen şimdi siktir olup gitmeni ve beni rahat bırakmanı söylesem?"

Omuz silktim. Keskin bir his kalbimi sızlattı. "Saygılı bir şekilde mesafemi korurdum ama gitmezdim çünkü önümüzdeki iki hafta için küçük evin parasını ödedim bile. Ve orayı gerçekten seviyorum."

Ellerini şaşırtıcı derecede dolgun saçlarında gezdirerek kuru bir kahkaha attı. "İnatçı küçük şey."

Bunun bir iltifat mı yoksa hakaret mi olduğunu bilmiyordum ama görmezden geldim. Ve bir bakıma, bana *küçük şey* demesi bana garip bir şekilde cinsel bir şey yaptı.

Yine sessizlik oldu. Sanki bu zahmete değip değmeyeceğime karar vermeye çalışıyormuş gibi bana baktı. Tıpkı Theresa'nın yaptığı gibi.

Nedense Theresa daha korkutucuydu. Sonunda konuştu. "Gerçekten gitmiyorsun."

"Hayır." Sırtıttığımı gizleyemedim. Gardını indirmiş gibi görünüyordu.

"Fazla umutlanma evlat. Yıllardır görmediğim, eskiden oğlumla çıkmış bir yabancıya öylece açılacak değilim."

"Şansımı deneyeceğim," dedim küçük bir gülümsemeyle.

Caspian başını sallayarak alay etti. "Benim yanımda ne kadar dayanabileceğini göreceğiz."

BÖLÜM 4

DARWYNN

Hala onun evindeydim.

Onun yanında uzun süre kalamayacağımı söyledikten sonra bile hala oradaydım.

Ve bana çay bile yaptı.

Sayılır. Önüme bir bardak sıcak su ve tozlu bir kutu poşet çay koydu. Sonra koltuğuna çekildi ve bana "kendime yardım etmemi" söyledi.

Caspian kollarını kavuşturmuş ve bakışları her zamanki gibi keskin bir şekilde arkasına yaslandı.

Sessiz, huysuz bir şekilde göz korkutucuydu, varlığı bu küçük, dağınık odada ağırdı.

"Peki," dedi derin sesi sessizliği bozarak, "ne yapıyorsun

ne

yapa Ona göz kırptım. "İş için mi?"

caksı Başını salladı.

n?" "Eskiden bir bankada resepsiyonda çalışırdım."

"Eskiden mi?"

"Yolculuğa çıkmadan önce istifa ettim," diye açıkladım gergin bir gülümsemeyle. "Neden?"

"Çünkü yapmak istediğim şey bu değildi. Beni gerçekten yapmadı mutluydum. Her sabah uyanmak zorlaştı."

"Yani o yolculukta motivasyon bulmak için mi işi bıraktın?"

Omuz silktim. "Sayılır. Çoğunlukla hayatımda gerçekten ne yapmak istediğimi anlamak istedim."

"Ve şimdi buradasın."

Başımı salladım.

"Anladın mı? Eve döndüğünde hayatınla ilgili ne yapmak istiyorsun?"

Dudaklarımı bükerek fincanı kaldırdım ve avuçlarımı ısıtarak tuttum.
gerçekt "Değil
en."

"Yani bu yolculuk para ve zaman kaybıydı."

"Kesinlikle hayır. Bu gezi harikaydı. Çok güzel insanlarla tanıştım, çok
güzel
pek yeni şey öğrendim ve her şeyi fotoğraf makinemle çektim." Gülümsedim ve
vücudum gevşedi. "Şimdiye kadar çıktığım en iyi seyahatti."

Beni inceledi, kalın kaşları çatılmıştı. Hemen cevap vermedi.

Bakışlarında okunamayan bir şey vardı, tenimi karıncalandıran bir şey. Bana
inanmıyor gibi görünüyordu. "Ne istediğini bulmak için hayatının geri kalanına
sahipsin" dediğinde bakışları yumuşadı.

Çayımdan dikkatli bir yudum almadan önce başımı salladım. Sıvı dilimi
ve boğazımı yaktı ve aniden vücudumu sıcak hissetmeye başladım. Kendimi
gergin hissediyordum ve bu duyguyla nasıl başa çıkacağım konusunda hiçbir
fikrim yoktu.

Gözlerimi ondan ayırmadan konuşmaya nasıl devam edeceğimi bulmaya
çalıştım. Caspian gözlerini benden kaçırmıyordu ve görünüşe göre o da aynısını
yapmaya çalışıyordu.

Boğazını temizledikten sonra "Julian'la nasıl tanıştınız?" diye sordu.

Ondan bahsetmesine şaşırmışım. "Bir ev partisinde tanıştık."

Bu açıklamadan sonra Julian'la olan geçmişim hakkında daha fazla şey
öğrenmekle pek ilgilenmedi.

Üzerimize tekrar sessizlik çöktü ve ben onun hakkında daha fazla şey
anlatacak bir soru bulmaya çalıştım. Dudaklarımı büzdüm ve "Ne zamandır
yalnızsın?" diye sordum.

Bana düz bir bakış attı. O kelimeyi *tek başıma* kullanmamdan
hoşlanmadı. Ama bana öyle göründü.

"Yalnız olmanın kötü bir şey olduğunu
mu düşünüyorsun?" Omuz silktim.

"Duruma göre değişir."

"Bazen yalnız kalmak daha iyidir."

"Sen bunu bilirsin," diye alaycı bir şekilde karşılık verdim.

Alay etti. "Hayatım boyunca etrafımda bir sürü insan oldu. Sanırım bir
kez olsun yalnız kalmayı hak ediyorum."

"Yeterince makul." Kanepede arkama yaslandım, dakikalar geçtikçe daha
da rahatlıyordum. "Peki bütün gün tek başına ne yapıyorsun?"

"Ben işime bakarım," dedi açıkça. "Bu
kulağa... heyecan verici geliyor."

"Bana uyar," dedi omuz silkerek. "Herkesin günün her saniyesinde eğlenirilmeye ihtiyacı yok."

Ona baskı yapmadım. Açılmak istemedi ve ben de şansımı zorlamak istemedim.

"..." Rahat bir ses tonunu zorlayarak söyledim. "Bana buradaki insanların geceleri eğlenmek için ne yaptıklarını söyleyebilir misin?"

"Eğlence mi?" Sanki eğlence kavramı bu köye yabancıymış gibi homurdandı. "Evet, eğlence," dedim ona beklenti dolu bir bakış atarak.

İçini çekti ve dirseklerini dizlerine dayamak için tekrar öne eğildi.

"Yerliler bara gider. Bilardo oynarlar. İçki içerler. Hepsi bu kadar."

"Gidiyor musun?"

"Hayır."

"Neden olmasın?"

"Çünkü oturup yarı sarhoş aptalların kimin önce mola vereceği konusundaki tartışmalarını dinlemekten hoşlanmıyorum."

"Haklısın. Gidebilirim. Yerlilerin nasıl olduğuna bakarım. Tabii hepsinin Theresa gibi olduğunu söylemiyorsan. O zaman gitmem."

Bu onu güldürdü. Gerçek bir kahkaha.

Sonra ifadesi tekrar ciddileşti. Huysuzluğu geri gelmişti. "Theresa bir cadı. Ama iyi bir arkadaş."

"Bir arkadaşımın benden böyle bahsetmesini istemezdim," dedim dürüstçe, dudaklarımı büzerek. Fincanı önümdeki sehpaye geri koydum.

Cevap vermedi; ayağa kalkıp kahverengi deri ceketimi giyerken sadece beni izledi. Bakışları ağırlaşmıştı ve ona tekrar baktığımda gözleri benimkilere kilitlenmişti, yoğun ve acımasız.

"Ne?" Ben sordum.

"Benim bir pislik olduğumu düşünüyorsun." Bu sürpriz oldu.

Ona doğru döndüm ve başımı salladım. Onun hakkında düşündüğüm şey bu değildi. Huysuz, kötü bir ruh hali içinde ve biraz kuruydu. Ama bir pislik değildi. "Bence *sen* kendini bir pislik sanıyorsun."

Çatık kaşları yumuşadı ve sözlerim onu düşündürdü.

Gülümsedim, onu bununla baş başa bırakmak istedim. Ne dediğimi bir düşün.

"Bara gelmek istemediğine emin misin?" diye sordum, sesim şimdi daha yumuşaktı.

Hemen cevap vermedi, ben ceketimi düzeltirken bakışları yüzümden elime doğru kaydı. Oda küçülmüştü ve hava tam olarak adlandıramadığım bir şeyle doluydu.

"Hayır," dedi sonunda, sesi öncekinden daha alçaktı.

Zorla gülümsedim. "Pekala. Yarın seni tekrar görmeye gelebilir miyim? Ya da benimle öğle yemeği yemek ister misin?"

Birlikte daha fazla zaman geçirmek ve yalnız kalmaması için basit bir öneriydi. Sözde istediği bu olsa bile.

"Belki."

Bu istediğim yönde atılmış bir adımdı. "Harika. Öğlene doğru tekrar kapını çalarım. Çay için teşekkürler, Caspian."

Kapıya doğru yürürken bakışlarının ağırlığı beni takip etti, kalbim açıklayamadığım nedenlerden dolayı çarpıyordu.

"Çıkarken kapıyı kapat," dedi, sesi sertti.

Başımı salladım ve verandaya çıktım. Kapıyı arkamdan kapattığımda, beni ona çeken o duygudan kurtulamayarak bir süre orada durdum.

Caspian'la ilgili bir şey vardı.

Beni ittiğinde bile, ona karşı bir çekim hissettim.

Bar tam da hayal ettiğim gibiydi.

Koyu ahşap zeminli, loş ışıklı bir yerdi ve havada bayat biranın hafif kokusu vardı. Bir köşedeki müzik kutusu eski rock şarkıları mırıldanıyordu ve bir grup yerli bilardo masasının etrafında durmuş yüksek sesle konuşuyordu.

Etrafa bakındım ve barda oturmaya karar verdim. Biraz patates kızartması ve büyük bir Pepsi sipariş ettim.

İçkimi yudumlarken kendimi rahat bıraktım, arkama yaslanıp manzarayı seyrettim. Barmen, ellili yaşlarında neşeli bir kadın, kibardı ama fazla konuşkan değildi, bana huzuru gözlemlemek için izin verdi.

Yine de, bu huzur uzun sürmedi.

"Vay, vay, bakın kim karar vermiş," dedi bir erkek sesi.

Dükkân sahibi Henry'yi görmek için döndüm. Bara rahatça yaslanmış, bana sevimli bir gülümseme veriyordu. Dirseklerine kadar kıvrılmış bir pazen gömlek giymişti, kahverengi saçları bütün gün çalışmış gibi hafifçe dağınıktı. Mavi gözlerinde muziplikle parlayan eğlenceli bir ışıltı vardı.

"Selam Henry," dedim kibar bir gülümsemeyle.

"Seni burada görmeyi beklemiyordum," dedi, davet edilmeden benimkinin yanındaki tabureye kayarak. "O küçük evde saklanıp şiir yazacağını ya da şehirli kızlar buraya geldiklerinde ne yapıyorlarsa onu yapacağını sanıyordum."

Ona kaşlarımı çatmak istedim.

Benim hakkımda varsayımlarda bulunan erkekler beni rahatsız ederdi.

Ama muhtemelen birbirlerini çok iyi tanıyan ve birbirleriyle herhangi bir yabancı hakkında konuşan insanlarla dolu bu küçük köyde sadece bir misafirdim ve kendime kötü bir isim yapmak istemedim.

Sıkıca gülümsedim. "Korkarım pek şair sayılmam. Ayrıca, buranın yerlilerinin Cuma geceleri ne yaptığını görmek istedim."

Kıkırdadı. "İyi seçim. Burası pek bir şeye benzemiyor olabilir ama insanın içine işliyor." Barmene el salladı, o da başını sallayarak ona bira doldurmaya başladı.

"Buraya sık sık geliyorsun demek?" Bir kızartma daha koyarak sordum Ağız.

"Yeterince sık," dedi omuz silkerek. "Çoğu Cuma, kesinlikle." "Güzel."

Birasını aldı ve çenesini bana doğru eğdi. "Şerefe."

"Şerefe." Birkaç yudum almasını izledim, sonra bana sırtı

Tekrar. "Ee, bizim küçük hiçlik parçamızı nasıl buldun?"

Bu tanım hoşuma gitti. "Güzel bir yer. olduğumdan daha sessiz. Ama ben çok sevdim."

"Bu iyi bir şey. Umarım burada bulunma sizi korkutup kaçırmaz."

Kaşlarımı çatıttım ve ona baktım. Caspian hakkında mı konuşuyordu?

Kelimeleri çok rahat bir şekilde söyledi, ama sesinde biraz kızgınlık vardı.

Gülüştü kuruydu. "Theresa bana neden burada olduğunu ve Caspian'ı nereden tanıdığını söyledi."

Bilmek yanlış bir kelimeydi ama onu düzeltmedim.

"Doğru," diye nefes aldım. "Buralarda laf çabuk yayılıyor, ha?"

"Bu yok içinde her küçük KÖY ile sadece hakkındaki yüz nüfus."

Derin bir nefes aldım. Caspian'dan bahsettiğinde göğsüm sıkışıyordu ve şu anda ne yaptığını merak ediyordum. Evinde tek başına

su kenarındaki ev.

Henry daha yakına eğildi, kaşlarını çatmaya devam ederken beni yakından izliyordu. "Dinle Darwynn, Caspian'ın oğluyla ilişkisini yeniden canlandırmak için burada olduğunu biliyorum, ama bence ona karşı dikkatli olmalısın."

"Dikkatli mi? Neden?"

Henry beni inceledi, kaşları kalktı. "Çünkü Caspian King sadece yalnız kalmak isteyen huysuz bir adam değil. Ve kesinlikle Theresa'nın söylediği gibi bir kahraman değil."

Fazla bir şey söylememiştii ama kapatmasını istiyordum. "Ben sadece ilişkilerini düzeltmeye çalışıyorum."

"Bence onu rahat bırakman ve daha derine inmemen senin için en iyisi. O buna değmez."

Tanrım, hep böyle iğrenç miydi?

İçimde yükselen öfkeyi gizli tutmaya çalıştım.

Ondan beni yalnız bırakmasını, gidip başka insanlarla konuşmasını istemek istedim ama yeterince cesur değildim. Tırnaklarım bacağıma battı ve kızgınlığım arttı.

"Ona neden bir şans verdiğinden bile emin değilim. Theresa'nın bana anlattıklarından anladığım kadarıyla, oğlunun yanında hiç bulunmamış. Yaşlı ve acılı biri."

"Ve eğer bu lanet yerden uzaklaşmazsan üzülecek ve incineceksin. onu."

Caspian'ın hışırtılı, derin sesi tüm vücudumu ürpertti. arkamıdan geldi. Ona bakmak için başımı çevirdim ve göz ucuyla Henry'nin duruşunun sertleştiğini gördüm.

"Caz, ihtiyar, ben yapmadım-" "Ondan uzak dur."

Henry'nin ağzı açıldı ama hiçbir kelime çıkmadı. Caspian'ın bakışları keskindi ve varlığının ağırlığı tüm barı dolduruyor gibiydi.

Gerçi burada olması kimsenin umurunda değildi. Benden başka kimse.

Henry sonunda en ağır, en dramatik iç çekişi yaparak gittiğinde Caspian'a baktım ve gülümsedim. "Bunu yapmana gerek yoktu," dedim, sesim sakın ama kararlıydı.

Bana döndü, kahverengi gözleri benimkilere kilitlendi. "Evet, öyle yaptım." Yanağıma ısırdım, sırtıma engelleyemedim. "Geldin. Neden geldin?"

Bana cevap vermeden Henry'nin daha önce oturduğu tabureye oturdu ve istememe gerek kalmadan bir bardak viski getirdi.

önüne konulmuştu.

Neden orada olduğunu anlamaya çalışırken alt dudağımı çiğnedim. Neden fikrini değiştirmişti. Bu gece buraya gelmeyeceği konusunda bana oldukça emin görünmüştü.

"Bu köyde uzak durmanı istediğim bir kişi varsa, o da Henry'dir. O bir pislik."

Huh, tahmin edemezdim.

İçkime uzandım ve tezgâha geri koymadan önce uzun bir yudum aldım. "Sadece sana mı yoksa herkese mi?"

Bana kaşlarını kaldırarak sessizce bu sorunun cevabını kendime vermemi söyledi. "Anladım. Sadece sana. Neden? İkiniz tartıştınız mı yoksa?"

"Hayır." Tekrar sustu ve ben de patateslerimi bitirirken onu izledim.

Henry hakkında konuşacak havada değildi ve kolay kolay açılacak biri de değildi. Bu yüzden onu zorlamayacaktım. Onun yerine konuyu değiştirmeye karar verdim.

"Peki," dedim bir süre sonra, "her zaman parlak zırlı bir şövalye gibi mi gelirsin, yoksa bu sadece benim için miydi?"

Alçak sesle kıkırdadı, sesi beni şaşırttı. "Ben bir şövalye değilim. Güven bana."

"Haklısın. Sen bir kralsın." Dudaklarımı büzdüm. "Güçlü ve dürüst." *Ve yakışıklı.* "Yine de lider olmak için çok önemli olan iletişim becerilerinden yoksunsun."

"Ben de bir lider değilim." Bu kez ses tonunda mizah yoktu. Gözleri benimkilerle buluştuğunda dudakları gergindi. "Çok fazla anlam çıkarma. Sadece ne konuştuğunu bilmeyen birinden yanlış bir fikir edinmeni istemedim. Henry saçmalıyor."

Başımı salladım. "de teşekkürler."

Ardından gelen sessizlik rahatsız edici değildi.

Eğer bir şey varsa, doğal hissettirdi. Daha önce oturma odasında olduğu gibi.

BÖLÜM 5

DARWYNN

İki çift barın ortasında yavaşça dans etmeye başladı, kollarını birbirlerine sıkıca dolamışlardı ve müzikle birlikte hareket ederken sessizce sohbet ediyorlardı.

Ben onları izlemek için tabureme , Caspian ise öne doğru eğilmiş, kollarını tezgâha dayamış ve parmaklarını üçüncü viski bardağına dolamıştı. O insanların dans edişini izlemeye olan ilgimi pek paylaşmıyordu.

Arkamı dönüp Caspian'a baktığımda başı öne eğikti ve derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu. Yine de burada olmaktan mutsuz görünmüyordu ve içten içe burada benimle olmak istediğini biliyordum.

"Başka ailen var mı?" Dikkatli ama meraklı bir ses tonuyla sordum.

Bana hemen bakmadı, onun yerine bardağındaki koyu renkli sıvıyı döndürdü. Sonra iç çekerek içkiyi yere bıraktı ve bana baktı.

"Hayır."

"Kardeşin yok mu? Kuzen?"

Başını salladı.

"Peki ya ailen? Hâlâ buradalar mı?" "Hayır." Cevabı

kuru ama doğrudan oldu.

"Özür dilerim."

Yüz ifadesi değişmedi ve içkisine bakmaya devam etti. Duygularını anlamaya çalışarak bir süre onu inceledim ama o kadar kapalıydı ki.

Derin bir nefes alarak ellerime baktım ve "de bir aile istediğimi sanmıyorum" dedim.

Bu onun dikkatini çekti. Gözleri bana kaydı, kaşları hafifçe birbirine yaklaştı. "Neden böyle söylüyorsun?"

Omuz silktim. "Yani, belki bir gün bir erkek isterim. Ama çocuk? Büyük bir aile? Bu gerçekten istediğim bir şey değil." Yüzümü buruşturdum.

"Hep bir köpek istemişimdir, belki bu benim için yeterli olur" diye ekledi.

Hemen cevap vermedi, bakışları sanki beni anlamaya çalışıyormuş gibi üzerimde kaldı. Sonunda, "Köpekler daha az sorun çıkarır," diye mırıldandı.

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Muhtemelen haklısın. Hiç köpeğin oldu mu?" Birden dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Evet, bir köpeğim vardı.

Minute adında bir Danua. Onu sekiz yaşındayken barınaktan aldım ve sadece iki yıl sonra öldü. Ama size şunu söyleyeyim, o iki yıl geçirdiğim en güzel yıllardı."

Minute hakkında konuşurken gözlerinin ışıldamasını izledim. İçinde bir yerlerde bir kalp olduğunu biliyordum. Caspian içten içe iyi bir adamdı.

"Sana bir şey söyleyeyim mi evlat," dedi, gözleri benimkilerle buluştu. "Birçok insanla tanıştım ve hiçbiri bana bu köpeğin sahip olduğu şeyi vermedi. Bazı insanlar korkunçtur ama bir köpeğe her zaman güvenebilirsin."

Bu sözleri hatırladığımdan emin oldum. Gülümseyerek, "Dakika kulağa çok özel biri gibi geliyor" dedim.

"Öyleydi." Gözleri tekrar içkisine kaydı.

Bir süre onu inceledim, çok şey paylaşmak istememesine rağmen merakım yeniden kabarmıştı. "Yani... hiç başka bir köpek istemedin mi?"

Başını salladı, eli bardağın etrafında sıkılaştı. "Hayır. Ondan sonra doğru gelmedi. Bazı şeyleri sadece bir kez elde edersin. Ondan sonraki her şey ucuz bir taklitten ibarettir."

Sözlerinin ağırlığını hissederek başımı salladım. Daha fazla zorlamak, köpeklerden daha fazlası hakkında da böyle hissedip hissetmediğini sormak istedim. İnsanlar hakkında. Ama kurmakta olduğumuz kırılgan bağı fazla zorlamak istemediğim için kendimi tuttum.

Sesimi yumuşak tuttum. "Sanırım bunu anlıyorum. Bazen tekrar denemek istemezsiniz çünkü aynı olmayacağından korkarsınız."

Caspian'ın bakışları benimkilere kaydı, sanki görmemi istemediği bir şeye çok yaklaşmışım gibi keskin ve araştırmacı. Ama hiçbir şey söylemedi.

Gerginliğin biraz azalmasına izin verdim ve üzerimize tekrar sessizlik çöktü.

İkimiz de bir şey söylemedik. Barın etrafındaki konuşmalar aramızdaki boşluğu doldurdu ve kendimi onunla oturmaktan memnun buldum.

Sonunda viskisinin kalanını da içti ve bardağı tezgâhın üzerine koydu. "Biz gidiyoruz."

Oh.

"Şimdiden mi?"

"Neredeyse gece yarısı oldu," dedi kaşlarını çatarak, yüz ifadesinden normalde bu kadar geç kalkmadığı anlaşıyordu.

"Doğru. Senin yaşlı olduğunu unutmuşum," diye takıldım.

"Altmış, değil mi?" "Altmış bir."

Kaşlarımı kaldırdım. "Ne zamandan

beri?" "Bugünden beri."

Çenem düştü. Cidden mi? "Bugün senin doğum günün ve bana söylemedin mi?"

"Google'da aratabilirdim," dedi kuru bir sesle.

Alay ettim ve tabureden atladım. "Kutlama bile yapmadın mı?" "Üç viski içtim. Kutlama yaptım."

Komik.

Parayı tezgâha koyarken gözlerimi devirdim ve iç çektim. Çıkışa doğru yürümeye başladı, ben de ceketimi kaptığım gibi ona yetişmek için acele ettim. Dışarı çıktığımızda "Mutlu yıllar," dedim.

"etmeyin."

"Ama istiyorum. Doğum günleri önemlidir." Yol boyunca kamp alanına doğru yürüdü. Neden benimle eve kadar yürüdüğünü sormamaya karar verdim ama eve sağ salım varmamı sağlamak istediğini düşündüm.

"Benim yaşımdayken olmaz." "Eylül'ün

üçü. Sen bir Başak'sın." "Fark eder mi?"

silktim ve yanına yaklaştım. "Bunu düşünmek hoşuma gidiyor yapar.

"Hm."

"Doğum günüm yirmi ikinci Nisan. Boğa burcuyum." "Harika," dedi alaycı bir tavırla.

Anladım.

Artık doğum günü ve astroloji konuşmak yok.

Evime vardığımızda verandanın basamaklarının dibinde durdum. yüzünü ona döndü.

"Benimle yürüdüğün için teşekkürler," dedim usulca.

Başını salladı, bakışları benimkilerle kısa bir süre buluştuktan sonra uzaklaştı.

Dürtüyle bir adım öne çıktım ve kollarımı ona doladım. Vücudu sarılmaya alışık değilmiş gibi gerildi ama çekilmedi.

Uzakta.

Elini zorla sırtımın alt kısmına götürdü ve önce oraya vurdu. boğazını temizledi ve geri adım attı.

Verandanın loş ışığında yüz ifadesi okunamıyordu ama başıyla küçük bir selam verdi. "İyi geceler."

"İyi geceler, Caspian." Gülümsedim ve onun arkasını dönüp yola geri dönerek gölgeler arasında kaybolmasını izledim.

Ancak o gittiğinde kalbimin göğsümde sertçe çarptığını fark ettim. Hâlâ onun varlığını hissedebiliyordum, artık burada bile değilken böyle hissetmek kafamı karıştırıyordu.

Onda bir şey vardı, tam olarak anlamlandıramadığım bir şey. kelimeler.

Aramızda bir şeyler vardı ve ben gecenin içinde tek başıma duruyordum, Bu duygudan yakın zamanda kurtulamayacağımı biliyordum.

Ertesi sabah malzemeleri almak için bakkala gittim ve küçük mutfakta Hazar'a bir kek pişirdim. Çekmecelerdeki her şeyi bulmak biraz zamanımı aldı ama ihtiyacım olan her şeyi topladım.

Caspian'ın tatlıları pek sevdiğinden şüpheliydim ama doğum gününü kutlamadığını öğrendikten sonra birinin bu konuda bir şeyler yapması gerektiğini hissettim.

Pasta soğurken, ince bir kat krema ve mavi krema ile yazılmış bir "61" ile son bir dokunuş ekledim. Mükemmel değildi ama çok içtendi. Sadece yüzüne bir gülümseme kondurmak istemiştim. Gerçi bunu ummak çok zordu.

Tabağa koyduktan sonra hızlıca bir duş aldım ve giyindim. Saçlarım dağınık bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve bugün makyaj yapmamaya karar vermişim. Pastayı alıp Caspian'ın evine gitmeden önce son bir şey daha aldım - yolculuğumdan Polaroid fotoğraflarla dolu bir günlük-.

Bir elimde kek, diğerinde kitap dengede durmaya çalıştım ama kitabı kolumun altına aldıktan sonra kapıyı çalmayı başardım.

Kapıyı açması biraz zaman aldı ve her zamanki çatık kaşları pastayı tuttuğumu görünce daha da derinleşti.

"Bu nedir?" diye sordu açıkça.

Utangaç bir sırıtişla kaldırdım. "Gecikmiş doğum günü pastası."

Kollarını kavuşturdu. "Ben pasta yemem."

"Tahmin etmiştim," diye mırıldandım. "Senin için yiyeceğim o zaman."

"İçeri gelebilir miyim?"

Kaşları kızgınlıkla çatıldı ama kenara çekildi ve beni içeri aldı.

Ev yine kahve kokuyordu. Bir tane diye düşündüm.

İçeri girdikten sonra pastayı yemek masasının üzerine koydum ve kolumun altındaki kitabı ona uzattım. "Al."

"Bu ne?" diye sordu, yakından bakarak.

"Hoşuna gideceğini düşündüğüm bir şey."

Kitabı elimden aldı ve açtı, sayfaları çevirdi ve Polaroid resimleri inceledi. Her biri yolculuğumdan bir enstantaneydi: British Columbia'da puslu bir orman, Alberta'da bir otoyol ve Ontario'da gökyüzünü yansıtan sessiz bir göl.

"Bunlar senin mi?" diye sordu, sesi yumuşamıştı.

Başımı salladım. "Geçtiğimiz altı ay boyunca Kanada'dan geçerken onları aldım."

Altın rengi tarlalarla çevrili eski bir ahırın fotoğrafı üzerinde durakladı. Uzun bir süre öylece baktı.

"Bunlar harika," dedi sessizce, sesi dürüsttü.

Gülümsedim. "Teşekkürler. Bir süre sende kalabilir. Resimlere daha yakından bak."

Bir sayfa daha çevirdi ve sonra başını salladı. "Teşekkürler." Sesi o kadar içtendi ki tüylerim diken diken oldu.

"Bir şey değil. Pastayı denemek istemediğine emin misin? Çikolatalı. Herkes çikolatayı sever."

İç çekti. Tam hayır diyecekti ki ona bilmiş bir bakış attım. "Peki."

Masanın ucundaki sandalyeyi geri çekti ve oturmam için işaret etti. Ben otururken o da mutfığa gidip bıçak, tabak ve iki çatal aldı. Geri döndüğünde yanıma oturdu, dizi masanın altında kısa bir süre benimkine değdi.

İki parça kesip her birini tabaklarımıza yerleştirirken ona baktım ve gözleri bir süre onunkinde oyalandıktan sonra nihayet çatalını aldı ve içine sapladı. İlk ısırığı aldığı anda yüzü pek bir şey belli etmiyordu ve ben nefesimi tutmuş onu izliyordum.

"değil," diye mırıldandı.

"Fena değil mi?" Ona sırtarak bir kaşımı kaldırdım. "Bu şimdiye kadar senden aldığım en iyi iltifat."

O da . Zar zor. Ve bunun titreşimi nabzıma tehlikeli bir şey yaptı.
Sessizlik içinde yedik ve sessizlik rahattı.

Dikkatim sürekli parmaklarının çatalı kavrayışına ya da çiğnerken
çenesinin hareket edişine kayıyordu.

"Gerçekten Kanada'yı tek başına mı geçtin?" diye sordu sonunda, sesi
alışkın olduğumdan daha yumuşaktı.

"Evet," diye yanıtladım masadaki kırıntılardan birini fırçalayarak. "Altı
ay. Sadece ben, arabam ve radyonun çalmaya karar verdiği rastgele şarkılar."

Başımı salladı, karanlık gözleri okunmuyordu ve üzerimize bir sessizlik
çöktü

Tekrar.

Pastamızı bitirdiğimizde ayağa kalktım, tabaklara uzandım ama
Caspian elini bileğime koyarak beni durdurdu. Dokunuşu kısıydı ama tenimi
yakıyordu.

"Ben hallederim," dedi, sesi alçaktı. Başımı
salladım. "Pekâlâ. Teşekkürler."

O mutfağa giderken, bir sonraki hamlemi tarttım. Onunla takılmak için
gelmişim ama artık beni yanında istediğinden emin değildim.

Ayağa kalktım, sandalyeyi masanın altına ittim ve mutfağa doğru
yürüdüm. Sırtına baktım, duruşuna ve kaslı vücuduna dikkat ettim. Altmış bir
yaşına göre çok formdaydı.

Gözlerim sırtından aşağıya, bir süre çok uzun süre baktığım kışına kaydı.
Yüzünü bana döndüğünde birden kasıklarına bakmaya başladım.

"Gözlerini buraya dik," dedi.

Yanaklarımın yandığını hissettim ve garip bir şekilde yakalandığımı
hissettim. Kirli.

Alt dudağımı ısırarak bir kolumu belime doladım. "Bugün işin var mı?"

Beni izledi, yüz ifadesi her zamanki gibi gergindi. "Hayır."

"Tamam." Kolumu ovuşturdum ve hafifçe gülümsedim. "Ben de öyle. Su
kenarında kitap okumak istedim."

Buna tepki vermedi. Sadece orada durdu, gözleri yanıyordu

Beni

m. Anlamıştım.

Gitmemi istedi.

Ona yaklaşırken dudaklarıma sıkı bir gülümseme yayıldı. "Teşekkür
ederim

Doğum gününü seninle kutlamama izin verdiğin için. Öyle olsa bile

dün." Parmak uçlarımda yükselip yanağını hızlıca öpmeden önce duraksadım.

Cevabını beklemeden arkamı döndüm ve evinden ayrıldım.

Uzak olduğumuz zamanlarda hep olduğu gibi kalp atışlarım çıldırdı.

Derin bir nefes aldım ve nabzımı sabitleyemeyerek suya baktım.

Etrafına duvarlar örülmüştü ve ona ulaşmak kolay olmayacaktı. Ama bugün bana, onun beni kendisine yaklaştırabileceğini gösterdi.

Yavaş yavaş beni içine alıyordu ve dünyadaki tüm sabırla onu dikkatlice daha iyi tanıyacaktım.

BÖLÜM 6

DARWYNN

Onu iki gündür görmemiştim.

Ona o doğum günü pastasını yaptıktan ve kaşlarını çatarak yemesini izledikten sonra, onu biraz rahat bırakmaya karar verdim. Caspian itip kakabileceğiniz türden bir adam değildi. Konuşmak isterse, seni bulurdu. Ve elbette buldu da.

Su kenarında oturuyordum, güneş gökyüzünde alçalmıştı. Bakkaldan aldığım kurgusal olmayan kitap, okuduğum aşk romanlarından alışkın olduğum tatmini vermiyordu ama hiçbir kitabın boşa gitmesine izin veremezdim.

Sessizlik güzel ve huzurluydu ama ayak sesleri duydum. "Bir dakikan var mı?" Alçak ve hırıltılı sesi çok netti.

Dönüp ona gülümsedim, onu gördüğüme şaşırmıştım. "Elbette."

Yanımdaki yeri inceledi, soğuk taşın üzerine oturmak mı yoksa ayakta durmak mı istediğine karar vermeye çalışıyordu. Elim yere vurduğum ve ona gülümsedim. "Üzerine oturduğunda ısınacaktır."

Homurdandı ve sonunda yanıma oturdu. Ona verdiğim, içinde Polaroid resimler olan kitap sağ elindeydi ve küçük dalgalar kıyıya vururken ikimiz de ona baktık.

Kitabı bana uzattığında, okumakta olduğum kitabı bir kenara bırakıp onu aldım. "Fotoğrafları beğendin mi?" Ona bakarak sordum,

Hızlıca başını salladı. "Bunlar oldukça etkileyici."

Gülümsemem genişledi, sözlerinden memnun oldum. "Teşekkür ederim. Sana göre olup olmadıklarından emin değildim."

"Değiller," dedi açıkça, sonra ekledi, "ama iyiler. Gerçekten."

Kitabın sayfalarını çevirdim, fotoğraflara göz attım. "En sevdiğin var mı?"

Uzanıp kitabın ortasındaki bir sayfayı çevirdi ve puslu bir orman resmine dokundu. Eli kısa bir an için benimkine değdi ve tüylerim diken diken oldu. "İşte bu. Kaybolmak için gidilecek bir yer gibi."

"Ben de bunu sevdim," diye itiraf ettim, onu dikkatle izliyordum. "Bütün yolculuk böyleydi, gerçekten. Dünyanın durduğunu hissettiren yerler bulmak..."

Başını salladı, bakışları mesafeliydi. "Benim de böyle anlarım oldu. Nadiren ama insanın aklından çıkmıyor."

"Setteki gibi mi?" Suyu test ederek sordum.

Gözleri bana kaydı. Eğlenmiş gibi görünmüyordu ama sonra söylediği şeyle beni şaşırttı. "Hangi filmlerimi izledin?"

Dudaklarımı büzdüm ve omuz silktim. "Birkaç tane. Çoğunlukla romantik komediler. Pek aksiyon filmi hayranı değilim ama onlarda harika olduğunu biliyorum."

Ofladı ve bakışlarını tekrar suya çevirdi. Oyuncululuğu hakkında yapacağımız tek konuşmanın bu olacağını biliyordum.

Şimdilik.

Yine zorlamamaya karar verdim.

Doğa bize sesinin ne kadar güzel olabileceğini gösterirken, ikimizin de bir şey söylemediği bir sessizlik anı daha oldu.

Her zamanki gibi sessizliği beklenmedik bir şekilde bozdu.

"Balık sever misin?" Gözlerimi kırptım. "Öyle mi?"

"Akşam yemeği için," diye açıkladı, sesi her zamanki gibi sertti.

Ona baktım, bunun nereye varacağını anlamaya çalışıyordum. "Akşam yemeği mi?"

Senin evinde mi?"

Bana yan gözle baktı, davetten pişman olduğu belliydi. "Unut gitsin."

"Hayır, hayır, çok isterim," dedim hızlıca, çok istekli görünmemeye çalışarak. "Yani, eğer sakıncası yoksa."

"yedi," dedi kot pantolonundaki kiri fırçalayarak. "Sakın geç."

Ben daha bir şey söyleyemeden o uzaklaşmaya başlamıştı bile, Beni kalbim çarparak ve milyonlarca soruyla baş başa bıraktı.

Her zamanki gibi.

Bir buçuk saat sonra kapısının önünde durdum. Giymek için rahat ama güzel bir şey seçmişim. Yumuşak bir kazak, etek ve en sevdiğim botlarım. Eylül gecesi için hava oldukça sıcaktı ama kot pantolon giymek için elime geçen her fırsatı değerlendirdim.

Kapıyı açtığında her zamanki gibi görünüyordu. Pasaklı, geniş omuzlu ve biraz sinirli.

"Tam zamanında geldin," dedi ve beni içeri almak için kenara çekildi. "Özel günler için dakik olmaya çalışıyorum," diye takıldım.

Kaşları kalktı ama yorum yapmadı. İçeri girdikten sonra beni mutfığa götürdü. Otların ve tereyağının kokusu midemin guruldamasına neden oldu. Fırına doğru baktım, iki bütün balığın bir fırın kabında yattığını, limon dilimlerinin ve otların balıkları süslediğini görebiliyordum.

Lezzetli görünüyordu.

"Onları kendin mi yakaladın?" Ben sordum.

"Evet." Gururlu görünüyordu ama soğukkanlılığını korumak zorundaydı. "Çok kolay." Dudaklarımı büzdüm. "Sabır gerektiriyor, değil mi?"

"Bir sürü."

"Ve sen sabırlısın." Bu bir ifade ya da soru değildi. Karar vermesini istedim.

"Bende çok şey var evlat, ama sabır bunlardan biri değil. Ben sadece istediğim balığı yakalamak için nerede duracağımı bilirim."

Ah, tabii ya.

"Gerçi biraz sıkıcı görünüyor. Balık tutmanın tüm amacı oturup suya bakmak ve sessizliğin tadını çıkarmak değil mi-"

"Benim yöntemim etkilidir," dedi ve beni susturdu.

Başımı salladım. "Anladım. Harika kokuyor. Denemek için sabırsızlanıyorum." Bana baktı, yüz ifadesi hafifçe yumuşamıştı.

"Otur." *Peki efendim.*

Caspian balığı çıkarmak için fırına yöneldiğinde rahatladım. Balığı patatesle birlikte tabağa koyarken onu izledim.

"Şarap içer misin?" diye sordu kayıtsızca.

"Elbette."

Tezgâhtan bir şişe aldı, pratik bir kolaylıkla açtı ve masaya koymadan önce iki bardak doldurdu. Önüme bir tabak koyarken şarabın tatlılığının hafif kokusunu aldım.

"Harika görünüyor, Caspian," dedim çatalımı elime alarak. "Sadece balık," diye mırıldandı karşımda otururken.

"Kendini küçümseme. Onu yakaladın, pişirdin... bir restoran da açabilirsin," diye takıldım, ondan bir tepki koparmaya çalışıyordum.

Bir kahkaha attı ve tabağına odaklandı. "Evet, tabii."

Gülümsedim ve bir ısırık aldım, tatlar dilimde eriyordu. "Bu inanılmaz. Gerçekten iyi bir aşçısın."

"Teşekkürler." Tabağına dönmeden önce gözleri her zamankinden daha uzun süre üzerimde kaldı.

Çoğunlukla sessizlik içinde, ara sıra çatal bıçakların tabaklara çarpmasıyla bozulan bir yemek yedik. Ortam rahattı ve onun yanında kendimi rahat hissediyordum. Ama genelde öyleydim.

İşimiz bittiğinde, Caspian ayağa kalktı ve tek kelime etmeden tabakları topladı. Yardım etmeyi teklif ettim ama beni başından savdı.

Tezgâhtan küçük bir kutu aldı ve masanın üzerine koydu.

"Tatlı," dedi kısaca ve kutuyu açarak iki dilim cheesecake çıkardı.

Gözlerimi kırptım, şaşırmıştım. "Cheesecake mi aldın? Tatlı yemediğini sanıyordum."

"Ama sen biliyorsun."

Oh.

Az önce söylediği şeyin fark ettiğimde onu dikkatle izledim. "Ve cheesecake tatlı değildir. En azından pastanedekiler değil," dedi ve saniyeler önce söylediği gizli tatlı şeyden kendini kurtardı.

"Cheesecake'i severim."

"Anladım."

Dilimlerden birini bana doğru kaydırırken gülümsedim. "Sürprizlerle dolusun, biliyorsun değil mi?"

Cevap vermedi ama ben bunu kişisel olarak algılamadım. Sözlerimin onun üzerinde bir etkisi olduğunu biliyordum.

Yemek yerken omuzlarının nasıl gevşediğini fark ettim, ifadesindeki her zamanki keskinlik dakikalar geçtikçe yumuşuyordu. Bu nadir bir manzaraydı ve onu muhtemelen olması gerekenden daha uzun süre izledim.

"Bunu sık sık , değil mi?" Sessizliği bozarak sordum. "Ne?"

"Akşam yemeği. Biriyle yemek paylaşmak."

Çatalını yere bırakarak başını salladı. "Uzun zamandır yemedim."

"Hoşuna gitti mi? Burada, benimle yani."

Bana baktı, koyu renk gözleri okunmuyordu. " yok."

Cheesecake'ten bir ısırık daha alarak usulca kıkırdadım. "Yıllarını spot ışıkları altında geçirmiş biri olarak insanlardan pek hoşlanmıyor gibisin."

Bakışları tekrar masaya kaydı. "İnsanlar karmaşıktır."

Hafifçe öne eğildim ve dirseklerimi masaya dayadım. "Bu yüzden mi burada olmayı seviyorsun? Tek başına?"

Hemen cevap vermedi, çenesi hafifçe gerildi. "Bunun bir parçası," dedi sonunda. "Olanlardan sonra boşluğa ihtiyacım vardı. Sessizliğe. Hollywood'da insanlar her ikisinden de çok fazla yer kaplıyordu."

Başımı salladım ve sözlerinin içime işlemesine izin verdim. "Bunu anlıyorum. Ama kendini hiç yalnız hissetmiyor musun?"

Bakışlarımı karşıladı, ifadesi sertleşti. "Yalnızlık, senden sadece bir şeyler isteyen insanlarla uğraşmaktan daha iyidir. Ya da sana dünyayı nasıl görmen gerektiğini söylemek isterler, oysa gerçekte neyin doğru neyin yanlış olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktur. Onlar sadece görmek istediklerini görürler. O dünyada, çoğunun gerçek olmadığını çabucak öğrenirsiniz. Gülümsemeler, arkadaşlıklar... hatta saygı bile. Hepsi göstermelik."

Bu bana söylediği en büyük sözdü.

Aklımda kalmasına izin verdim. "Peki ya burası? Burada gerçek olan ne?"

Bir an için ayağa kalkıp bu konuşmayı bitireceğini düşündüm. Ama bakışları pencereye kaydı, sonra tekrar bana döndü. "Sessizlik. Nefes alabileceğim bir alan. Buradaki herkesin benim kim olduğumu umursamıyor gibi görünmesi."

Onu, yüzündeki çizgileri ve gözlerindeki yorgunluğu inceledim. "Olanlardan sonra..." Sonraki sözlerime dikkat etmem gerekiyordu. "O sette kendini resmen sürgüne gönderdin. Hollywood'u terk ettin."

Bana kaşlarını kaldırdı. "Sürgün mü?" Güldü ama sesinde mizah yoktu. Böyle dememden hoşlanmamıştı ama bunu inkâr da etmiyordu. Ağır bir iç çekiş onu terk etti. "Evet, belki. Ama bir bakıma sen de öyle yaptın."

"Nasıl yani?"

"Çünkü sen mevcut hayatından uzaklaşmaya ihtiyaç duyduktan sonra aylar süren bir yolculuğa çıktın. Sanırım sebeplerimiz aynıydı. Boşluğa ihtiyaç duymak. Yalnız kalmaya ihtiyacımız vardı çünkü etrafımızdaki insanlar bize ihtiyacımız olanı vermiyordu."

"Ya da hak etmişti," diye ekledim, gözlerim onunkilerdeydi. Elimi onun elinin üzerine koymak için masanın diğer tarafına uzandım ve beni şekilde elini çekmedi.

"Bu konuda konuşmak zorunda değilsin ama hikâyenin senin açından olan kısmına inandığımı bilmeni istedim."

Basitçe başını salladı. "Teşekkür ederim. Ama bana kimin inandığı önemli değil. Ben kendi gerçeğimi biliyorum. Artık başkalarının ne düşündüğünü umursamanın beni asla rahatsız etmemesi gerektiğini biliyorum. Kızgındım. Arkadaşımın ölümünün basitçe kabul edilmesinden ve yayınlayıp para kazanmaları için lanet bir hikayeye dönüştürülmesinden nefret ediyordum. Herkes hayatına devam etti ve ben-"

Sesindeki ani duygular kalbimi sızlattı. Elini tuttum ve parmaklarımı geniş avucunun üzerinde kaydırdım. Bakışları ellerimize kaydı ve elini orada tutarak ona dokunmama ve onu rahatlatmama izin verdi.

"En güvendiğiniz insanlardan destek alamamanın nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyorum. Üzgünüm, Caspian." Elini sıktım ve parmak uçlarının titrediğini hissettim, sanki o da elimi okşamak istiyor ama yapamıyordu.

"Artık sorun yok. O insanları bir daha görmeyeceğim ve onlara zamanımı ayırmak istemiyorum."

Başımı salladım, yumuşak bir şekilde gülümsedim. "Anlıyorum."

Bir süre daha ona baktım, sonra boğazını temizleyip ayağa kalkınca elimi geri çektim. Üzerimize tekrar sessizlik çöktü.

İkimizin de daha önce söylenenleri düşünmek için buna ihtiyacı vardı ve benim özellikle onun elini tutarken hissettiğim o yoğun duygunun ne olduğunu anlamak için o sessizliğe ihtiyacım vardı.

Çok fazla çıkaramadım ama zordu çünkü iyi hissettiriyordu. Çok iyi.

BÖLÜM 7

CASPIAN

Beni göl kenarında lanet bir yürüyüşe çıkmaya ikna etti.

Şimdiye kadar hiçbir kadın beni bir şey yapmaya ikna etmemişti ama o etrafımda oldukça ona hayır demek daha da zorlaşıyordu

Bunu onu eve götürmek için bir bahane olarak kullandım. Onun güvende olmasını istiyordum, özellikle de buralarda birilerinin dolaştığını bilerek.

Onu ifşa etme şansımı uzun zaman önce kullanmalıydım.

Darwynn yürüdü, kolları etrafına sarıldı, botları çakıl yolda çatırdıyordu.

"Ee," dedi sessizliği bozarak, "Henry ile aranızdaki mesele nedir? Bara girdiğinizde ikiniz tam bir düello yapacaktıysınız gibi görünüyordunuz."

Zihin okuyucular yoktu, ama Darwynn'in bu yeteneğe sahip olduğundan oldukça emindim. İlk kez bir şey düşünmemiştim ve sonra saniyeler sonra tam olarak bu şeyden bahsetti.

Bir kahkaha attım ve ellerimi ceplerimin derinliklerine soktum. "O kadar belli mi?"

"Acı verici bir şekilde." Bana baktı, dudakları küçük, meraklı bir şekilde kıvrıldı

Gülümse.

Bir an durdum, düşünürken suyun belli belirsiz dalgalarını izledim nasıl cevap vereceği hakkında. "Henry her zaman birinden nefret etmek için bir neden arayan bir adam. Buraya taşındığımda fazla bir şey gerekmedi. Ona göre ben buraya ait olmayan kibirli bir Hollywood aktörüüm."

Darwynn'in dudakları eğlenerek daha da kıvrıldı. "Teknik olarak sen _"

"Kibirli deme. Kibirli değilim."

"Buraya ait olmadığını söyleyecektim. Ama sanırım artık aitsin. Burası sizin eviniz ve sizin için iyi. Burada mutlu olsan bile

bunu yüzünde gösterme."

Evet, kesinlikle benim evimdi.

Ve, *kahretsin*, bu kadının sözleri göğsümde bir sızı hissetmeme neden olmaktan asla vazgeçmedi. İyi hissettiren bir ağrı, daha önce hiç hissetmediğim bir ağrı.

Ona baktım, mükemmel gözleriyle karşılaştım. Ne kadar nadir oldukları için bütün gün istediğim gözler.

"Ama senin kim olduğun onun için neden önemli?" diye sordu, gerçekten merak ederek.

Başımı salladım. "Bence o sadece... acı çekiyor. Her şey hakkında. Ama ben? Benim de ondan hoşlanmamak için bir sürü nedenim var."

Kaşlarını kaldırdı ve bakışlarımı ondan ayırmadan önce gözlerimi ondan ayırmak zorunda . İşleri tuhaflaştırabilirdim. "Oh, anlat bakalım."

Ne kadarını söyleyeceğimi düşündüm ama sonra sadece gerçeği söylemeye karar verdim. Henry'nin ona tekrar yaklaşmasına izin vermeden önce nasıl biri olduğunu bilmesini istiyordum. "Bir süre önce bir grup kadın köyü ziyaret etti. Turistler. Önce onun dükkânına uğramışlar, o da onları kendisiyle bara gitmeye çağırmış. Onlara buradaki en ateşli mekânı göstereceğini düşünerek kabul etmişler. Ama bara geldiklerinde Henry onları . Onlara içki ısmarladı." Gözlerinden hikayenin nereye gittiğini zaten bildiğini görebiliyordum. Devam ettim. "Gençtiler. Sanırım senin yaşlarındaydılar. Başlarda eğleniyorlardı... Ta ki Henry uygunsuz davranmaya başlayana kadar. Onlara dokundu. Onları teker teker tualete çekti, arkadaşlarının yanına dönmelerine izin vermeden önce onlara ne halt ettiyse yaptı. Neler olduğunu fark etmemiz çok uzun sürdü ve kızları güvenli bir şekilde kaldıkları yere götürmeyi başardık."

"Ya Henry?"

"Henry bardan kırık bir burunla ayrılmayı hak etti." Çenem sıkıştı.

"Ama..."

Vücudum gerildi. "Ama ağlamaya ve sızlanmaya başladı, tekrar tekrar özür diledi ve uzun mesafeli kız arkadaşı tarafından terk edildiğini açıkladı - ki öyle biri olmadığından oldukça eminim - bu yüzden yaptığı şey hayal kırıklığının hatasıydı."

"Lütfen bana kimsenin ona inanmadığını söyle," diye yalvardı, burnunu buruşturarak.

Ağır bir kahkaha attım. "Herkesin herkesi tanıdığı böyle bir köyde ona inanmayacaklarını mı düşünüyorsun?" Başımı salladım.

"Onu eve götürdüler, "hayal kırıklığını" atması için uyumasına izin verdiler ve ertesi sabah her şeyi unuttular. Sanırım bunu ona karşı kullandığım için bana hala kızgın."

"Buna hakkınız var!" diye açıkladı, sonra da mırıldandı, "Ne biçim bir göt."

"Kesinlikle," dedim, sesim amaçladığımdan daha sert çıkmıştı. "Başardım kızlarla konuşup iyi olduklarından emin olmak istediler. Neyse ki Henry'nin onlara fiziksel olarak ulaşmasına izin vermediler. Yine de bunu hak etmediler. Kimse hak etmiyor. Henry hep böyleydi. Kendini beğenmiş, kaba, dar görüşlü. Yaptıkları yanına kâr kalıyor çünkü kimse onun gerçekte kim olduğunu göremiyor. Ama ben görüyorum."

"Bu yüzden mi senden bu kadar korkuyor? Çünkü bir daha birine bulaşırsa, sen ona bunun hesabını soracaksın?"

"Ona sadece bunu söylemeyeceğim. Sırık gibi vücudundaki her bir kemiği bizzat kıracağım."

Sözlerimin sertliği karşısında irkilmedi. Hayır, öyle bir şey olursa anında bana katılacakmış gibi görünüyordu.

"Dürüst olmak gerekirse, en başından beri onun hakkında kötü hislerim vardı. Çok... flörtözdü." Durakladı ve başını öne eğdi. "Ben de ondan resmen hoşlanmıyorum."

Ona bakarak sııttım. "Benim tarafımda olmana sevindim."

"Her zaman," dedi, sesi hafıftı ama bu kelime sanki bu konuşmadan daha fazlasını ifade ediyormuş gibi aramızda asılı kaldı.

Ondan sonra bir süre sessizce yürüdük ve onun kaldığı yere yaklaştık. Bu kamp alanını hiç sevmedim. Buralarda oldukça güvenliydi, ama Darwynn'in bu küçük evde yalnız kalması fikrinden nefret ettim. Yine de umursamıyor gibiydi. Sakinliği sevdi. Sessizliği.

Küçük verandaya ulaştığımızda otomatik ışık yandı. Durdu ve bana döndü, başını arkaya eğerek baktı. Ufak tefek değildi, yaklaşık beş-dört yaşındaydı. Ben sadece bir devdim.

"Ee," dedi usulca, beni dikkatle süzerken dudaklarını büzerek. "Beni eve bıraktığın için teşekkür ederim."

"Ne zaman istersen."

Gözlerimi onun üzerinde tuttum, yüzünün sağ tarafındaki her bir çili aldım. Genelde bir kadın hakkında daha fazla bilgi edinmek için meraklı ya da ilgili değildim, ama Darwynn ile işler biraz farklıydı.

Muhtemelen lanet olası oğlumun eski kız arkadaşı olduğu gerçeğiydi.

Yine de bir önemi yoktu.

"Çillerinin nesi var?" Hakaret gibi gelmişti ama o öyle algılamadı. Güldü, başını arkaya attı ve narin vücudunu ortaya çıkardı.

Boyun.

Lanet olsun.

Gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda, "Keşke bilseydim, ama sanırım Bu sadece genetik."

"Annenle babanın çilleri var mı?" Ben sordum.

"Hayır... ama büyükannemin vardı. Belki de ondan almışımıdır" dedi, gülümsemesi yumuşaktı. "Senin de çillerin var."

"Bu güneş hasarı."

"Doğru." Eğlenmiş görünüyordu, ben de ofladım. "Şimdi içeri gir. Geç oldu."

"Evet, efendim," diye mırıldandı nefesinin altında. Kaşlarımı kaldırdım. "Efendim mi?"

Farklı renkteki gözlerinde alaycı bir parıltı vardı. "Sana böyle hitap etmem seni rahatsız ediyor mu?"

Hayır, sikimin seğirmesine neden oldu.

Ona cevap vermedim. Bunun yerine, bir sonraki hamlesini hesaplarken gözlerimi yüzünden ayırmadım ve bana doğru adım attığında bedenim gerildi. Vücudu benimkine doğru itilirken kolları boynuma dolandı ve elimi sırtının alt kısmına koyarak ikimizi de dengeledim.

Ufacıktı.

En azından bana karşı öyleydi.

Vücudu benimkinin içinde eridi ve ben de bunun olmasına izin verdim, her ne kadar onu itmemek için içimde her şey olsa da.

Bu çok iyi hissettiriyordu ve olması gerektiği gibi değildi. "Bu gece için tekrar teşekkür ederim. Harika vakit geçirdim," dedi sesi

Yumuşak.

Çenemi sıktım, elim onun sırtında esnedi. "Ne zaman istersen."

Bir süre daha böyle kaldık ama aklımı riske atıp

Gitmemesi gereken yerlere gidince ondan uzaklaştım, güvenli bir mesafede tutmak için elimi kalçasında tuttum.

"Uyu." Kulağa bir talep gibi geliyordu ve bir bakıma öyleydi de.

"Görüşürüz evlat."

Dudaklarını büzdü ve iki adım geri çekilmeden önce elini ön koluma koydu. "Bana çocuk deyip duruyorsun."

"Bundan hoşlanmadın mı?" Pek de soru sayılmazdı. Elbette sevmiyordu. O bir çocuk değildi. O bir kadındı. Hem de çok güzel bir kadın.

Burnunu buruşturdu. "Yirmi bir yaşındayım, yani..."

Boğazımı temizledim ve kafamın arkasında ona farklı bir lakap bulmaya çalışan kaşıntıyı görmezden geldim.

Kahretsin... Ben gerekli için dur şunlar Tren .
düşünceler Hep birlikte.

Derhal.

"Bana sadece Wynn timer de," dedi yumuşak bir ve bana yardım etti. "Peki. İyi geceler, Wynn timer."

Gülümsemesi bütün gece benimle kalacaktı. "İyi geceler, Caz." Evet...

İnsanların bana böyle seslenmesinden hiç hoşlanmamıştım, özellikle de Theresa ama dudaklarından dökülenler hoşuma gitti.

Küçük eve girmesini izledim ve kilit sesini duyana kadar bekledim, kendini güvenli bir şekilde içeri kilitledi.

Geri dönmek için döndüğümde, sessiz gecenin ağırlığı çöktü ve aramızdaki bir şeyin değiştiği hissinden kurtulamadım.

Acaba sadece ben mi böyle hissediyorum diye düşündüm.

BÖLÜM 8

DARWYNN

Planlamadan, Caspian ve ben ertesi gece aynı anda bara gittik. Önce o geldi, barda oturuyordu ve sanki benim içeri girmemi bekliyormuş gibi vücudu girişe doğru dönüktü.

İçeri girdiğimde ve gözlerimiz buluştuğunda, bakışlarında bir parıltı fark ettim. Daha önce görmediğim bir parıltı. Beni gördüğü için heyecanlıydı, orada olduğum için mutluydu ve ben de gülümsemekten kendimi alamadım.

Barda yanına oturduğumda, gülümseyerek ona dönmeden önce bir süre sessizce oturduk. "Seni tekrar görmeyi umuyordum. Yine de burada olacağını düşünmemiştim."

Alay etti, bakışları önündeki bardağa sabitlenmişti. Yine viski içiyordu ve ben yavaş yavaş kokusuna alışmaya başlamıştım. Sert içkiler bana göre değildi ama ona yakışıyordu ve onunla ilgili her şeyden hoşlanıyor gibiydim.

"Sadece burada olacağınızı bildiğim için buradayım ve kimsenin sizinle konuşmasını istemiyorum. Ya da sana dokunmasını."

Bunu bana başka bir erkek söyleseydi gülerdim. Kendime güveniyordum ve beni rahatsız etmeye çalışan herhangi bir erkekle savaşılabileceğim kadar güçlüydüm, ama Caspian'ın beni herhangi bir pislikten koruması kulağa hoş geliyordu.

Gülümsemem genişledi ama cevap vermedim. Pepsi'mi elime aldım ve başımı çevirip bara bakarken birkaç yudum aldım. Bu gece burada fazla insan yoktu. Sadece buraya geldiğim her gece olduğu gibi bilardo oynayan üç adam ve bir masada rahatça oturan bir çift vardı.

Hafif müzik, konuşmalardan daha yüksekti ve her şey çok rahat hissettiriyordu. "Bugün başımın belaya gireceğini sanmıyorum. Burada pek bir şey olmuyor." Tekrar yüzümü ona döndüm, vücudum ona doğru dönüktü ve dizlerim bacağının yan tarafına baskı yapıyordu.

Caspian bana bir bakış attı ve başını salladı. "Birinin ortaya çıkıp geceyi senin için mahvedeceğini asla bilemezsin. Şimdi buradayım, yani güvende olacaksın ve benim için önemli olan tek şey bu."

Bana uyar.

Dudaklarımı büzdüm ve gözlerim yüzünün yan tarafına gelmeden önce tekrar etrafıma bakındım. Beyaz sakalları yeni kesilmişti, her zamanki gibi temiz görünüyordu ve boynuna kadar uzanan saçları başının üstünde mükemmel dalgalar halinde durarak ona çekici bir gümüş tilki görünümü veriyordu.

Bir Hollywood efsanesi olmasına şaşmamalı. Çok yakışıklı.

Hiç düşünmeden telefonumu çıkardım ve Google uygulamasını açarak onun gençken çekilmiş fotoğraflarını bulmaya çalıştım. Arama sonuçları hayal kırıklığına uğratmadı ve oynadığı eski bir filmde bir kare gördüğümde sııttım, gömleksiz duruyordu ve kaslı yapısını gösteriyordu.

"bırakmadın, değil mi?" Geniş omuzlarına ve sert göğsüne bakarak . Kolları kalındı, flanel bir tişörtle kaplıydı ama kumaşın altında esneyen kaslarını hâlâ görebiliyordum.

Başını çevirdi ve gözleri telefonuma kaydı. Kaşlarını çatarak, "Şuna bakmayı kes." dedi.

"Sadece benim yaşımdayken nasıl görüldüğünü merak ettim," diye cevap verdim omuz silkerek. "Şimdiye kadar tanıştığım hiçbir erkek sana benzemiyordu."

"Yani?" Anlattığım hikâye onu eğlendirmemişti. Rahatsız değildi ama eski fotoğraflarına bakmamı istemiyordu.

Huysuz ihtiyar.

Telefonumu kaldırdım ve konuyu değiştirmeye karar vererek iç çektim. "Bu sabah dükkânda Bruce Mines'da bira ve elma şarabı festivali için bir ilan gördüm. Buralarda pek bir şey olmadığı için gidebileceğimizi düşündüm. Sen ne dersin?"

"Genelde insan içine çıkmam," diye mırıldandı içkisini yudumlarken.

"Genelde. Belki bu değişebilir. Festival Perşembe günü başlıyor.

Belki o zaman gidebiliriz," diye önerdim parmaklarımı kalçalarımın vurarak. Dizlerim hâlâ onun kalçasına baskı yapıyordu ama bu onu rahatsız ediyor gibi görünmüyordu.

Bunu düşünüyordu ama cevap vermesi çok uzun sürdü ve ben de sabırsızlanmaya başlamıştım çünkü onunla takılmak kulağa eğlenceli geliyordu ve fazla düşünüp hayır demesini istemiyordum. "Beyzbol şapkası ve gözlük takabilirsin. Bunun iyi bir kılık değiştirme olmadığını biliyorum ama seninle gelmeyi çok isterim. Ve eğer insanlar seni tanır ve rahatsız etmeye başlarsa, onları azarlarım."

Hakaret gibi gelen bir kahkaha attı. "İnsanları *azarlıyor* musun?"

Kaba ama haklıydı. İnsanlardan bir Hollywood aktörünü rahatsız etmemelerini isteyerek muhtemelen hiçbir şey elde edemezdim.

"Peki, belki bu o kadar etkili olmaz. Ama... belki de oradaki insanlar senin orada olmanı umursamayacaktır bile. Yani, çok ünlü falan olmadığınızdan değil-"

"Ben ünlüydüm."

"Doğru." Dudaklarımı büzdüm. Onun dışındaki herkes -belki de bu köydeki herkes- farklı düşünüyordu. "Yine de. Lütfen benimle bira ve elma şarabı festivaline gelir misin?"

"Bira ya da elma şarabı sever misin? Buraya geldiğinden beri alkol içtiğini görmedim."

İyi gözlem.

"Hayır. Ama eminim biliyorsunuzdur ve bunu denediğinizi ve belki de çok hoşunuza gittiği için gülümsediğinizi görmek için her şeyimi verirdim."

Bir gün onu ikna edebileceğimi umuyordum. Ne kadar huysuz olsa da gerçekte böyle biri olmadığından emindim. Geçmişinin onu huysuz yaptığına inanıyordum ve belki de sadece eskiden olduğu gibi bir adam olmasına yardım edecek birine ihtiyacı vardı.

Daralmış gözlerle beni izliyor, parmağıyla bardağının kenarına vuruyordu. Düşünüyor, seçeneklerini tartıyor ve bunun benim için çok şey ifade edip etmediğini anlamaya çalışıyordu.

"Tamam."

"Gerçekten mi?" Sol elimi omzuna koyduğumda gözlerim şaşkınlıkla açıldı. "Oh, çok eğlenceli olacak! Festival yemekleri her zaman çok lezzetlidir."

Elimi silkmeye çalıştı ama heyecandan neredeyse taburemden düşecekken durdu. Bana doğru döndü ve beni yerimde tutmak için iki elini kalçalarımın koydu. "Dikkatli ol."

Kendimi heyecanı içimde tutmaya zorlayarak çok kısa süren yükselişimden sonra sakinleştim. "Festivalleri gerçekten seviyorum," diye itiraf ettim gergin bir sırıtışla.

"Anlayabiliyorum." Elleri üzerimde olduğu kadar hızlı bir şekilde bedenimi terk etti ve kollarını tezgâha dayamak için geri döndü. "Hevesin benim için yaptığın o lanet çikolatalı pastadan daha tatlı."

Ne dediğini anlamadan önce bu kelimelerin kafamda birkaç kez daha oynamasına izin vermek zorunda kaldım. Kulağa iltifat gibi gelse de

tatlı şeylerden nefret , bunu kabul edebileceğimden emin .

Dudaklarımı büzdüm ve onun yorumuyla oynamamaya karar verdim. Bunun yerine ayağa kalktım ve sırtına hafifçe vurdum. "Ben tuvalete gidiyorum," diyerek onu barda bıraktım.

CASPIAN

Şekerli şeyleri hiç sevmem.

Nedenini açıklayamadı ve ben de anlamaya zahmet etmedim.

Ama sahip olduğum tüm tatlı şeylerin dışında, Darwynn başka bir tatlılık seviyesindeydi. Onunla festivale gitmeyi kabul ettiğimde gözlerinin genişlediği ve çok sevinçle parladığı yol, daha sık görmeyi umduğum bir manzaraydı. Bunun için ona karşı daha nazik olurdum. Daha açık. Daha az... düşünceli. Huysuz.

Barın kapısı açıldığında, ilk başta kimin geldiğine bakma zahmetine girmedim, ancak yüz yüze gelmeyi tercih etmediğim bir adamın iğrenç sesi etrafımda yankılandığında, başımı çevirmek zorunda kaldım.

Henry orada durmuş, sırtıyor, barda insan olmamasından etkilenmiyordu. Gözlerimi ona dikmiş, gözlerinin benimkilerle buluşmasını bekliyordum. Sonunda göz göze geldiklerinde, yüz ifadesi kibirden umursamazlığa dönüştü.

Onun ağzını "bok" olarak gördüm ve varlığımın onun üzerindeki etkisinden memnun olarak ona bir kaş kaldırdım. Gerçekten şiddetli bir adam değildim, ama bir daha Darwynn ile flört etmeye çalışırsa, yüzüne doğru yumruk atardım.

Ona tek kelime etmeden bardağımı boşalttım ve tabureden kalktım, gözlerim hala ondaydı, orada öylece donmuş bir şekilde dururken onu izliyordum, hareket etmekten ve avcının dikkatini çekmekten korkan bir av gibi.

"Orospu çocuğu," diye mırıldandım, tuvaletlere gitmek için geri döndüm. Darwynn'i güvende tutmam gerekiyordu ve aşırı tepki verdiğimi düşünmesi umurumda değildi. Henry gibi erkekler tahmin edilemezdi ve bir daha ona yaklaşmasına izin vermeyeceğimden eminim. Konuşmak için bile değil.

İki banyo kapısı olan dar koridora geldim ve onun sağ kapıdan çıkmasını bekledim. Önümde durması uzun sürmedi ve dar duvarlar arasında hızla sıkıştık, birbirimize bakıyorduk.

"Oh, ayrıca-" "Hayır."

Başını arkaya yatırmıştı, dikkat çekici gözleri loş ışıktaki merakla bana bakıyordu. Dudakları aralandı ve ben de gözlerimi kaçırmadan

yüzünde dolaşıyordu. Ellerim ne olduğunu anlamamış gibiydi çünkü aniden kalçalarının üzerindeydiler. Aletim seğirdi ve neler olduğunu anlamaya çalışırken çenem titredi.

"Her şey mi?" Darwynn sordu, sesi yumuşaktı. Çok yumuşak. Hızlı bir baş sallamayı başardım.

Sol elim kalçasında dururken, sağ elimi yan tarafına doğru hareket ettirdim, belini ve sonra boynunun yan tarafını kavrayana kadar kolunu okşadım.

Parmaklarımı başının arkasındaki kalın, kahverengi saçlarında gezdirdiğimde nefesi kesildi. Saç telleri parmaklarımın etrafında kıvrılırken başını daha da geriye eğerek boynunu ortaya çıkardı.

Vücudunun her santimi -en azından şimdilik gördüğüm kısımları- mükemmeldi. Teni yumuşak ve dokunulduğunda sıcaktı ve tıpkı geçen gece sarıldığımızda olduğu gibi içimde eriyip gitmesi bana bir şeyler hissettirdi.

Zihnimin daha fazla keşfetmesine izin vermediğim bir şey.

Darwynn ne yaptığımı sorgulamadı. Sadece orada durdu, elleri yanlarında asılı ve gözleri bana bakıyordu. Geri çekilmiyordu ya da beni itmiyordu, ama korktum çünkü onu bedenim ve arkasındaki duvar arasında esir tutuyordum. *Kahretsin...* Henry'den daha iyi değildim.

Dudaklarına son bir bakış attıktan sonra ellerimi saçlarından çektim ve iznim olmadan uzaklaşmalarını diye ceplerime soktum. Boğazımı temizledim. "Biz gidiyoruz."

Tartışmak istediğini söyleyebilirdim ama nedense talebimi kabul etti. "Tamam."

Kahretsin, ona yanlış bir izlenim vermedim, değil mi?

"Seni eve götürüyorum. Kalacağın yere," diye açıkladım.

"Tamam," dedi tekrar, gülümsemesi sıkıydı.

Fikrimi değiştirmeden önce, önden yürüdüm ve beni bara kadar takip ettiğinden emin oldum, parayı tezgâha koydum ve barmene başımı salladım.

Dışarı çıktığımızda, Darwynn elini kolumun etrafına sardı ve onu kamp alanlarına giden yola yönlendirdim.

"Ayrılmamızın nedeni Henry mi?"

Tabii ki anladı.

"Evet."

"Biliyorsun, onu görmezden gelebilirdik. Barda seninle gerçekten iyi vakit geçiriyordum" dedi.

Ona baktım ve iç çektim. "Ama ben . Onunla aynı ortamda oda."

Gecesini mahvetme fikrinden nefret ediyordum. Bunu daha iyi hale getirmeliydim. Durdum, gözleriyle buluşmadan önce etrafıma bakındım. Çok uzakta değildik.

ve bana beklentiyle baktı.

"Onu senin yanında istemiyorum. Ya da herhangi bir kadının. Ama diğer kadınlar şu anda beni ilgilendirmiyor. Sen ilgilendiriyorsun." Bir sonraki sözlerimi düşünmek için durakladım ve onun tekrar gülümsediğini görmeyi umdum. "Eğer içeri girersek, ona bakmayacağına dair bana söz ver. Ona ilgi gösterme. Hiçbir şey. Bana odaklan."

Beni inceledi, dilinin ucu alt dudağının üzerinde yavaşça gezinirken gözleri yüzümü tarıyordu. Ağzının köşesi hafifçe kalktı ve gözlerinde bir parça yaramazlık parladı.

Bir elini karnıma koydu ve bana doğru adım attı, göz temasını korumak için başını geriye eğdi.

Daha sonra söylediği şey, elimi boğazına dolamak ve onu lanet ağaca doğru itmek istememe neden oldu. "Eğer benimle yalnız kalmak istiyorsan, sadece söyle."

Lanet olsun.

BÖLÜM 9

DARWYNN

Sınırları zorlamış olabilirim.

Hayır, belki değil. Kesinlikle var.

Söylediklerimden sonra mutlu görünmüyordu ve ben kesinlikle her şeyi yanlış yorumladım.

Kahretsin, bu utanç verici.

Ve yanlış olduğundan
bahsetmiyorum bile.

Yanaklarım kızardı ve vücudumun her yerindeki gergin karıncalanmalar her zamanki kadar iyi hissettirmede.

Kaçıp saklanmak istedim ama Caspian beni kaldığım küçük eve doğru çekiyordu, beni kilitlemeye ve bir daha asla dışarı çıkmama izin vermemeye hazırды.

Sanırım sadece iyi davranıyordu. Güvende olduğumdan ve aptalca bir şey yapmadığımdan emin olmak istiyordu. Ne de olsa *sadece* 21 yaşındaydım.

Elimi sıkıca kavradı ve kapıya çıkan birkaç basamağa ulaştığımızda beni yukarı çıkarmak için arkama geçti. Elleri kalçalarımıdaydı, kaçmayacağımdan emin olmak istiyordu. Ama kaçacak yerim yoktu, beni bu şekilde idare etmesine izin vermekten başka seçeneğim yoktu.

Anahtarımı çıkarıp kapıyı açmaya hazırdım ama bunu yapmama da fırsat vermedi. Beni çevirdi ve ben sırtım ahşap kapıya dönük, onun vücudu da benimkinin tam önünde duruyordu.

Kahverengi gözleri, başımızın üstündeki hareket sensörlü ışık üzerimizde parlarken bile her zamankinden daha koyuydu. Sağ eli kalçamı kavradı ve sol eli başımın yanındaki kapıya dayandı.

"Tekrar söyle," dedi, sesi alçaktı. Raspy. Kahretsin, çok ateşliydi.

Ne duymak istediğini biliyordum.

Ve anında, bunun nereye gittiğini anladım.

Vay canına. Kahretsin.

Kalbim hızla atıyordu ve göğsümde patlamak üzere olduğundan oldukça emindim.

"Söyle. Söyle. Tekrar." Sözleri bu kez keskindi ve çenesi sıkılmıştı.

Ciğerlerim acımaya başlamadan önce nefes alışımı yavaşlattım ve sonra fısıldadım, "Benimle yalnız kalmak istiyorsan söylemen yeterli, dedim."

Dilinin ucu alt dudağını okşamak için dışarı çıktı ve ben onun yaşındaki bir adamın ne kadar ateşli olabileceğine hayret ederek ağzına baktım.

Sol eli hareket etti ve saniyeler sonra parmaklarının boğazıma dolandığını hissettim. Hiçbir uyarıda bulunmadan, neler olduğunu anlamama fırsat vermeden ağzını ağızıma dayadı.

Ama bu onu uzaklaştırmadı.

Ben de onu öptüm, ellerimi sert göğsüne koymak için kaldırdığımda onun içinde eridim. Kasları benim dokunuşum ve gömleğinin kumaşı altında esnedi ve bana doğru bir adım daha atarak beni kaptıya doğru daha sert bastırdı.

Boynumdaki eli sıkılaştı ve başını yana eğip dilini ağızıma daldırıp benimkinin etrafında döndürerek öpücüğü ustaca derinleştirdi.

Duygularımı zapt edemeyerek inledim. Şaşırmış ama en çok da ne kadar iyi hissettirdiğine şaşırmış bir halde onu olabildiğince tutkuyla öptüm.

Beni orada tuttu, bir dizini bacaklarımın arasına koydu ve amımı kalçasına bastırdı. Sağ eli başımın yan tarafına geldi, parmakları saçlarımı itiyordu. Şimdi başımı yerinde tutuyordu ve hareket edemiyordum. Her şey onun elindeydi ve ne isterse yapmasına izin verdim.

Dilindeki viski tadı daha fazlasını istememe neden ama bunun nasıl mümkün olacağından emin değildim. Beni öpüş şekli çok yoğundu ve daha önce hiçbir erkek beni Caspian gibi kontrol altına almamıştı.

Benden bir inilti daha çıktı ve gömleğini iki yumruğumla kavrayarak onu sıkıca orada tuttum. Durmasını istemiyordum. Bunun bütün gece devam etmesini istiyordum.

Ağzını tekrar benimkine dayamadan önce başını diğer tarafa eğerek öpücüğe kısa bir ara verdi. Dili içeri daldı, benimkinin etrafında döndü ve bana onun gibi deneyimli bir adamın tam olarak neler sunabileceğini gösterdi.

Kahretsin, bu öpücük her şey.

Boğazımı sıkkan eli gevşedi ve öpücüğü yavaşça keserek sonunda tekrar nefes almama izin verdi. Alnı benimkine yaslanmış ve elleri hâlâ üzerimdeyken yakınımnda kaldı.

Gözlerimi kapalı tuttum, onunkilere bakarsam kontrolümü kaybedeceğimden korkuyordum. Aramızda yoğun bir çekim vardı. Keşfetmek istiyordum ama bu öpücüğün sadece geçici bir dürtü olmadığını bana söylemeden önce değil. Ya da bir hata.

Bir homurtu çıkardı. Kalbi en az benimki kadar hızlı çarpıyordu. Ama tek kelime etmedi. Kısa bir süre için.

Ne kadar uzun süre sessiz kalırsak, bu an o kadar doğru geliyordu. Yine de onun da aynı şeyi düşündüğünü bilmem gerekiyordu.

Derin bir nefes aldı, sağ eli başımın yanından yanağıma doğru hareket etti. Başparmağıyla alt dudağımı okşayarak hafifçe kavradı. Çok fazla düşünmeden dudaklarımı başparmağının etrafına sardım ve tekrar ağzımdan çıkmasına izin vermeden önce hafifçe emdim ve sonunda gözlerimi açmaya cesaret ettim, dudaklarıma kilitlendiğini gördüm.

"Bunu yapmamalıydım ama istersen yine yaparım." Tam da duymak istediğim sözler.

Kalbim o kadar çok çarpıyordu ki sanki boğazıma kadar yükselmişti.

Gözlerimiz buluştu ve daha da yakınlaşmak için elimi boynuna doğru götürdüm. "Bunu tekrar yapmanı istiyorum," diye itiraf ettim.

İki eli de kalçalarıma düştü ve küçük bir adım geri çekilirken aramıza biraz mesafe koydu. "Bu gece olmaz."

Boo.

"Neden olmasın?"

"Çünkü bir daha yaparsam, durmayacağım. Ve ikimizin de bunu düşünmek için zamana ihtiyacı var." Sözleri doğrudan ama sert değildi. Dürüst ve olgundu, ki içten içe ben öyle değildim. Beni tekrar öpmeyi kabul etseydi saniyeler içinde üzerine atardım.

Tanrım, soğuk bir duşa ihtiyacım vardı.

Neyse ki bu küçük evde saat dokuzdan sonra sıcak su yoktu.

"Tamam." Dudaklarımı birbirine bastırdım ve parmaklarımla oynadım, baştan çıkmamak için gözlerimden kaçındım.

"İçeri gir. Uyu." Talepleri her zamanki gibi netti ve buna karşı koymak için hiçbir nedenim yoktu. Ya da içeri gelmesini istemek için.

"Pekâlâ. Bu gece eğlenceliydi," dedim ona gülümseyerek. Elimi tekrar omzuna koydum ve arkamı dönüp kapının kilidini açmadan önce yanağına bir öpücük kondurmak için eğildim. İçeri girip kendimi içeri kilitledim ve yatmak için hazırlanırken, onun hâlâ dışarıda olduğunu, ışıklarım sönene kadar beklediğini biliyordum.

Caspian hakkında iki şey öğrendim: Son derece korumacı ve delicesine iyi öpüşen biriydi.

Bruce Mines, Hilton Plajı'ndan arabayla sadece yarım saat uzaklıktaydı. Yolculuğun ilk on dakikasını rahat bir sessizlik içinde geçirdik, ta ki ben aramızdaki bankta duran bordo beyzbol şapkasını ve koyu renk güneş gözlüklerini fark edene kadar. Gülümsedim ve şapkayı kaldırıp Caspian'a baktım, o da önündeki yola odaklanmıştı.

"Tavsiyemi dinledin," dedim elimdeki şapkaya bakarak. "Eminim insanlar sen olduğunu fark etmeyecek bile."

Cevap vermedi. Ondan aldığım tek şey bir alaydı.

Dudaklarımı büzerek kapağı yerine koydum ve kullandığı eski kamyonetin içine baktım. "Bu arabayı uzun zamandır mı kullanıyorsun?"

"Hilton'a taşındığımda aldım."

"Yani Hollywood'dayken süslü bir araban yok muydu?"

Kaşlarını çattı. "Her zaman şoförüm vardı." "Market alışverişine giderken bile mi?"

"Bunu benim için yapan insanlar vardı."

Tabii ki.

"Doğru, bunu düşünmeliydim. Peki o zaman... neden ehliyetin var?" Orta konsoldan cüzdanını aldım ve ehliyetini bulmak için açtım.

"Kimin yok ki?"

Haklısın.

Omuz silktim ve kartı çıkardım. "Bazı insanlar asla araba kullanmayı öğrenmez çünkü onlar-" Ehliyetindeki ismi okuduğumda durdum ve bir şaşkınlık dalgasıyla çarpıldığımda kaşlarımı çattım. Şok mu? Bir şeydi çünkü kalbim küt küt atmaya başladı. "Göbek adın Darwin mi?"

Başımı ona doğru çevirdim, bana ve elimdeki karta yan gözle bakmasını izledim. "Neden ona bakıyorsun? Kaldır onu."

İsteğini görmezden geldim ve soluk soluğa bir kahkaha attım. "Benimle aynı göbek adını taşıyorsun ve bana söylemedin bile. Neden? Bu çok..." Bakışlarımı tekrar ehliyete çevirirken doğru kelimeyi bulmaya çalıştım. "Harika. Gerçi benimkinin yazılışı daha eğlenceli."

"Göbek adım benim için hiçbir zaman önemli olmadı." Tabii ki değildi.

Gözlerimi devirdim. "Ama biliyordun ve bana söylemedin. Sonuçta aramızda bir bağ var. Gerçi... garip bir bağ," dedim küçük bir kahkaha atarak.

"Ayrıca farklı bir bağlantımız daha var. Daha da garip bir bağlantı." Ne demek istediğini anladım.

Julian.

Eski
sevgilim
. Onun
oğlu.

Kaşlarımı çattım, sonra burnumu kırıstırdım. "Bir dakika. Julian göbek adının ne olduğunu biliyor mu?"

"Biliyor. Bilmesi *gerekir*."

Bu da her şeyi daha da garipleştirdi.

Ona sormak istediğim o kadar çok şey vardı ki. O ve Julian hakkında ve her şey boka sarmadan önce ilişkilerinin nasıl olduğu hakkında.

Bruce Mines'a varmadan önce sahip olduğumuz yirmi dakikanın gerçekten neler olduğunu tam olarak duymak için yeterli olup olmadığını belirlemeye çalışarak bir süre onu inceledim.

"Bana gerçekte ne olduğunu söyleyecek misin? Julian'ın tarafını biliyorum, senin değil. Bu çok tuhaf tam daire anını anlamak istiyorum."

Direksiyonu sıkıca kavrayan Caspian'ın parmak eklemleri beyazlaştı. Ön kolları büküldü ve çenesi gerildi. "Eğer söylersem, Julian hakkında farklı düşüneceksin. Ondan hoşlanmayacaksın. Belki şu anda olduğundan bile daha fazla."

Ondan hoşlanmadığım konusunda biraz yanıliyordu. Ama ondan sadece belli anlarda hoşlanmıyordum. Birbirimizi hiçbir zaman gerçekten sevmemiş olsak da o hala benim eski sevgilimdi.

"Hâlâ bilmek istiyorum," dedim, yerine koymadan önce ruhsata son bir kez baktım. "Bana şimdi söylemek zorunda değilsin."

beni üzdü. Ama... lütfen bana yakında söyleyeceğine söz ver."

Bana baktı ve iç çekti. "Peki."

Benim için yeterince iyi.

Uzandım ve elimi hafifçe kalçasına vurdum. "Teşekkür ,
Caz."

Elini benimkinin üzerine koydu ve dudaklarına götürerek sırtını öptü.
Parmaklarım. Dikkatle izledim ve daha fazlasını söylemek ister gibi görünüyordu
ama söylemedi.

Yine sessizlik içinde oturduk. Julian'ın Caspian'la ilişkisi bu kadar bozuk
olmasaydı nasıl olabileceğini düşünmek için kendime izin vermedim.

Muhtemelen daha az sızlanırdı ve ben de Caspian hakkında kötü
konuşmasını dinleyerek o kadar çok gece geçirmezdim.

Caspian, şu anda zamanımı geçirdiğim adam. Ve
öpüşmüştük.

Caspian, eski sevgilimin babası.

Tanrım... bu çok dağınık.

BÖLÜM 10

DARWYNN

Bira ve elma şarabı festivali tam da hayal ettiğim gibi mükemmeldi. Caspian bile farklı bira çeşitlerini denemek için stand stand dolaşmaktan keyif aldı. Beyzbol şapkasını çıkarmadı ama güneş gözlüğü takmıyordu. Standların her tarafına asılmış loş peri ışıklarında pek iyi görmesine yardımcı olmadı ve neyse ki kimse iki kez bakmadı ya da gerçekten Hazar Kral olup olmadığını sormadı.

Eğleniyordu ama bunu asla kabul etmiyordu. Ben de ona sürekli olarak günlük işler yapan normal bir adam olduğunu hatırlatmadan her şeyi kabul etmesine izin verdim.

Standlardan birinden en yağlı hamburgerlerden aldık ve otoparka geri dönerken onları yedik. Hepsini biraz suyla yıkadıktan sonra arabasının yanında durup suya baktık. Dolunay suyun üzerinde en güzel şekilde parlıyor, yüzeyi pırıl pırıl yapıyordu.

Her şeyi içime çektim. Sakinliği. Memnuniyeti. Onu.

Festival sesleri uzaklaşmış, yerini dalgaların rıhtıma vuran sessiz dalgaları ve arabalarına dönmekte olan festival katılımcılarının ara sıra patlayan kahkahaları almıştı.

Bunun bizi rahatsız etmesine izin vermedim.

Ona baktım ve her zamankinden daha yumuşak ifadesini yakaladım. Onu böyle görmek hoşuma gidiyordu. Rahatlamış. Şu anda.

"Eğlenmişsin," dedim omzumla onu dürterek.

Alay - bu konuda gerçekten iyiydi. "Katlanılabilirdi."

Güldüm. "Yeterince iyi. Çok eğlendim. Seninle vakit geçirmeyi seviyorum."

Caspian başını bana doğru çevirdi ve gözlerinin yüzümde ve vücudumda gezinmesine izin verdim, ben bakışlarımı onun yüzünde tutarken onun da beni her santimiyle incelemesine izin verdim. Bakışları tekrar gözlerimle buluşmadan önce dudaklarımda kısa bir süre oyalandı.

İkimiz de bundan sonra ne olacağını biliyorduk. Bütün akşam gerginlik vardı ve beni eve götürmesini isteyerek bunu yarıda kesmeyeceğime emindim.

"Darwynn," diye mırıldandı, bana doğru daha fazla dönerek. "Bunu iyice düşündün mü?"

Dün geceki öpüşmemizden hemen sonra düşündüm.

Ve şu anda, düşünmüyordum.

Ben sadece rol yaptım.

Ona döndüm ve ellerimi göğsüne koyup ayak parmaklarımın ucuna basarak onu öptüm. Dudakları dudaklarıma değerken göğsünden hafif bir homurtu yükseldi. Yumuşak, sınayan, bekleyen. Sonra cevap verdi.

Anında kontrolü ele aldı, beni arabaya doğru iterken elleriyle kalçalarımı kavradı. Öpüşmeyi derinleştirdi, dili ağzımın içine daldı.

Evet.

İhtiyacım olan şey buydu.

Beni yerden çok kolay bir şekilde kaldırırken kollarımı boynuna doladım, ellerini kalçamın altına koyarak kalçalarına sarılmamı sağladı. Vücudu benimkine yaslanmıştı, sırtım kamyonun kapısına dayanmıştı.

İnledim ve onu orada tutmak için bir elimi başının arkasına koydum. Bunu durduramayacaktım. Hiç şansım yoktu.

Elleri kalçalarımın altından kıcıma doğru hareket etti, üst bedeni bana doğru bastırırken sertçe sıktı. Dünya bulanıklaştı, festival, göl, ay, hepsi soldu, geriye sadece biz kaldık.

Zor nefes alıyordum ve inlemeleri daha da yükseliyor, bu ses kulaklarımda her çınladığında klitorisimin zonklamasına neden oluyordu. Ve kıcımdaki eli, sıkıca sıkıyor, kıyafetlerimi kendimi ona vermek neden oluyordu.

Bir homurtu daha çıkararak arabadan bir adım geri çekildi ve öpüşmeyi keserek beni tekrar aşağı indirdi, tam itiraz edecekken arabayı açtı ve beni de yanına çekerek içeri girdi. "Kucağıma otur," dedi ve ben de hemen arabanın içine sürünerek üzerine çıktım.

Kapıyı kapatıp anahtarları sürücü koltuğuna fırlattı ve sonra elleri yüzümdeydi, yanaklarımı kavradı ve beni bir öpücüğün içine çekti. Elleri başımı yerinde tutarken dili benimkinin etrafında kıvrıldı, ağzına çekti.

Sadece ikinci kez bu kadar yoğun öpüşüyorduk ama bu sefer bitmesini hiç istemedim. Bir daha asla başka bir erkeğin beni öpmesini istemedim ve ondan önce başkalarının öpmüş olmasından nefret ettim.

"Siktir," diye mırıldandı öpüşürken, kalçalarını benimkilerle buluşmak için kaldırdı. Ona sürtünüyordum, sert vücudundan daha fazlasını hissetmeye ihtiyacım vardı. Öpüşmeyi kesti ve daha iyi erişebilmek için başımı arkaya yatırırken dilini boynumda gezdirdi. "Çok ıslaksın. Aç kız."

Orada, kollarının arasında eriyebilirdim ama o zaman bir sonraki hamlesini kaçırmış olurdum. Gözleri benimkilerdeyken aramıza uzandı ve kot pantolonunun düğmelerini açtı. Gözlerim büyüdü. Kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Seni bu lanet kamyonda becermeyeceğim, Darwynn," diye beni temin etti. Bunu duymak hayal kırıklığı yaratmıştı ama ben de bu kamyonda seks yapmak istemiyordum. Henüz değil. Kahretsin... Onu çok istiyordum ama her ne oluyorsa aceleye getirdiğimizi hissediyordum.

Hayır. Siktir et.

Zaten çizgiyi aşıyorduk, neden şimdiden sikişmeyelim?

"Bana bak," diye emretti ve gözlerimi kasıklarından kaldırdım. "Sikimi çıkarmanı ve amını ona sürtmeni istiyorum."

Doğrudan. Sansürsüz. Utanma yok.

Nabzım yükseldi ve parmaklarım seğirdi. "Beni istiyorsun-"

"Evet, Darwynn, yapmanı istediğim şey bu. Şimdi."

Alt dudağımı ısırdım ve parmak uçlarımla kot pantolonunun fermuarını sıyırdım. "Ve pantolonumu indirmemi ister misin-" Beni tekrar durdurdu.

"Hayır. O kot pantolon üzerinde kalsın. Kokunu alırsam hayvana dönüşmeyeceğime dair sana söz veremem."

Oh.

Derin bir nefes aldım ve çıkıntısı görünene kadar kumaşı aşağı doğru ittim ve bana çok fazla düşünme fırsatı vermeden uzandım ve sertleşen horozunu ortaya çıkarmak için şortunu geri çektim.

Yarı sert ve kocaman bir şeydi.

Tanrım. Lanet olsun.

Nefesim kesildi, bu da onun sırtıtmasına neden oldu. "Devam et."

Bakışlarımı tekrar düşürmeden önce yukarı baktım. Elimi şaftının etrafına sararak dışarı çektim ve neredeyse fazla dikkatli bir şekilde karnına yaslardım. Ucu parlıyordu ve görünen o ki, boyu boyunca uzanan sıcak damarlara sahip olmak için sikişin tamamen dik olmasına gerek yoktu.

Tanrım, bu adamla ilgili her şey mükemmeldi ve ona sahip olmama izin verdi.

Bundan sonra kesinlikle konuşacaktık ama şu anda olası sonuçları düşünmeden her saniyenin tadını çıkarmak istiyordum.

"Şimdi, Darwynn. Sabırsızlanıyorum." Sesi alçak ve hırıltılıydı ve elleri kalçalarımı sıkıca kavriyordu. "Gergin olmana gerek yok."

"Değilim," dedim ona, gözleriyle tekrar buluşarak. "Senin hâkimiyetine alışmaya çalışıyorum."

Kaşlarını eğlenerek kaldırdı ama tek kelime etmedi. Sadece daha da rahatladı ve beklentiyle bana baktı.

Her iki elimi de omuzlarına koyarak, kasıklarım onunkine bastırılana kadar öne doğru kaydım. Aleti kalçalarımın arasına, amıma yaslandı ve yavaşça hareket etmeye başladım, kısa bir süre sonra onun devralmasına izin verdim.

"Aynen böyle. Aferin kızıma," diye övdü. Beni ileri geri hareket ettirirken gözlerini benimkilerden ayırmadı.

Klitorisim beni kızdırmak için yeterince çekiş yapıyordu ve daha fazlasını hissetmek için kotumu çıkarmak istememe neden oluyordu. Ama bu iyiydi.

Şimdilik bu kadarı yeterliydi.

Sonunda nefesim yavaşladı ve kalp atışlarım da yavaşladı. Beni üzerine taşımaya devam etti ve ben de kendimi dik tutmak ve ona doğru düşmemek için omuzlarına tutundum.

Sikinin sertleşmesini izlemek için aşağıya baktım. Kasıklarımın ucunu karnına doğru sıkıştırdığını görmek hoşuma gidiyordu ve her geri çekildiğimde sertliğini daha iyi görebiliyordum. Tanrım, çok güzeldi ve içimde nasıl bir his uyandıracağını merak etmekten kendimi alamıyordum.

"Caz," diye nefes aldım, yüzümdeki zevki gizleyemiyordum. Boşalmak istiyordum ama bu şekilde zor olacaktı.

İhtiyacımı fark etti ama görünüşe göre başka planları vardı ve bana bunu hemen söyledi. "Gelme sırası bende."

Karşı çıkmadım ama bu iyiliğe karşılık vereceğinden emin olmam gerekiyordu. "Peki ya benimki?" Gözlerim onunkilerle buluşarak sordum.

"Evde," dedi dişlerini sıkarak.

Bu benim için yeterliydi. Evde. Onun evinde. Daha sonra. Hilton Beach'e döndüğümüzde.

Kahretsin, şimdi gitmek istiyorum.

Parmakları kalçalarımaya gömölürken, amım her hamlede onun açıkta duran sikine sürölünölürdü.

Vücudu gerilirken boynundaki damarlar zonkluyordu ve çenesi sıkılmış bir halde aşağıya bakarken onu yakından izledim.

"Yakın mısın?" diye sordum. İçimde heyecan yükseliyordu. Geldiğini görmek, yüzünün duygularla dolup taşıtığını görmek istiyordum. Sonra tekrar, bunun bitmesini istemiyordum. Bu yepyeni bir deneyimdi.

Homurdandı ve sol elini kaldırarak çenemi kavradı ve beni kendine çekerek ağızını ağızıma yapıştırdı. Onu derin ve tutkulu bir şekilde öptüm, o da dilini daha önce yaptığı gibi kullandı.

Ağızını kalçalarımın arasında hissetmeye ihtiyacım vardı. Beni saniyeler içinde boşaltabileceğini biliyordum.

Ona binişim yavaşladıkça vücudu gerildi ve öpüşmeyi kestiğimizde ikimiz de aşağıya bakıp sikinden karnına doğru fişkırarak döl dizilerini izledik. Gömleğini yukarı çekmişti ama dölleri hâlâ gömleğini kirletiyordu. Yine de bu onu rahatsız etmemişti.

"Kahretsin," diye nefes aldı, sesi alçak ve titrekti.

Gölümsedim ve gözlerimiz buluştuğunda, "." dedi. Rica etmiyordu.

O istedi.

Hem ben kim oluyordum da bu adama hayır diyebiliyordum?

Bana her şeyi yapmamı söyleyebilirdi ve ben de hiç karşı koymadan yapardım.

BÖLÜM 11

CASPIAN

Onu soyup arka koltuğa götürmemek ve anlamsızca sikmemek için tüm gücümü harcadım.

Eğer bunu yapsaydım, hasta bir orospu çocuğu olurdum.

Kahretsin, ben zaten onun beni kuru sikmesini sağladığım için biriydim.

Ama bundan zevk almadığımı söylersem de yalancı olurum. O da bu işin içindeydi ve rızaya dayalı olduğu sürece ahlak kuralları umurumda değildi.

Büyük ihtimalle daha önce oğlumun onu becermesine izin vermiş olan bu kızla yakınlaşmak umurumda bile değildi.

Diğer insanlar daha

kötüsünü yaptı. İstismara

uğradım.

Öldürüldü.

Ve ben bunların hiçbirini yapmadım. Asla yapmadım, asla yapmam.

Yani, siktir et.

Ben onu istedim, o da beni istedi.

Ona döllerimi temizlemesini söyledikten sonra, önümdeki küçük alanda bacaklarımın arasında dizlerinin üzerindeydi ve sırtı yolcu tarafındaki ön panele dönüktü. Tereddüt etmedi ve tam olarak ondan istediğim şeyi yapmak için aşağı indi.

Geri itmek yok.

Tartışmak yok.

Çok iyi bir kız oluyordu.

Bacaklarımı açarak ve şortumun kumaşını daha da aşağı iterek koltuğuma yerleştirdim. Aletim hâlâ sertti ve sırf onun gözleri üzerinde olduğu için zonklamaya devam ediyordu. Koyu renk kirpiklerinin arasından yukarı bakarken ellerini kalçalarımın dayadı. Dilinin ucu alt dudağına değdi ve bakışlarını tekrar indirdiğinde ağzının kenarlarında küçük bir sırıltı belirdi.

Parmaklarımı saçlarında gezdirmek için ellerimi uzattım ve sağ elimle başının arkasında bir arada tutmak için geri çektim. "O ağzın sikimin etrafında olmasını istemiyorum. Bunu eve gittiğimizde yaparız," diye söz verdim ona. "Döllerimi temizle."

Başıyla küçük bir selam verdi, sonra başını eğdi ve dilini dışarı çıkararak karnımı yalamaya başladı. Bir nefes çektim ve sol elimle sikimi kapattım, karnıma daha iyi erişebilmesi için kenara çektim.

Elleri kalçalarımı sıkıca tutarken ve vücudu tıpkı dili gibi bacaklarımın arasında duygusal bir şekilde hareket ederken, tenimdeki her damlayı yalamasını izledim.

"İşte böyle, bebeğim. Hepsini temizle. Hoşuna gitti, değil mi?" Saçlarını sıkıca kavradım ve bana bakması için onu geri çektim. "Çok yaramazsın. Ne zamandır seni becermemi istiyordun? Başından beri planın bu muydu?"

Öyle olmadığını biliyordum ama onunla alay etmek istedim. Kim olduğumu bilmesi gerekiyordu. Neye benzediğimi. Özellikle de kadınlarla. Hayatım boyunca birçok farklı cinsel ilişki yaşadım ve her zaman sevişirken güç kullanan bir erkek oldum. Onu bundan sonra yapacağımız her şey için hazırlıyordum.

Kolay değildim ve hiçbir kadın beni bir gecedan fazla idare edemezdi. Ama en çarpık ve berbat bir şekilde, Darwynn'in yapabileceğini biliyordum.

"Hayır, değildi." Başını salladı ve yüzüme baktı. "Yemin ederim, bu asla benim planım değildi."

"Yine de sana söyleneni yapıyorsun, o dilini döllerimin tadına bakmak için kullanıyorsun." Alay. Alaycı. Ondan aldığım tepki hoşuma gitti.

"Çünkü sen istedin ve ben de senden hoşlanıyorum. Olsa bile..." "Çok daha yaşlı olsam bile mi?"

Yavaşça başını salladı. "Evet."

"Bu seni tahrik ediyor mu, Darwynn?"

Dudakları aralandı. Alt dudağını ısırarak, "Evet," diye yutkundu. "Çok."

Tutuşumu daha da sıkılaştırdım ve yüzünü tam sikimin önüne gelene kadar yaklaştırdım. Sol elimi tabanına götürdüm ve ucunu dudaklarına değecek şekilde kaldırdım. "Biliyorsun, memlekette laf çabuk yayılır. Herkesin öğrenmesini ve bunu bizim için mahvetmesini istemiyorum."

Ucumu ağzına sürtmeye devam ederken gözlerini kapattı ve dudaklarının yavaşça şişmesini izledi.

"Bu bizim sırrımız olacak."

Tekrar bana baktı ve başını salladı. "Evet."

"Bana söz ver, Darwynn. Kimseye bir kelime söylemeyeceksin.

Şimdilik." "Söylemeyeceğim. Söz veriyorum." Onun cevabı gerçkti.

Sikimi bıraktım ve tekrar kucağıma oturması için onu yukarı çektim. Uzun aletim aramızda dururken, bir elimle sırtının alt kısmını, diğer elimle de çenesini kavrayarak vücudunu kendime doğru bastırdım. "Seni korkutmak istemediğimi biliyorsun. Ama bu ciddi bir durum. İçimize her ne girdiyse - aramızda her ne oluyorsa- bunu kendimize saklamalıyız."

Tekrar başını salladı, gözleri duygularla doluydu. En azından iyi duygularla. "Biliyorum," diye fısıldadı ve ekledi, "Ama endişelenmiyorum. Bunu bir sır olarak saklayabileceğimizi biliyorum."

Ama içimden bir ses, eğer bu ortaya çıkarsa kimsenin -Julian'ın- fikrini umursamayacağını söylüyordu. Şimdilik bunu çok fazla önemsememeye karar verdim.

Dudaklarımı onunkilere değdirmeden hemen önce çenem sıkıştı. Onu sertçe öptüm. Dilim onunkinin etrafında dönüyor, onu ağzımın içine çekiyordu. Ona doyamıyordum ve onu tatma ihtiyacım sadece nefes ihtiyacımla eşleşiyordu.

Siktir, ona ihtiyacım vardı.

Öpüşmeyi kestim ve alnımı ona yasladım, gözlerim kapalıydı ve ellerim onu daha yakından tutuyordu. "Eve gidiyoruz ve oraya vardığımızda seni yatak odamda istiyorum."

"Tamam." Gözlerinde hiç tereddüt yoktu.

DARWYNN

Hilton Beach'e dönüş yolu daha kısa görünüyordu.

Festivale geldiğimizden beri kalbim deli gibi atmaya ediyordu ve yavaşlamazsa göğsümün içinde patlayacağından korkuyordum.

Caspian'ın bana hissettirdiklerini tarif etmek çok zordu. İyi bir duyguydu, orası kesin, ama kalıcı olursa kesinlikle alışmam gerekecekti. Tüm bunlar beni de geriyordu çünkü açıklaması kolay olmayacaktı. Sadece Julian yüzünden değil, aynı zamanda

yaş farkımız. Caspian ve ben birbirimize karşı ne hissediyor olursak olalım, bunu kimse kabul etmezdi.

Kamyonu küçük garaj yoluna park ettikten sonra ikimiz de indik ve ön kapıya yöneldik. Bir elini belime koydu, parmak uçları kışımı okşadı ve diğer eliyle kapının kilidini açtı.

Beni nazıkçe içeri götürdü ve kapıyı arkamızdan kapatırken yürümeye devam ettim. Yatak odasının nerede olduğunu bilmiyordum ama daha önce söylediklerine göre beni oraya götürmek istiyordu.

"Bu taraftan." Beni koridorun en uzağındaki kapıya yönlendirirken eli kalçama dokundu ve yatak odasına girdiğimizde beni kendisine doğru çevirdi.

Saç tellerimi kulaklarımın arkasına atarken gözleri yüzümü yakından inceledi. Dudaklarım aralandı ve nefes alışım yeniden dengesizleşti ama sakın kalmayı başardım.

Başını eğdi, ağzımı tutarken yana yatırdı, beni derinden ama bu sefer yavaşça öptü. Acelesi yoktu ve ben de her saniyesinin tadını çıkardım.

Ellerimi sert göğsüne koydum ve ona doğru daha fazla eğildim, öpücüğü daha da derinleştirebilmesi için başımı daha da geriye yatırdım ve dilimi onunkinin etrafında döndürerek ağzının her santimini tattım.

Parmaklarını boğazıma dolayarak nazıkçe sıkarken diğer eliyle başımın arkasını kavradığında içimden bir inilti kaçtı. Üzerimdeki kontrolünü ve konuşmadan bana tam olarak ne istediğini göstermesini çok seviyordum. Yine de, onun müstehcen sözlerini ve vücudumu en mutlu şekilde karıncalandırmalarını sevdim.

Hafifçe uzaklaşmadan önce dudaklarıma iki küçük öpücük kondurdu ve ben gülümseyerek gözlerinin içine baktım, ona ve bana hissettirdiklerine hayran kaldım.

Tanrım, bana çok iyi davrandı ve aramızdaki bu şeyin neye dönüşeceği hakkında hiçbir fikrim olmasa da, kalıcı bir şey olabileceği konusunda umutlanmaya başladım.

"Bu konuda hâlâ emin misin?" diye sordu, gözleri benimkileri ararken. "Eğer şüphelerin varsa, buna şimdi bir son versek iyi olur."

"Şüpheleriniz mi var?" Ben de karşı çıktım.

Ağır bir kahkaha attı. "Bu ne kadar çarpık olsa da... hayır, istemiyorum."

"Ben de öyle." Ona gülümsedim ve sağ elimi boynunun yan tarafına dokunmak için kaldırdım. Parmak uçlarım sakalının üzerinde gezindi. "Bunu istiyorum."

"Sana karşı nazik olmak zorunda mıyım?" Sorusu sürpriz oldu. "I..."

Evet mi? Hayır mı?

Kahretsin... "Bilmiyorum."

Gözlerinden biri seğirdi ve boğazımdaki sıkışma azaldı. "Sen bakire değilsin."

Bu bir soru değildi. Daha çok umutlu bir ifadeydi.

"Hayır, değilim."

"Güzel. O zaman tek bilmem gereken sana karşı yumuşak davranmam gerekip gerekmediği.

Çünkü bebeğim, çok sert davranarak seni incitmeyeceğim."

Oh...

Sertçe yutkundum ve tekrar gülümsedim. "Bana karşı sert olabilirsin."

"Hm." Homurdandı, sonra bir adım geri çekilip vücuduma baktı ve "Çok şükür," diye mırıldandı.

Pantolonuma uzanıp düğmelerini açarken, fermuarı indirip parmaklarını bel bandına geçirirken nefesimi tuttum. Kot pantolonumu çıkarmasına izin verdim ve yere düştüğünde içinden çıktım. Tek dizinin üzerindeydi ve parmaklarını bu kez külotumun bel bandına geçirirken bana baktı.

Çıkardıktan sonra derin bir nefes aldım. Parmakları bacaklarımın kenarlarında gezindi ve gözleri amıma kaydı. Daha önce arabada bana olduğu gibi ona da maruz kalmıştım. Ama onun aksine, ben onun kadar kendime güvenmiyordum.

Tıraş olmamıştım ve bundan hoşlanıp hoşlanmadığını yüzündeki ifadeden anlayamıyordum. Sırf bir erkeği memnun etmek için tıraş olacağımdan değil... kimi kandırıyordum ki? Caspian için yapardım.

"Güzel," dedi sessizce, kalçalarımın arkasından tutarak beni yaklaştırdı. Nefesini tenimde hissedene kadar ona doğru adım attım ve bundan sonra ne olacağını çok iyi bildiğim için kendimi onun omuzlarında sabitledim.

Öne doğru eğilip ağzını amıma dayamadan önce son bir kez yukarı baktı. Dudakları beni öptüğünde olduğu gibi hareket etti ve dili klitorisime ustaca dokundu.

İnledim ve tırnaklarımı omuzlarına geçirdim, iki parmağını yarığımdan geçirip giriş yerimle alay ettiğinde haykırdım. Beni inanılmaz hissettiriyordu ve beni boşaltmasını ne kadar istesem de, bunun benim için çok fazla olacağından korkuyordum.

Dizlerim birdenbire güçsüzleşti ve tehlikesi geçirdi. "Caz," diye nefes aldım, bacaklarım titriyordu. "Yapamam..."

"Evet, yapabilirsin. Odaklan. Bana tutun. Bırak bu amcığınla oynayayım ve seni boşaltayım."

Tama

m.

Evet.

Lütfen.

Dudaklarımı sıkıca birbirine bastırarak ağzımı kapattım ve dilini klitorisime değdirmeye devam ederken başımı geriye attım. İnlemelerim odayı doldurdu, ardından onun memnun homurtuları geldi.

Parmakları girişimi çevreledi ve ona daha iyi erişim sağlamak için bacaklarımı hafifçe ayırdım. Parmaklarına içimde ihtiyacım vardı.

"Lütfen," diye yalvardım, bir elimi saçlarına götürüp sıkıca kavradım. "Caz..."

Beni bekletmedi. İki parmağı içime girdi ve amım parmakların etrafında kenetlenerek ona beni ne kadar iyi hissettirdiğini gösterdi.

"Oh, evet," diye inledim, onu izlemek için aşağı baktım. Önümde tek dizinin üzerinde, yüzü kalçalarımın arasında ve ağzı amımın üzerindeyken onu görmek hoşuma gidiyordu.

Sonsuza kadar orada kalmasını istedim.

BÖLÜM 12

CASPIAN

Daha önce hayatımda birçok kadını tatmıştım, ama hiçbirisi Darwynn kadar tatlı olmamıştı. Islak kıvrımlarından sadece bir yalamaktan sonra beni hemen ona bağımlı kılan şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama hayatımın geri kalanı için sadece onu tatmak istediğimi biliyordum.

Ne kadar uzun olursa olsun.

Bacakları titriyordu ve sol omzumu o kadar sıkı kavramıştı ki acıtıyordu. Diğer eliyle saçımı çekmeye devam ediyordu ve buna bayılıyordum.

Bundan zevk alıyordu ve eğer bana izin verseydi, önünde diz çökmüş ve ağzım amının üzerinde sonsuza kadar kalabilirdim.

Ama sikimi onun ağzına sokmam gerekiyordu. Sonra da amına.

Parmaklarımı içine doğru iterken duvarları parmaklarımın etrafında sıkıştı, tatlı inlemelerini daha fazla duymak için onları olabildiğince derine soktum.

"Lütfen," diye yalvardı, ağır ağır nefes alıyordu. "Beni boşalt."

"Bırak o zaman. Her şey sana bağlı bebeğim," dedim ona, dilimi tekrar klitorisine vurmadan önce parmaklarımı ona daha sert soktum.

Haykırdı ve saniyeler sonra vücudu yere yığıldı. Şimdi iki eli de omuzlarımdaydı ve dilimin üzerinde titreşen klitorisinin hissini severek birkaç saniye daha ona zevk vermeye devam ettim.

Parmaklarımı çektim ve ayağa kalktım, bir kolumu beline dolayarak onu sabitledim, ona bakarken yüzünün duygularla dolup taşmasını izledim. "Bana bak," diye emrettim, benimkilerle buluşmadan önce gözlerini arıyordum. "Aç şu ağzını."

Bunu yaptığında, onu öpmek için eğildim, dilimi ağzının derinliklerine iterek kendini tatmasına izin verdim. Her boğuk ses aletimin seğirmesine neden oldu ve onu daha yakın tuttum, onun için ne kadar sert olduğumu hissetmesini sağlamak için vücudunu benimkine bastırdım.

Dilimi onunkinin üzerinde bir kez daha yaladıktan sonra geri çekildim ve iki parmağımı ağzına soktum.

"Tadını beğendin mi?" Parmaklarımı emmesini izlerken yüzümü ona yakın tutarak sordum. Parmaklarımı ağzının derinliklerine doğru ittim, dilinin üzerine bastırdım ve neredeyse boğazının arkasına çarpacaktım.

Başını salladı, nefesini tuttu ve iki eliyle kolumu kavramak için uzandı. İlk başta beni iteceğini düşündüm. Bunun yerine, kolumu yerinde tutarak ve parmaklarımı mümkün olduğunca içine çekmek için daha da fazla eğilerek beni bir kez daha şaşırttı.

"Yaramaz kız. Şu bak... Ne kadar da muhtaçsın. Doyamıyorsun, değil mi? Sen?"

Gözleri sürekli benimkilerin üzerindeydi ve gözlerindeki heyecan bana daha fazlasını istediğini söylediler. Çok daha fazlasını.

Parmaklarımı yalayıp sularını temizledikten sonra parmaklarımı ağzından çektim ve aşağı uzanıp kazağının eteğini tutarak yukarı ve başının üzerine çektim. Sütyeni de aynı hızla gitmişti ve bir göğüslerine hayran hayran baktıktan sonra onları avuçlarımin içine alıp hafifçe sıktım.

"Mükemmelsin," dedim ona, gözlerimi güzel pembe meme uçlarından alamıyordum. "Seninle ilgili her şey. Her santimini. Sadece saf... güzellik."

Vücudunun gevşediğini hissettim ve yüzüne baktığımda ifadesi yumuşacıktı. "Bunu mu demek istiyorsun?"

"Siktir, evet, ciddiym."

"Çünkü... kapınıza ilk geldiğimde bana tuhaf görünürlü demiştiniz."

Bunu söylediğim için nefret ettim.

Açıkçası, filtresi olmayan lanet bir pisliktim. Ve

kızgındım.

Onu tanıdığımndan beri bu öfke azalmış gibi görünüyordu.

Daha iyi.

"Yalan söyledim." Çenem titredi. "Ama yalan söylediğimi itiraf etmek garip olurdu.

oğlumun eski kız arkadaşını çekici bulduğumu söyledim."

Dudaklarını büzdü ve başını en tatlı şekilde yana eğdi. Gözleri muziplikle parlıyordu. "Ve şimdi garip değil mi?"

"Hayır," diye itiraf ettim, tekrar bakışlarıyla buluştum. "Çünkü hislerimiz karşılıklı."

Göğüslerini tekrar sıktım, meme uçlarını parmaklarımın ve başparmaklarımın arasında sıkıştırdım ve yuvarladım, onları zaten olduklarından daha sert hale getirdim.

"Önceden karşılıklıydı..." dedi, sesi şehvetli bir fısıltı gibiydi. "Ben de seni ilk gördüğümde çekici olduğunu düşünmüştüm."

Kuru bir kahkaha attım. "Bu iyi."

Eğilerek onu tekrar öptüm, dizlerinin üzerine çökmesini sağlamadan önce ellerimi bir süre daha göğüslerinde tuttum. Ayrılmış, şişmiş dudaklarıyla bana baktı ve onu dizlerinin üzerinde güzelliğine hayranlıkla bakarken gördüm çünkü duramıyordum.

Yanağını okşadım. "Pantolonumun düğmelerini aç."

Hiç tereddüt etmedi. Elleri yukarı kalktı ve düğme ile fermuarı hızlıca halletti ve parmakları bel bandına takılınca onları, ardından da şortumu aşağı çekti.

Gözleri doğrudan sikime gitti ve yüzünü aydınlatan heyecan orada olmak istediğini kanıtladı. Benimle birlikte olmak istiyordu. Ve onunla yakınlaştığım için kendimi tam bir pislik gibi hissetmemek için bilmem gereken tek şey buydu.

Çenesini tutmak için uzandım ve bana tekrar bakmasını sağladım. "Sana son bir kez soruyorum, Darwynn. Sana kolay gitmek zorunda mıyım?"

"Hayır. Seni idare edebilirim."

İhtiyacım olanı elde etmek için ona ne yapacağımı bilmeden bunu söyledi ama kendinden emin görünüyordu. "Güzel."

Ağzını açmak için yanaklarını sıktım ve sol elimle sikimin tabanını tutarak ucumu dudaklarına götürdüm, ona daha fazla hazırlanma fırsatı vermeden içeri ittim.

Uzunluğum ağzında kayboldu, ucum boğazının en arkasına çarpana kadar dili boyunca kaydı. Öğürdü, vücudu kıvrıldı.

"Odaklan," dedim ona, gözlerimi ondan hiç ayırmadan. "Kendimi tutmuyorum. Ağzını açık tut ve nefes almaya odaklan."

Kaşlarını çatarak bana baktı, sanki ağzında bir penis varken nefes almanın mümkün olmadığını söylüyor gibiydi.

"Burnundan nefes al," diye tavsiye ettim. "Sen iyi bir kızsın. Yapabilirsin."

Bana hızlıca başını salladı ve derin bir nefes alarak ağzında sikim varken bunu yapabildiğini bana kanıtladı.

Çenesini daha sıkı kavradım ve sol elimi başına koydum, onu yerinde tutarak geri çektim ve sonra daha fazla ittim.

Zorla. Ona alışması için bir dakika daha verdikten sonra, kalçalarımı ileri geri hareket ettirmeye başladım, onu ağzıma aldım.

"O ağız benim," diye homurdandım, gözleri bana bakarken daha sert itiyordum. Tanrım, bu görüntüye bayılmışım. Mükemmel bir kızdı. "Güzel gözlerini benden ayırma bebeğim."

Ve gözleri.

Kahretsin, onunki gibi gözleri hiç görmemiştim ve sadece görmelerini istedim.

Ben.

Ve Darwynn hakkında yaptığım gibi bir kadın hakkında hiç düşünmemiştim. Ağzına itmeye devam ettiğimde uzunluğum sertleşti, ama

yeterli değildi. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Aletimi boğazının derinliklerine gömmem gerekiyordu. Bir adım öne çıkarak onu yatağımın ön tarafına yasladım ve başını şilteye bastırdım.

Şimdi oturuyordu, bacaklarını göğsüne doğru katlamıştı ve elleri uyluklarıma bastırıyordu.

"Nefes almaya devam et. Ya da yapamadığında tut." Başını salladı.

"İyice aç," diye emrettim.

Dili dışarıdayken tekrar ağzından çıktım ve sikimin dili boyunca kayışını izledim. Sonra başını yerinde tutarak ve sırtını yatağa yaslayarak sert bir içine kaydım.

"Kıpırdama," dedim ona kendimi orada tutarken, aletim ağzının derinliklerine gömülmüştü. Nefes almasına izin verecek kadar çekmeden önce yüzünün kızarmasını izleyerek homurdandım. Öğürmedi ya da tartışmadı ve ben de sikim zonklayana kadar tekrar itmeye başladım.

Onun ağzına boşalmak istemiyordum. ne kadar arabada döllerimin tadını almasını ve yutmasını izlemek hoşuma gitse de, bu sefer amını doldurmasını istiyordum.

Sonunda ondan ayrıldım, dudaklarından ucuma doğru salyalarımıla karışık tükürük dizilerini izledim ve temizlemek için başparmağımla ağzını fırçaladım. Başparmağımla ağzına soktum, sonra onu önümde durması için yukarı çektim.

Ellerimi tekrar vücuduna koymadan önce gömleğimi çıkardım ve diğer kıyafetlerimizin olduğu tarafa koydum.

"Buraya gel," dedim, elimi sırtının alt kısmına koydum ve onu vücuduma doğru çektim. İfadesi arzu ve arzusunun bir karışımıydı.

belirsizlik. Bir şey onu rahatsız ediyordu. "Aklında ne var bebeğim?" Dudaklarına bir öpücük kondurmak için eğildiğimde sordum.

Gözleri göğsüme düşmeden önce yüzümü aradı. "Bu senin için yeterli mi? Yani... ben senin için yeterli miyim?"

Şüpheli sözleri lanet kalbimi acıttı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani... sana yeterince şey veriyor muyum? Bu yeterince iyi miydi?" Gözleri tekrar benimkilerle buluştu, farklı renkteki irislerini endişe dolduruyordu. "Sadece gerçekten hoşuma gittiğini söylüyorum. Alışık olduğumdan farklıydı ama-"

Susturmak için elimle ağzını kapattım. Saçma sapan konuşuyordu. "Mükemmeldi. Harika hissettirdi," diye onu temin ettim. "Şimdiye kadar sikimin etrafındaki tüm ağızlardan daha iyiydi."

Elimi ağzının üzerinde tutarken bakışları benimkileri inceledi. Alnımı onunkine yaslamak için başımı tekrar indirdim. "Sen benim için fazlasıyla yeterlisin, Darwynn."

"Tamam," diye fısıldadı avucumun içine. Gülümsedi ve dudaklarına bir öpücük daha kondurmak için elimi indirdim.

"Şimdi... O daracık amcığı sikkem lazım. Bana izin verecek misin?"

Ellerim kalçalarındaydı, çıplak vücudu hala ona yaslanmıştı.

Benim.

"Evet." Alt dudağını ısırды, içinde bir parça heyecan parladı gözleri. "Lütfen."

BÖLÜM 13

DARWYNN

Beni belimden tutup kaldırdı ve yatağa yatırdı. Dirseklerimin üzerinde geriye yaslandım ve sertliğini ovuştururken ona baktım, orada çıplak duran lanet bir Tanrı gibi görünüyordu.

Vücudunun üst kısmının her santimini hayranlıkla izledim. Sert göğüs kaslarından kaslı karnına kadar. Ne sıklıkla spor yapıyordu? Yaşına göre vücudu çok sağlıklı ve formda görünüyordu. Belli ki Caspian'ın dublörlüğünü hep kendi yapan bir Hollywood aktörü olarak geçirdiği hayat işe yaramıştı ve altmış bir yaşında bile yarı yaşındaki bir adamın özgüveni ve fiziğiyle hareket ediyordu. Kalçalarımın uzanırken pazuları hafifçe esnedi ve beni hızlı bir hareketle yatağın kenarına çekti.

"Dik dik bakıyorsun," dedi, gözleri yüzümde sabitlenmişti.

Yanaklarım kızardı ve "Beni suçlayabilir misin?" diye sormadan önce dudaklarımı büzdüm.

Ondan çıkan alçak sesle kıkırdama, kalçalarımı birbirine bastırmak istememe neden oldu ama yapamadım çünkü iki eliyle dizlerimin üzerinde bacaklarımı birbirinden ayırıyordu.

"Manzaranın tadını çıkarmana sevindim. Ben de benimkini seviyorum," dedi ve dilinin ucu alt dudağında gezinirken bakışlarının vücudumda dolaşmasına izin verdi.

Birbirimizi içimize aldık ve birbirimizi çıplak görmek en normal şeymiş gibi gelmeye başladı. Zorlama ya da garip gelmiyordu. Doğal geliyordu. Sanki böyle olmamız gerekiyormuş gibi. Birlikte. Çırılçıplak. Ve birbirimiz için çok azmıştık.

"Peki ya prezervatif?" Sessizliği bozarak sordum.

Dudaklarında bir sırıtış belirdi. Cevap verirken sikini ovuşturdu. "Ben temizim. Ve uzun zaman önce vazektomi yaptırдым," dedi beni dikkatle izleyerek. "Ama istersen hâlâ takabilirim."

Çok şefkatliydi. Özveriliydi.

Tanrım, o mükemmeldi.

"Hayır, değil. Ben onsuz seviyorum."

Bir kahkaha attı ve beni kalçalarımın yakalamak için üzerime gelmeden önce dizlerimi sıktı. Bir sonraki hamlesini söylemeden beni ters çevirdi, böylece yüzüstü yatıyordum ve ellerini kalçalarımın dolayarak kıcımları havaya kaldırmak için yukarı çekti.

Sırtımı dikleştirdim ve onu görme ihtiyacıyla omzumun üzerinden baktım. "Gergin misin?" diye sordu kalın kaşlarını kaldırarak. Elleri üzerimde gezindi.

Kıcımları hafifçe sıkıyor.

"Hayır.

Heyecanlıyım."

Caspian kıkırdadı. "Heyecanlı. Onu becermeden önce bir kadının bunu söylediğini hiç duymamıştım. Ama ben de heyecanlıyım. Sanırım bundan her zamankinden daha çok zevk alacağım."

Ona gülümsedim ve kıcımları oynattım. "Devam et o zaman. Sabırsızlanmaya başlıyorum."

Bir kahkaha daha attı ve gözleri vücudumda gezinirken bir adım daha yaklaştı. Kıcımları sıktı, sonra uzunluğunu yarığımın bastırdı ve kıvrımlarım boyunca ovuşturdu.

Derin bir nefes aldım ve gözlerimi kapatıp bedenimi gevşeterek başımı yatağa yasladım. "Ne zaman hazır olursan," diye takıldım.

"Beni acele ettirme. Seni incitmek istemiyorum." "İncitmeyeceksin. Seni götürebilirim."

Arkamda gerildiğini hissettim. "Eminim yapabilirsin. Ama bu am çok dar," dedi ve bir parmağını içeri kaydırarak beni nefessiz bıraktı. "Çok ıslak ama çok sıkı."

İkinci bir parmak daha ekleyip onu da amıma sokup çıkarırken inledim. Sırtımı biraz daha dikleştirdim, her içeri ittiğinde geri ittim. "Lütfen," diye yalvardım, sadece parmaklarından daha fazlasına ihtiyacım vardı.

İki parmağının kalınlığına alışana kadar bir süre daha devam etti ve parmaklarını çektiği anda boşaldığımı hissettim. "Caspian."

"Sabır."

"Bende hiç yok. Lütfen, sık beni artık."

Düşük bir kıkırdama onu terk etti ve kıcıma sert bir tokat attıktan sonra nihayet horozunun ucunu girişime karşı hissettim. Geri ittim ama her seferinde geri çekildi.

Kaba.

Gözlerimi devirdim ve zorlamamaya karar verdim. Sonunda beni becermesi için ona istediği kadar zaman tanımaya karar verdim. Çok fazla güç gerektirse bile, kontrolün onda olmasına izin verdim.

Onu zorlamaktan vazgeçtiğimi fark ettiğinde "Aferin kızırıma," diye mırıldandı ve ağzından çıkan bu iki kelimenin kulağa ne kadar ateşli geldiğini görünce vücudum titredi.

Ucunu kıvrımlarımın arasından geçirdi, girişime doğru bastırmadan önce ıslaklığımı her tarafına bulaştırdı. Hızlı bir hareketle içeri kayd ve onu içimde derinlerde hissederek haykırdım.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, ellerimle yorganı tırmalıyordum.

İkimizin de bu duyguya alışması için bir süre içimde gömülü kaldı. "Ben Tanrı değilim bebeğim, ama bana Kral diyebilirsiniz."

Başka bir durumda ve başka bir erkekle olsaydım, bu cümleyi duymak utançtan tüylerimi diken diken ederdi. Ama bunu söyleyen Caspian'dı ve bana mantıklı gelmişti. Kahretsin, daha beni gerçekten becermemiştii bile ve şimdiden beni öldürüyordu.

"King," diye mırıldandım, omzumun üzerinden yüzüne baktım. "Beni sertçe becermeni istiyorum."

Kalçalarımındaki tutuşu sıkılaştı. İçimden çıktı, sonra adını haykırmama neden olan sert bir hamleyle tekrar içime girdi. Ritmini bulup beni yavaş ama sert bir şekilde sikerken nefesinin altından küfrettiğini duydum.

"Oh evet," diye inledim. Pozisyonumu korudum, tenlerimizin birbirine çarparken çıkardığı sesi seviyordum.

"Çok sıkı," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Daha hızlı hareket etti, içimde daha önce hiçbir erkeğin vurmadığı bir noktaya vurdu ve bana daha önce hiç hissetmediğim şeyleri hissettirdi. Ama her şeyi seks yaptığım diğer zamanlardan farklı kılan sadece onun siki değildi. Caspian olgun ve deneyimliydi, bir kadına kendini iyi hissettirmek için nasıl hareket edeceğini ve onu nasıl becereceğini çok iyi biliyordu.

Bununla ilgili her şey mükemmeldi ve bitmesini istemedim.

Tam bu düşünceye kapılmışken, içimden çekip çıktı. Geri gelmesi için yalvararak sızlandım. Bunun yerine beni tekrar kalçalarımın kavradı ve yüzümü ona dönmem için çevirdi.

"Buraya gel," diyerek beni ayağa kaldırıp önünde durmamı istedi. Ben daha niyetinin ne olduğunu düşünmeden etrafımda dolaşmaya başladı.

Yatağın kenarına oturdu, ben de tekrar ona döndüm ve beni kucağına çekmesini bekledim.

"Sür beni," . "Seni becerirken güzel yüzünü görmek istiyorum."

Herhangi bir şey.

Bu noktada bana her şeyi yapabiliirdi.

Kucağına oturdum ve birkaç hızlı hareketle tekrar içime girdi. Omuzlarına tutunurken uzunluğundan aşağı kaydım, horozu amımın derinliklerine gömülürken inledim. Bu şekilde daha da iyi hissettiriyordu.

Elleri kıcımdaydı, ben kalçalarımı aynı anda hareket ettirirken beni kaldırıp indiriyordu.

Gözlerimiz birbirine kilitlenmişti ve onun gözlerindeki ateş benimkileri yansıtıyordu. "Çok mükemmel. Güzel bir yüz ve daracık bir amcık. Ve sen tamamen benimsin."

Onun sahipleniciliği beni rahatsız etmedi.

Aslında, bana istendiğimi hissettirdi. İhtiyacım olduğunu.

Sanki ben onun dünyasının merkeziymişim, kaybetmeye dayanamayacağı tek şeymişim gibi. Birbirimizi tanıdığımızdan bu yana kısa bir süre geçmiş olsa da, bunun gerçekten bir anlamı olduğuna inanmak hoşuma gidiyordu.

Bu hale gelen şeyin gerçek olduğunu.

"Caz," diye nefes aldım, alnımı onunkine yasladım ve kollarımı boynuna doladım. "Çok iyi hissediyorsun."

"Aletimin her santimini içinde hissediyor musun?" diye sordu, sözleri alaycıydı. "Bu dar amcığı nasıl doldurduğumu hissediyor musun?"

"Mm, evet," diye inledim.

"O benim amım. Benim amım. Her santimin benim ve sana çok iyi bakacağım bebeğim." Çeneme, boynuma ve yanaklarıma öpücükler kondurdu.

Sözleri doğrudan kalbime işledi. Bana sadece sahip çıkmıyordu; sözler de veriyordu. Ağzı benimkini kapladı ve beni bir duygu patlaması sardı. Onu derinden öptüm, dilimi onunkinin etrafında döndürdüm ve dilini daha derine daldırdığında öpücüğün içinde inledim.

Parmakları kıcımda esnedi ve tutuşu sıkılaştığında, beni daha sert bir şekilde boyuna çarptı. İkimiz de doruğa yaklaşıyorduk ve ben kendimi bıraktım, birden fazla orgazm hissetmeye ihtiyacım vardı. İlk dalga beni vurduğunda, bizi biraz yavaşlattı ve gözlerimin içine bakmak için öpücüğü kırdı.

Vücudum titredi.

"Bunu tekrar görmem gerek," diye fısıldadı, saçının bir tutamını yüzümden uzaklaştırarak. "İçinde bir tane daha var mı?"

"Beni böyle sikmeye devam edersen, evet."

Yine iki eliyle kıcımlı kavradı, yanaklarımı ayırdı ve daha önce olduğu gibi beni aşağı yukarı hareket ettirdi. Üzerime başka bir dalganın çökmesi uzun sürmedi; bu sefer o da benimle birlikteydi.

Vücudu gerildi ama bizi yavaşlatmadı. İçime girmeye devam etti ve sıcak dölünün amıma dolduğunu hissettim.

"Fuuuck." Elleri belime doğru ilerledi ve orada durdu. İkimiz de hareket etmeyi bıraktık ve bizi geri döndürerek beni yatağa, onu da üstüme yatırdı. Hâlâ içerideydi ve bir süre hareket etmedi.

Dölünün içimden aktığını hissettim, damlalar kıvrımlarımdan ve kalçalarımdan aşağı yuvarlanıyordu. Gözleri benimkilerin üzerindeydi ve ona gülümsedim. "Teşekkür ederim."

Kaşlarını çattı. "Seni becerdiğim için mi?"

Yumuşakça güldüm. "Evet. Ve beni boşalttığın için. Benimle ilgilendiğin için de."

"Bu kesin."

"Hayır, değil." Ellerimi saçlarına götürdüm ve saç tellerini parmaklarımdan etrafında kıvrıdım. "Her erkeğin umurunda değil."

Söylediklerimden tiksiniş gibi bir tavırla ofladı. "O zaman onlar erkek değil. Bir kadınla ilgilenilmelidir. El üstünde tutulmalıdır." Bu sözleri öyle bir gurur ve kararlılıkla söyledi ki kalbim sıkışmaya başladı.

Kadınları takdir etse de, pek çoğu onu takdir etmemiş ya da ona hak ettiği saygıyı göstermemiş gibi görünüyordu.

Kadınlar onu kullanmış olmalı. Ne kadar ünlü olursa olsun, bu onun için kolay olmamalıydı.

Nazıkçe gülümsedim. "Yine de teşekkür . Beni harika hissettirdin ve umarım ben de seni aynı şekilde hissettirebilirim."

Kendini yukarı itti ve ayağa kalkmak için içimden kaydı. Bakışları tekrar benimkiyle buluşmadan önce bedenimde oyalandı. "Hayır bebeğim," diye başladı, bir elini saçlarında gezdirerek. "Bana kendimi bin kat daha iyi hissettirdin."

BÖLÜM 14

CASPIAN

Darwynn kadar derin uyuyan birini hiç görmemiştim.

Dün gece iki tur daha sikiştikten sonra geç olmuştu ve kollarımda uyuyakaldığından beri bir santim bile hareket etmemişti. Sığ nefes alıyordu ve parmağımı burnunun altına tutarak hâlâ hayatta olup olmadığını kontrol etmek zorunda kaldım. Nefes alıyordu ama bunu o kadar sessiz yapıyordu ki. Sanki en küçük bir ses çıkararak bile beni rahatsız etmek istemiyordu.

Bununla ilgili bir şey kalbimi sıkıştırdı.

Ya başkaları ona çok gürültücü olduğunu söylediği için sessiz olmayı öğrenmişti -ki bu asla böyle olmamalıydı- ya da bu sadece onun nefes alma şekliydi ve ben buna çok fazla bakıyordum.

Muhtemelen ikincisiydi, ama Darwynn'in diğer insanların ve onları neyin rahatsız edebileceğinin veya rahatsız edebileceğinin çok farkında olduğuna inanmayı sevdim.

Özveriliydi. Bunu onun hakkında çabuk öğrendim. Bu onun hakkında hayran olduğum birçok şeyden biriydi.

Hayranlık.

Kahretsin.

O kadın derimin altına girdi, oraya yerleşti ve kendini rahat hissettirdi. Ben de ona izin verdim.

Bir saat önce yataktan kalktığımda bile kılını bile kıpırdatmamıştı. Yorganın altından sıyrıldım ve olabildiğince sessiz bir şekilde yatak odasından çıktım. Gerçi bando takımının bile onu uyandırmayacağından emindim.

Kendime bir kahve yaptım ve dışarı çıkmadan önce masadan son çıkan gazeteyi aldım. Verandada oturdum, kahvemi yudumladım ve lanet olası gazetenin yarısını okudum ve onun bedenini benimkine bastırmasını özlemeye başladığımda, onunla yatağa geri kaymak için içeri girdim.

"İnanılmaz," mırıldandım, Darwynn uyumaya devam ederken aşağıya baktım, sanki şimdiye kadar yaptığı tek şey buymuş gibi. Çok memnun görünüyordu. Çok mutlu görünüyordu.

Kollarımı ona doladım ve vücudunu kendime doğru çektim, sıcak tenini kendi tenimde hissetmeye ihtiyaç duyuyordum. Kolunu belime doladım, elini göğsümde tutarken diğer elini sırtına koydum. Onu okşadım, parmaklarımı omurgasında, belinin ve kalçalarının kıvrımlarında aşağı yukarı gezdirdim.

Aradan biraz daha zaman geçti ve sabahlarım genellikle kanepede oturmak ya da köyde gezinmekle geçerken, bu tür sabahları daha çok seviyordum. Yarının da aynı olmasını istiyordum, bir sonraki günün ve bir sonrakinin de.

Kahretsin, her sabah onu uyurken izlemek istiyordum.

Gözlerimi kapattım ve dakikaların geçmesine izin verdim, bunun yerine yapabileceğim başka bir şeyi umursamıyordum. Bu iyiydi. Biz iyidik.

Sonunda kıpırdandı ve uykulu gözlerle bana bakarken en tatlı sesleri çıkardı. "Merhaba," diye mırıldandı ve bana yorgun bir gülümseme verdi. "Uzun zamandır mı ayaktasın?"

Gülmekten kendimi alamayarak homurdandım. "Öyle de diyebilirsin. Çok uyuyorsun," dedim.

Burnunu buruşturdu ve iki eliyle yüzünü sakladı. "Özür dilerim. Beni uyandırmalıydın."

"Uyandırılmayacak kadar huzurlu görünüyordun." Bileğine uzandım ve elini yüzünden çektim, onu görmek istiyordum. "Son zamanlarda iyi uyuyamadın mı?"

Gözleri benimkilerle buluştu. "Hayır, iyi uyudum. Sadece uyumayı seviyorum."

Bunu çok sevimli bularak sırttım. "Yeterince adil. Nasıl hissediyorsun?"

Kollarını ve bacaklarını gererek sırtının çatlamasına neden oldu. "İyi. Ağrım yok, bu şaşırtıcı."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü bir süredir seks yapmamıştım ve vücudumun buna yeniden alışması gerektiğini düşündüm. Ama iyi hissettirdi. Ve kendimi rahatlamış hissediyorum."

Bu Julian'la çok seks yapmadığı anlamına mı geliyor?

Kahretsin, önemli değildi.

Ve bilmek istemedim.

Koyu renk saçlarından bir tutamı nazıkçe geriye doğru taradım ve yüzünü okşadım. "Alış buna," diye tekrarladım. "Yani bu tek seferlik bir şey değil miydi?"

Bana şaşkın bir bakış atarken kaşları çatıldı, sonra gözlerinde bir panik parladı. "Senin için miydi?"

Bunu düşünmeme gerek yoktu. Doğruca cehenneme gidecek olsam bile ne istediğimi çok iyi biliyordum. "Hayır, bu benim için tek seferlik bir şey değildi."

Güzel yüzünü bir rahatlama kapladı ve dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Güzel. Benim için de değildi. Ben tek gecelik ilişkilerden hoşlanan bir kız değilim."

"Güzel." Ben de gülümsedim ve dudaklarını öpmek için eğildim.

Hayatım boyunca kadınlar benim için sadece bir eğlenceydi. Sadece ciddi bir şey istemediğim için değil, aynı zamanda kadınlar beni bir bedel olarak gördükleri için. Param, şöhretim, itibarım vardı. Her şeye sahiptim ve kadınlar bunu paylaşmamı istiyordu. Ama bu şekilde kullanılmak bana ihtiyacım olan tatmini vermiyordu. Hızlı sikişler bile sıkıcı olmaya başlamıştı.

Ama şimdi -artık yaşlandığım için-
Zihin.

Ve hepsi Darwynn yüzünden.

Öpüşmeyi kestiğimde bana "Tuhaf bir rüya gördüm," dedi.

"Bir de bana sor." Yatak başlığına yaslandım ve onu bana doğru çekti. Göğsüme yaslandı ve bir elini karnıma koydu.

"Julian'la ilgiliydi. Bizi ziyaret etmek için Hilton Beach'e geldi." Durdu ve ona baktığımda kaşlarının arasında derin bir çatıklık gördüm. "Ki bu onun kesinlikle yapmayacağı bir şey."

Çünkü beni görmek istemedi.

Sessiz kaldım, sırtını okşadım ve bana rüyasını anlatmaya devam etmesini bekledim.

"O... kızgındı. Ondan ayrıldığım için üzgündü. Sonra bana bağırdı. Ve...sonra sana pislik dedi."

"Elbette." Derin bir nefes aldım ve kollarımı ona sımsıkı doladım. "Kulağa onun gibi geliyor."

Darwynn bana bakmak için başını çevirdi. Gözlerindeki acı ipucundan nefret ettim. Tabii ki, bu sadece bir rüyaydı, ama oğlum yıllardır böyleydi. En azından bana karşı.

"İkinizin arasında ne olduğunu gerçekten bilmek istiyorum. Hikayenin sadece onun tarafını biliyorum," dedi, gözleri benimkileri ararken. "O dedi ki... o

onu hiç önemsemediğini söyledi. Sadece kariyerini önemsedığını."

Darwynn'in sesi, yüksek sesle söylemek istediğinden emin değilmiş gibi tereddütlüydü.

Dudaklarımı birbirine bastırarak yavaş bir nefes aldım. Bu kelimeleri ilk kez duymuyordum ama onları Darwynn'den duymak - bunca yıldan sonra bile hala konuşulduğunu duymak - beni itiraf etmek istediğimden daha fazla sarstı.

Darwynn yüzümü inceledi, bir şey arıyordu. Belki de gerçeği. Belki bir tepki.

"Bunu neden söyleyip durduğunu bilmiyorum," diye mırıldandı. "Yani, eminim meşguldün... ama onu aramayı hiç denemediğini hayal bile edemiyorum."

Bir nefes daha aldım. Ona gerçeği söylemek istedim. Ona her şeyin gerçekte nasıl olduğunu anlatmak, ama bunu kaldırabileceğinden emin değildim.

"Ve senin kötü bir adam olmadığını biliyorum. Yani, beni itip kakmadın. Huysuzdun, evet, ama yine de kalmama izin verdin. Geldiğimde beni görmezden gelebilirdin ama yapmadın."

Elini uzattım ve başparmağımı parmak eklemlerinin üzerinde gezdirdim. "Oğlumun her zaman kendi versiyonu vardı. Ama gerçek bu kadar basit değil."

Hafifçe doğruldu, ifadesi keskinleşti. "O zaman söyle bana."

Tereddüt ettim. Gerçek, hiç kimseyi zorlamayı planladığım bir şey değildi. Özellikle de onun üzerinde, artık benim için bir anlamı varken. Ama o buradaydı, bunu istiyordu ve belki de birine söylemenin zamanı gelmişti.

Söyle *ona*.

Elini tutmaya devam ederken diğer elimi saçlarımda gezdirdim. Derin bir nefes aldım ve tekrar bakışlarıyla buluştum. "Ben her zaman Julian'ın yanındaydım," dedim sonunda, sesim istediğimden daha kısık çıkmıştı. "Onu asla terk etmedim. Kariyerimi asla onun yerine seçmedim. Ben oradaydım, Darwynn. Denedim. Tekrar tekrar."

Kaşlarını çattı, parmakları benimkileri sıkıca kavradı. "O zaman neden öyle olmadığını düşünüyor?"

Mizahsız bir kıkırdama çıkardım. "Çünkü asla görmek istemedi. Kendini benim umurumda olmadığına ikna etmişti ve yaptığım hiçbir şey onun fikrini değiştiremezdi."

Darwynn sessiz kaldı, beni dikkatle izliyordu. Gözlerindeki çatışmayı, bana inanmak istediğini ama aynı zamanda Julian'ın tarafını reddetmek istemediğini görebiliyordum. Bu adil oldu. Ama tüm gerçeği bilmesi gerekiyordu.

"Onu aradım," diye devam ettim, sesim giderek sertleşiyordu. "Onu doğum gününde aradım. Tatil günlerinde aradım. Sırf onu özlediğim için aradım. Cevap vermediğinde de mesaj bıraktım."

Darwynn'in gözleri , ama işim bitmemişti.

"Ve ne zaman cevap verse, öfkeyle karşılık veriyordu. O kadar keskin, o kadar nefret dolu kelimelerle cevap yazıyordu ki, onun için kim olduğumu hatırlayıp hatırlamadığını bile merak ediyordum. Bana bencil bir piç olduğumu söyledi. Sadece benim için uygun olduğunda elimi uzattığımı. Onun babası olmayı hak etmediğimi."

Boğazımda bir yumru oluştu ama onu . Bunu daha önce hiç yüksek sesle söylememiştim. Kimseye söylememiştim.

Darwynn birleşmiş ellerimize baktı, başparmağını cildimin üzerinde dalgınca ovuşturdu. "Anlamıyorum," diye mırıldandı. "Eğer denediysen, neden yapmadığına bu kadar ikna oldu?"

İçimi çektim. "Çünkü annesiyle boşandığımızda o çok gençti. Ben de hem kariyerim hem de onlar için çok çalışıyordum. Onlara ihtiyaç duydukları her şeyi vermek ve en önemlisi onları halkın gözünden korumak için. Programım zorluydu ama bunun onun yanında olmamı engellemesine asla izin vermedim. Mümkün olduğunca onlara geri döndüm, projeler arasında zaman yarattım, orada olmak için elimden gelen her şeyi yaptım. Annesi ise... onun her şeyi farklı görmesini sağladı. Ve kısa süre sonra artık Julian'ı ziyaret etmeme izin vermemeye başladı."

Eski sevgilimi bu işe karıştırmak istemezdim ama hikayede büyük bir rolü var.

Darwynn için, yine de alakasızdı.

Sertçe başını kaldırdı. "Bunu annesi mi yaptı?"

Göğsümde eski acının yükseldiğini hissederek yavaşça başımı salladım. "Evliliğimiz bitti çünkü birbirimize aşık değildik. Karşılıklıydı ve Julian henüz küçükken onu görmeme hep izin verirdi. Sonra, zamanla, neden gelemediğime dair bahaneler üretti. Julian on bir yaşına geldiğinde annesi telefonlarıma cevap vermemeye başladı. Sonunda, sessizliğe daha fazla dayanamadığım için bir gün habersizce kapılarına dayandığımda, Julian'a hikâyenin farklı bir versiyonu çoktan anlatılmıştı."

Darwynn'in kaşları çatıldı. "Ona onu terk ettiğini söyledi."

"Tam olarak bu kelimelerle değil. O bundan daha zekiydi. Ama sessizliğin konuşmasına izin verdi. Kaçırılan ziyaretler. Cevapsız aramalar. Yine yıllar geçti ve sonunda ona telefonla ulaştığımda Julian kızgındı. Ortadan kaybolduğumu düşünödü."

Darwynn'in elimdeki tutuşu sıkılaştı, başparmağı hala cildimin üzerinde dalgınca okşuyordu. "Bu korkunç olmalı."

Yavaşça nefes verdim ve boştaki elimi yüzüme sürdüm. "Öyleydi. Ve en kötüsü de? Onun yanıldığını kanıtlayamadım. Bana izin vermedi. İşleri düzeltmek için yaptığım her girişim onu daha da uzaklaştırdı. Dumanı tutmaya çalışmak gibiydi."

Sessizlik aramızda gerildi, sadece dışarıda çarpan dalgaların uzak sesiyle doldu. Darwynn bana doğru eğildi ve başını tekrar omzuma yasladı. "Yaptığı şey için ondan nefret ediyor musun?" diye sordu, sesi alçaktı.

Yumuşak bir kakhaha attım. "Evet, uzun bir süre için. Ama nefret hiçbir şeyi düzeltmez. Ve oğlumu geri getirmeyeceği de kesin."

Yüzünü bana çevirdi ve yüz ifademi inceledi. "Birden ikinizi tekrar konuşturabileceğim konusunda pek umutlu hissetmemeye başladım. Senin yüzünden değil... Julian yüzünden."

Ona hâlâ bir uzlaşma şansı olduğunu söylemek isterdim ama Julian'ı ve annesi tarafından beyninin ne kadar derinden yıkandığını bildiğim için benim de hiç umudum yoktu. "Her zaman eninde sonunda gerçeği anlayacağını umdum. Ama bunun gerçekteşeceğini hiç sanmıyorum."

Darwynn uzandı ve çenemi hafifçe kavradı. Dokunuşu sıcaktı, topraklanıyordu ve gözleri benimkinde oyalandı. "Hala denemek istiyorum. Bana izin verecek misin?"

Derin bir nefes aldım, onun varlığının ve dokunuşunun sessiz rahatlığını içime çektim. Uzun zamandan beri ilk kez, belki bir gün Julian'ın beni dinleyebileceğine inanmak için kendime izin verdim - sadece birazcık.

"Tamam," dedim ve onu kollarıma çekmeden önce sıkıca gülümsedim.

BÖLÜM 15

DARWYNN

Öğleden sonranın çoğunu yatakta, öpüşerek ve birbirimize dokunarak geçirdik. Ve bana söylediği her şeyi düşündüm. Annem hakkında. Ona ne kadar adaletsiz davrandığını. Ve beni daha fazla zorlamadı.

Julian hakkında tekrar konuşması için onu zorlamadım. Zaten bunu istemezdim de. O incinmişti, ben de Julian'dan dolayı hayal kırıklığına uğramıştım ve ikimizin de bir süreliğine bunun yatışmasına izin vermemiz gerektiğini düşündüm.

Karnımız guruldamaya başlayınca nihayet duş almak için yataktan kalktık ve dışarı çıktık.

Evinden çıkarken elini tuttum ama hemen bıraktı ve kimsenin bizi bilmesine izin veremeyeceğimizi hatırlattı.

Henüz değil.

"Özür dilerim," dedim sessizce, küçük çakıllı yolda yürürken ona bakarak.

"Olma. Sana herkesin içinde dokunmamak için içimdeki tüm gücü kullanacağım."

Onun da aynı şekilde mücadele etmesini severek usulca gülümsedim. Sahip olduğumuz şey acı-tatlıydı.

Bara doğru sessizce yürüdük. Oraya vardığımızda Caspian kapıyı açtı ve benim için tuttu. Sıkışarak yanından geçtim ve teşekkür etmek için koluna hafifçe dokundum.

Müzik kutusu normalden daha yumuşak çalıyordu ve diğer gecelere göre daha fazla insan vardı. Dürüst olmak gerekirse, Cuma gecesiydi.

Izgara yemek ve bayat bira kokusu etrafımızı sarmıştı ve ben Caspian'a bakarak nereye oturacağımıza karar vermesini bekledim.

"Şurada," dedi. Eli belimdeydi, beni kalabalığın arasından geçirip köşedeki boş bir kabine doğru yönlendiriyordu.

Ben içeri kaydım, o da hemen arkamdan geldi. Oturduğumuz bank masanın yarısını çevreliyordu ve onun bana bu kadar yakın olması hoşuma gidiyordu.

Birkaç kafa döndü ama onlara fazla dikkat etmedim. Burada Caspian'la birlikteydim ve tüm dikkatimi ona vermeye kararlıydım. Bütün gece boyunca.

Dizlerimiz masanın altında birbirine değdi ve elimi onun bacağına koyma isteğı karşı konulmaz bir hal aldı. Ben buna cesaret edemeden, elinde bir not defteriyle daha önce görmediğim bir garson belirdi. "Size ne ikram edebilirim?"

Caspian başını kaldırıp ona baktı ve en ufak bir ilgi gösterdi. "Tavuk burger, patates kızartması ve bira."

Söylemeden önce bir an tereddüt ettim. "Aynısından. Ama sadece bir Pepsi lütfen."

Garson kız başını salladı ve bizi etrafımızda dönen konuşmaların ve arka planda çalan hafif country şarkısının uğultusu içinde bırakarak uzaklaştı. Caspian sol kolunu kabinin arkasına doladı, parmakları kısa bir an için omzumu sıyırdı.

Belli belirsiz bir şeydi ama içimi ürpertti.

"İyi misin?" diye sordu, sesi şimdi daha yumuşaktı, sadece benim için.

Peçetenin kenarını karıştırarak başımı salladım. "Evet. Sadece... hala her şeyi düşünüyorum."

Çenesi gerildi. "Biliyorum. Ben de biliyorum."

Sonra ona baktım. Loş ışık keskin yüz hatlarını yumuşatmış, onu neredeyse savunmasız göstermişti. Masanın altından eline uzanmak istedim ama yapmadım. Burada olmazdı. Bunun yerine, kollarımız birbirine değecek kadar eğildim ve nefes verdiğini hissettim.

"Benimle konuşabilirsin. Her konuda. Umarım bunu biliyorsundur," dedi zar zor fısıldayarak.

Sıkıca gülümsedim ve başımı salladım. "Biliyorum. Teşekkür ederim. Aynı şey senin için de geçerli."

Caspian hafifçe başını salladı, parmakları dalgın bir şekilde ahşap masaya vuruyordu. Aramızdaki gerilim hissediliyordu, uymamız gereken söylenmemiş kurallara rağmen görünmez bir ip bizi birbirimize bağlıyordu. Sertçe yutkundum, vücudunun benimkine bu kadar yakın olmasının sıcaklığını görmezden gelmeye çalıştım.

Yemeklerimiz geldi ve bize doğru kısa bir bakış atmaktan fazlasını yapmadan tabaklarımızı koyan garsona teşekkür ettim. Caspian hemen hamburgerine uzandı ve ben patates kızartmalarına başlarken bir ısırik aldı.

Etrafımızda o kadar çok şey oluyordu ki, ben daha çok çiğnerken çenesinin nasıl gerilip gevşediğine odaklanmıştım.

"Bakmayı kes," diye mırıldandı, göz ucuyla bana bakarak. "İnsanlar konuşmaya başlayacak."

"Ne yani, sadece sana bakmamdan dün gece seviştiğimizi mi anlayacaklar?" Cesur hissederek ve onu kızdırmak isteyerek karşılık verdim. Bu onun için de kolay olamazdı.

"Darwynn." Sesi alçak ve sertti. Ciddi davranıyordu ve beni uyarıyordu. "Beni kışkırtma."

Lanet olsun.

Çok ateşliydi.

Sırıtmamak için kendimi zor tuttum ve zorlamamaya karar verdim.

Patates kızartmamın yarısını bitirdikten sonra hamburgerimi elime aldım ve bir ısırık aldım, tuzlu, kömürleşmiş lezzetin tadını çıkardım. Birkaç dakika sessizce yedik, aramızdaki sessizliği sadece bardaklarımızın masaya konurken çıkardığı küçük gümbürtü bozdu.

"Bu iyi," dedim sonunda, sadece boşluğu doldurmak için. "Neredeyse yaptığın yemekler kadar güzel."

Caspian bir kahkaha attı, gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı kaydı. "Yağcılıkla hiçbir yere varamazsın. Ama denemeye devam et. Bu çaba hoşuma gidiyor."

Gözlerimi devirdim ve güldüm. "Ciddiyim. Yemeklerini seviyorum. Sen de senin için yaptığım pastayı beğendin. Uyumluyuz."

Basit bir baş sallama hareketiyle karşılık verdi, konuşmayı daha fazla ilerletmedi. Gerginliğe teslim olmamak için elinden geleni yapıyordu. Birbirimize dokunma dürtüsü ikimiz için de dayanılmazdı ama yalnız kalana kadar uzak durmak zorundaydık.

Ama ne kadar çabalasam da, aramızda büyüyen şeyi bir sır olarak saklamak istesem de, umursamamak için güçlü bir dürtü vardı içimde.

Yakalanmamaya çalışma fikri heyecan vericiydi.

İçkime uzandım, yavaşça bir yudum aldıktan sonra bıraktım ve biraz daha yaklaştıma cesaret ettim. Caspian hemen tekrar gerildi ama uzaklaşmadı ya da bana ters ters bakmadı. Vücudumun sağ tarafının sol tarafına yaslanmasına izin verdi.

"İnce bir çizgi var ve onu geçmeyeceğiz," dedi, sesi alçak bir uyarı gibiydi.

"Dün gece çok ince bir çizgiyi çoktan aştığımıza eminim," diye cevap verdim, eğlenerek.

Homurdandı. Kaşları çatık olmasına rağmen, o an hafif hissediyordu.

Biz yemeğimizi bitirirken bar daha da kalabalıklaşmıştı. Kalabalık artmış, konuşmalar daha yüksek sesle yapılmaya başlanmıştı ama sanki kendi küçük dünyamızda gibiydik. En azından bana öyle geliyordu. Caspian'ın parmakları masanın üzerinde esnedi ve sonra, loş ışığın altında, dizini daha temkinli bir şekilde benimkine bastırdı.

çekilmedim.

Neden yapayım ki zaten? Her anın tadını çıkarıyordum. Her küçük dokunuşun. Beni yakınında istediğini gösteren her küçük işaret.

Parmaklarımın kucağıma doğru kaymasına izin verdim ve masanın altındaki eline dokundum. Hiç irkilmedi. Geri çekilmedi. Onun yerine parmakları benimkilerin etrafında kıvrıldı. Dikkatle ama kararlı bir şekilde. Ne yaptığımızı ve birbirimiz için kim olduğumuzu bilseler kaşlarını çatacak ve yüzlerini buruşturacak insanlarla dolu bir yerde birbirimize dokunuyorduk.

Nefesim hafifçe kesildi ve nabzım boğazımda atarken ona baktım. Gözleri karanlıktı, sabitti, okunamayan ama inkar edilemez derecede yoğun bir şeyle doluydu.

Çenesi sıkıştı. "Sana dokunmadan duramıyorum. Bununla başa çıkabileceğimi sanıyordum ama görünüşe göre çıkamıyorum."

Kalbim küt küt atmaya başladı ve nefes alışım hızlandı. "O zaman dokun Ben."

Elimi sıktı ve başını salladıktan sonra gözlerini Önündeki boş tabağı. "Dokunmak yeterli değil."

Vücudum gerildi ve gözlerim dar koridora inmeden önce kalabalığı gözden geçirdim. Tuvalette sevişme fikri heyecan vericiydi ama buna hayır diyeceğini biliyordum.

Çok riskliydi ve bu bardan atılmak istemiyordum. Başka bir fikrim vardı.

Evet diyeceğinden emin olduğum bir şey.

Ona tekrar baktım, dudaklarımı yaladım ve bir süre yüzünü inceledikten sonra sordum: "Ödeyip gitsek nasıl olur? Senin evine geri dönsek?"

Elimi sıkarken bana dikkatle baktı. Onu tam olarak anlayamadım. Sanki sorduğum şey şimdiye kadarki en zor soruymuş gibi derin derin düşünüyordu. Bir süre geçmesine rağmen cevabı hâlâ gelmemişti. Beni izlemeye devam etti ve eli uyluğuma gitti.

"Sessiz olabilir misin?" diye sordu beni şaşırtarak.

"Değişir-" "Evet ya da hayır."

"Evet," dedim, sesim zayıf bir nefes gibiydi.

Ancak elini sol bacağıma dolayıp kucağına kaldırdığında planını anladım.

"Emin misin?"

Bana eğlenen bir bakış fırlattı. "İnsanlarla dolu bir barda parmaklanırken sessiz kalması gereken ben değilim. Emin olman gerek."

Böyle konuşmaya devam etseydi, orada soyunur, herkesin önünde beni alması için kendimi masaya bıraktırdım. Ama kendimi tutmak zorundaydım. Soğuk bir duşa ihtiyacım vardı.

"Eminim," dedim ona, parmaklarını içimde gezdirirken iç geçirdim.

Uyluk

"Güzel. Pantolonunun düğmelerini aç."

İtiraz etmedim, tereddüt de etmedim. Kot pantolonumun düğmeleri açıldı ve

Fermuarını saniyeler içinde açtım ve ona daha iyi erişim sağlamak için bacaklarımı daha fazla ayırdım. Aşağı baktı, ağzının kenarı seğiriyordu. "Uyarılmışlığının kokusunu alabiliyorum. Kahretsin bebeğim, bunu benim için hiç kolaylaştırmıyorsun."

"Zor olmak zorunda değil," dedim kaşlarımı kaldırarak. "Hâlâ eve gidebiliriz."

"Hayır." Eli amımı , parmakları kotumun kumaşı üzerinden amıma bastırıyordu. "Bu çok daha heyecan verici."

Fikrini değiştirmesine sevindim. Onun cesur yanını sevdim ve gelecekte daha fazlasını görmek .

Alt dudağımı ısırdım ve kabinde yaslanıp derin nefes almadan önce aşağıya baktım. Ne isterse yapmasına hazırdım.

Diğer herkesi siktir et.

Sadece Caz ve ben

önemliydik.

CASPIAN

Sikim kot pantolonumun sert kumaşında zonkluyordu. Onu yakaladım ama sadece tuttum, kendimi daha da zorlaştırmak istemedim. Darwynn'in sırasıydı ve tüm odağım onun üzerindeydi.

Bu kadına tapıyordum. Bana yeniden yaşadığımı hissettirdi. Genç. Pervasız. Tıpkı yirmili ve otuzlu yaşlarımda olduğum gibi. Ona teslim olmak hayatımda yaptığım en zor şeydi, çünkü hayatımın geri kalanını planladığımı sanıyordum.

Burada tek başıma, etrafımda birkaç rastgele insanla yaşamamın hayatımın sonu olacağı gerçeğini kabullenmiştim. Hâlâ yaşayacak uzun bir zamanım vardı ve sağlıklıydım ama hayatımın geri kalanını planladığım gibi geçirmeye hazırdım.

Sonra, Darwynn ortaya çıktı. Ve aniden, tüm lanet hayatım onun etrafında döndü.

Planının ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Kaldığı süre bitince gidecek miydi?

Artık aramızda bir şeyler büyüdüğüne göre bir süre daha kalacak mıydı?

Aramızdaki bağ çok özeldi. Hayatımda birçok kadın oldu ama hiçbir zaman bir kadınla birlikte olmak, onun benimle yaşamasını ve her günümü benimle geçirmesini istemedim.

Ama bunların hepsini Darwynn ile istedim.

Hayatımı üst etti ve bu beni hiç rahatsız etmedi.

Bir

az. Evimi yaksa bile umurumda olmazdı. Yeter ki sonrasında kollarımda olsun.

I itilmiş benim parmaklar içine onu Külot,
hissetmek onu ISLAKLIK

hemen. "Lanet olsun," diye mırıldandım, çenem sıkılmıştı. Onun üzerinde bu etkiye sahip olmak kendimi güçlü hissettiriyordu. Ben baskın bir adamdım ama onun kendine olan güvenini seviyordum ve doğru zaman geldiğinde parlamasına izin verecektim.

Şu anda, bana teslim olmasına ve bu barda, umurumda bile olmayan insanlarla dolu bir ortamda onu boşaltmama izin vermesine ihtiyacım vardı.

Parmak uçlarımla girişini okşadım, yavaşça daireler çizdim ve dokunuşumla amının sıkılaştığını hissettim. Vücudu gergindi ama duygularını yüzüne yansıtmama konusunda iyiydi. Bu onun için kolay olamazdı ama bunu istiyordu ve yakalanma riskini göze alamazdı.

"Rahatla," diye mırıldandım iki parmağımı içine birkaç saniye önce.

Bileğimi kavradı, tırnakları derime batıyordu. "Tanrım," diye boğuldu.

"Sessiz ol. Seyirci çekmek istemiyorum."

"Ben de öyle," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Eğlenerek kıkırdadım.

Boğazını temizledi ve derin bir nefes aldı, ben hafifçe içinden çıkarken kalçaları öne doğru bastırdı.

", " diye emrettim.

Kıpırdamadı ve parmaklarımı tekrar içeri kaydurdım, bu sefer daha derine. "Tanrım, çok ıslaksın. Keşke tadına bakabilseydim."

"Yapabilirsin," dedi bana, sesi umut doluydu. "Daha sonra."

"Kesinlikle." Bu fırsatı kaçıramazdım. Eğer şansım olsaydı hayatımın geri kalanını ağzım onun amında geçirirdim.

Parmaklarımı yavaş ve sabit bir ritimle onun içine sokup çıkarıyordum. Gözlerim ara sıra barın etrafında dolaşıyor, kimsenin bize dikkat etmediğinden emin oluyordum.

İç duvarlarının parmaklarımın etrafında titreştiğini hissederek devam ettim. Parmaklarımı içinde kıvrıp onu kıvrandıran o noktayı bulduğumda nefesi kesildi. Başparmağımı klitorisine bastırdım, yavaşça daire çizdim, basıncı kademeli olarak artırdım.

Darwynn'in gözleri kapandı, dudakları hafifçe ayrıldı. Sessiz kalmak için savaştığını söyleyebilirim, göğsü her sığ nefesle hızla yükseliyor ve düşüyor. Daha yakına eğildim, dudaklarım kulağını fırçaladı.

"bu, bebeğim. Çok güzel görünüyorsun," diye fısıldadım, sesim kısık ve boğuktu.

Parmaklarımın hızını artırdım, onları daha derine, daha sert soktum. Kalçaları hafifçe kıpırdandı ve ben de boştaki elimi sırtının alt kısmına bastırarak onu sabit tuttum.

Titremeye başladığını hissettim, kalçaları elime karşı titriyordu. Parmakları ön koluma batıyor, tırnakları tenimde izler bırakıyordu. Doruk noktasına ulaştığını hissedebiliyordum, amı parmaklarımın etrafında sabit bir ritimle sıkılıyordu.

Çok ses çıkarmamak için elinden geleni yapmasını izlemek beni tahrik ediyordu. Yüzü duygularla doluydu.

"İşte bu," diye mırıldandım, dudaklarım hala kulağındaydı. "Benim için gel, Darwynn. Güzel ve sessiz. Kimsenin bu ıslak amcığı parmakladığımı bilmesini istemiyorum."

Bir homurtu çıkardı, kaşları çatıldı. "Adil oynamıyorsun," diye karşı çıktı.

Sırıttım. "Şu anda bu konuda söz hakkın yok."

Parmaklarımı içinde kıvırdım, başparmağım klitorisini daireler çizerek çalıştırmaya devam ederken doğru noktaya sıkıca bastırdım. Nefes alış veriş düzeni düzensizleşti, kısa ve keskin soluklarla geliyordu. Tüm vücudunun gerildiğini hissettim.

Şiddetle ürperdi, amı parmaklarımı sıkıca kavradı. Dudaklarından boğuk bir inilti kaçtı, sestten zar zor duyulabiliyordu.

Müzik. Onu orada tuttum ve orgazmını nasıl atlattığını izledim. Vücudu dalga dalga gelen zevk dalgalarıyla ve duvarlarının etrafımdaki titreşimiyle sarsılıyordu. Dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı, çözülürken yumuşak inlemelerini boğdu.

Onu nazikçe okşamaya devam ettim, mümkün olduğunca uzun süre doruğa ulaşmasını sağladım. Kalçaları elime karşı hafifçe sallanıyor, coşkunun her son titremesini kovalıyordu.

"Çok güzel," diye mırıldandım yüzüne bakarak. "Çok güzel." Onu sonsuza kadar izleyebilirdim.

Onu sonsuza kadar boşaltabilirdim. Ta ki daha fazla dayanamayana kadar.

Titremesi azaldıkça, parmaklarımı yavaşça onun içinden çektim. Darwynn'in gözleri açıldı, göz bebekleri kalıcı arzuyla genişledi. Parmaklarımı dudaklarına getirdiğimde bakışlarını tuttum, ağzıma kaydırmadan önce tatlı kokusunu soludum.

Onun tadına bağımlıydım.

Onun tatlılığına.

Ona.

Sarhoş ediciydi ve her anın tadını çıkardım.

Darwynn dikkatle beni izliyordu, göğsü yükselip alçalıyordu. Yanakları kızardı, boynundan aşağı yayılan pembe bir parıltı.

"Lezzetli," diye mırıldandım parmaklarımı çekerken. "Ama bu sadece bir şakaydı. Daha sonra kafamı bacaklarının arasına sokmak için sabırsızlanıyorum."

Bu sefer nefesi kesildi, gözleri büyüdü. Onu konuşamaz

hale getirdim.

Eğilerek, az önce onu parmaklamak için kullandığım elimle yüzünü kavradım. Teni avucumun altında sıcacıktı. Başparmağımı elmacık kemiğinin üzerinde gezdirerek yumuşaklığın tadını çıkardım. Gözlerimiz tekrar kilitlendi ve bakışlarında arzu, kırılganlık ve daha derin bir şeyin karışımını gördüm.

Kontrolün bende olmasını seviyordum ve onun kendini bana isteyerek vermesi hoşuma gidiyordu. Ve onun yavaş yavaş bana aşık olduğunu görmek hoşuma gidiyordu.

Bana söylemesine gerek yoktu. Görebiliyordum. Hissedebiliyordum.

Ama onun da gözlerimde bunu görebildiğini biliyordum. Bu kadar güçlü bir duyguyu saklamamın imkânı yoktu. Saklamaya çalışmak için hiçbir nedenim yoktu. Bana hissettirdikleri hakkında yalan söyleme şansım yoktu.

Elimi bıraktım ve bu bardaki herhangi birine aramızda geçenler hakkında en ufak bir fikir bile vermeden önce aramıza biraz daha mesafe koydum. O kabinde oturduğumuz her saniye onu öpme isteğim artıyordu ama sabırlı olmak zorundaydım.

Sadece birkaç dakikalığına. "Pantolonunu ilikle. Gidiyoruz."

BÖLÜM 16

DARWYNN

Yatak odasına bile gidemedik.

Aslında, ön kapının kilidini açıp tekrar kapattığı anda ikimizi de soydu ve beni kollarının arasına aldı. Beni duvara yasladı ve sert sikini zonklayan amıma bastırdı. Kollarımı ve bacaklarımı ona sıkıca sarmıştım ve elleri kıcıımı kavırıyor, parmakları etime girerken sıkıca sıkıyordu.

Her dokunuşu vücudumda ürperti yarattı ve bana karşı sertleşirken nefesim kesildi. Uzunluğunun kıvrımlarına ve klitorisime sürtünmesi sadece uyarılmamı arttırdı ve daha önce hiç bu kadar ıslak olmadığımından emindim.

"Seni öyle bir sikeceğim ki kendi adını bile unutacaksın." Gevrek, derin sözleri beni boşaltma yeteneğine sahipti, ama kendimi tutabiliyordum.

"Evet, lütfen," diye yalvardım, ellerimi saçlarında gezdirdim.

Ağzı boynumdaydı, öpüyor, yalıyor, emiyordu. İnledim ve başımı arkaya atarak her santimimi tatmasına izin verdim.

Kalçalarımı salladım, uzunluğunu aşağı yukarı kaydırdım. Kıcıımı daha sıkı kavrayarak inledi. "Açgözlü küçük şey. Söyle bana bebeğim," diye mırıldandı, çenem boyunca ve boynumdan aşağı öpücükler bırakarak. "Beni ne kadar istiyorsun?"

Yüksek sesle inledim ve horozunun klitorisime sürtünmesi çok yoğunlaştığında sırtımı kaldırdım. "Seni çok istiyorum... Senin için çok ıslandım," diye mırıldandım.

"Hmm, bunu hissedebiliyorum. Daha önce o kabine oturduğumuzdan beri böylesin. Benimleyken bu senin için değişmez bir durum, değil mi sevgilim?"

"Ahh!" Ağzıyla göğsümü kapatıp meme ucumu emerken bedenim titredi. "Evet. Oh, Caz..."

"Çok tatlı. Sen benimsin, Darwynn. Benimsin." Beni kanepeye taşıdı ve yere bıraktı, horozunu okşarken önümde durdu. "Bana ne yaptığına bak. Beni hiç olmadığım kadar zorlaştırıyor."

Gözlerimin vücudunda gezinmesine izin verdim ve derisinin altında esneyen her bir kası tek tek inceledim. Gerçekten bir tanrı gibi görünüyordu. Bir kral. Ve hâlâ altmış bir yaşında olduğu gerçeğini aklım almıyordu.

Gözlerim şimdi onun sikiyle, kendini okşamasını izliyordum. Diğer eliyle taşaklarını avuçlamak için aşağı uzandı ve işaret parmağı ile başparmağı ulaştığında ucunu sıkıttı onları da sıkıttı.

Dudaklarımı yaladım, onu tatmak istiyordum.

"İstiyor musun?" diye sordu, dudaklarında bir sırıtişla benimle alay ederek. "Sikimin ağzında olması hoşuna gitti, değil mi? Neredeyse boğulacak olsan bile."

Yanaklarım kızardı. Tüm uzunluğunu ağzıma almak zor olmuştu ama çabuk öğrenen biriydim ve bir süre sonra o kadar da zor gelmemişti. "Seninle başa çıkabilirim."

"Öyle mi?" Yaklaştı, bacaklarımı ayırmak ve amımı iyice görebilmek için iki elini dizlerimin üzerine koydu. "Yine mi istiyorsun?"

Alt dudağımı ısırarak başımı salladım. "Evet, lütfen."

"Arkana yaslan," dedi ve ben de dediğini yaptım.

Yaklaştı ve bir dizini yanımdaki kanepeye koydu. İlerlemek istedim ama kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Eğil. Geriye."

Yutkundum ve bu kez itaat ederek başımı salladım.

Bakışlarımı tekrar sikine indirdim ve tekrar ilerlemeden önce bir süre ovuşturmasını izledim. "Aç şu güzel ağzını."

Dudaklarımı ayırdıktan sonra bir elini başımın üstüne koydu ve ucunu ağzıma götürmeden önce dizini yanımdaki kanepeye dayadı. Bana başka bir uyarıda bulunmadan içeri itti ve ellerimi uyluklarına koyarak daha derine itmesini engelledim.

Hareketini durdurarak, "Eller aşağı," dedi.

Kirpiklerimin arasından ona baktım, siki ağzımdayken konuşamıyordum.

"Benimle başa çıkabileceğini söylemiştin. Bu güzel ağzı becermeme izin ver."

Dilimin arkasında biriken tükürüğü yuttum, sonra başımı salladım, kontrolün tekrar onun eline geçmesine hazırlandım. Rahatladım, hareket ettim

böylece daha iyi erişebilirdi.

"Aferin kızıma. O güzel gözlerini benden ayırma."

Saçlarımı okşadı ve tekrar ağzıma sokmadan önce sağ elini tabanının üzerine koydu. Ucunu boğazımın arkasında hissettiğimde nefesimi tuttum, horozunun ağzımın tamamını nasıl doldurduğunu sevdim.

"Çok mükemmel. İşte bu... Hepsini içine çek."

Kendini orada tuttu, derinlere gömülmüştü ve gözleri beni yakından izliyordu. Yavaşça dışarı çekildiğinde bir küfür mırıldandı, sonra tekrar içeri itti. Ve ben buna alıştığımında, yavaş ve sabit bir ritimle içeri ve dışarı itmeye başladı. "Çok iyi hissettiriyor," diye homurdandı, yumruğuyla saçlarımı avuçladı.

Sağ elini göğüslerime götürdü, meme uçlarımla alay etti ve onları sıktı.

Caz'ın itiş gücü arttıkça, gözlerimi onunkilere kilitlemek için mücadele ettim. Aleti her darbeye daha derine dalıyor, ağzımı tamamen dolduruyordu. Boğazımı rahatlatmaya odaklandım, hepsini almaya kararlıyım.

"İşte böyle bebeğim. İyi bir kız gibi kabul et," diye homurdandı, saçlarımı tekrar sıkıca kavradı.

Kalçaları keskin bir şekilde öne doğru çıktı ve kalın uzunluğunun boğazımın arkasına çarptığını hissettim. Öğürme refleksime karşı savaşırken gözlerim yaşardı.

Caz uzun bir süre orada durdu ve ben etrafında çırpınırken dikkatle onu izledi. Yüz ifadesi gergindi ve burun delikleri açıldı. "Kahretsin."

Sonunda geri çekildi ve nefes almam için bana izin verdi. Ama ben derin bir nefes alamadan dudaklarımı derin bir öpücükle yakaladı. Dili bu kez ağzımın içine daldı ve üzerimde kendi tadına baktı. İnledim, onu orada tutmak için iki kolunu da kavradım.

Öpücük çok uzun sürmedi ama dudakları dudaklarımdan ayrıldığı anda bir sonraki vücut parçama geçeceğini biliyordum.

Başını bacaklarımın arasına indirdi, sıcak nefesi iç uyluklarımla alay ediyordu. Tenime nazık öpücükler kondurup içeri doğru ilerlerken beklentiyle titredim. Dili nihayet şişmiş klitorisimi yaladığında haykırdım ve sırtımı kanepeye yasladım.

Caz bana karşı inledi, titreşimler içime zevk şok dalgaları gönderdi. Girişimi emdi, dikkatini zonklayan klitorisime odaklamadan önce dilinde meyve sularımı topladı. Onun yetenekli

Ağız mükemmel bir şekilde hareket ediyordu, uzun vuruşlar ve hızlı hareketler arasında gidip geliyordu, bu da beni onun altında zıplatıyordu.

"Aah! Caz!" Dışarıdan duyulacak kadar yüksek sesle bağırdım. Ama kimse bizi duymayacaktı. Onun kulübesinde yalnızdık, bardaki insanlardan yeterince uzaktaydık ve kendi küçük dünyamızda saklanmıştık.

"Tadın inanılmaz," diye mırıldandı, sesi etime karşı boğuk çıkıyordu.

Parmaklarımı saçlarına doladım, kendimi yüzüne yaslarken onu yakınımda tuttum. Sakalları kalçalarımın iç kısımlarına sürtünüyor, zaten hissettiğim her şeyi daha da yoğunlaştırıyordu.

Sağ elinin iki parmağını kıvrımlarımda gezdirirken sol elini kalçamda tutarak bacaklarımı birbirinden ayırdı. Parmaklarını amımın içine sokmadan önce aşağı yukarı kaydırды ve parmak eklemlerinin tenime bastırдыğını hissedene kadar sertçe itti.

"CAZ!"

"O kalçaları benim için salla, bebeğim. Ben bu muhtaç klitorisi yalarken parmaklarıma bin."

Kendi bedenim üzerinde kontrolüm olmasaydı, hemen o anda boşalırdım. Bir anda. Sadece onun sözleri yüzünden.

Ama henüz bırakmak istemiyordum. Onu orada, yüzü bacaklarımın arasında ve mükemmel ağız amımın üzerinde tutmak istiyordum.

Kalçalarımı yukarı kaldırdım, itişlerini karşıladım ve inlemeye başladığımda, kıvrımlarımı bir kez daha yavaşça yalarken yukarı baktı.

"Sonsuza kadar tutamazsın, bebeğim. Gel. Klitorisinin dilimin üzerinde zonkladığını hissetmeme izin ver."

Ve aniden tüm kontrolümü kaybettim.

Vücudum gerildi ve beni tam sınırın ötesine gönderirken adını haykırdım. Doruk noktası büyük, sert dalgalar halinde üzerime yıkıldı ve hepsinin üzerime gelmesine izin verirken her tarafım titredi. Homurtuları uzaktan belli belirsiz geliyordu ve bana ne söylediğini anlayamıyordum. Ama sözlerinin her zamanki gibi kirli olduğunu biliyordum.

Etrafımdaki her şey karardı ve bir an için hiçbir şey gerçek değilmiş gibi hissettim. Onun yüzünden hissettiklerim gerçek olamazdı. Daha yeni tanışmışken bir adamın bana bu kadar derin bir şey yaşatması nasıl mümkün olabilirdi?

Kısa sürede Caspian benim bir parçam haline gelmişti.

Nabzım hızlandı, nefesim boğazımda düğümlendi ve etrafımızdaki dünya sessizliğe büründü. Gözlerimi açtım ve onunkilerle buluştum, bunun gerçek olduğunu anladığımda hafifçe gülümsedim.

"Bana bunun sonsuza dek süreceğini söyle," diye fısıldadım.

Çenesi titriyor, gözleri benimkileri taklit eden duygularla parlıyordu. Dudaklarını dudaklarıma değdirmek için yukarı doğru hareket ederken elleri kalçalarımın üzerinde esnedi. "Eğer öyle olmasını istiyorsan."

BÖLÜM 17

DARWYNN

Küçük evden çıkış yapmak düşündüğüm kadar acı tatlı değildi. Anahtarları, gözleri her zamanki gibi keskin olan Theresa'ya geri an garip bir rahatlama hissettim. Belki de Hilton Beach'ten gerçekten ayrılmayacağımı bildiğim içindi.

En azından henüz değil.

Dün, bu sabah saat ondan önce çıkış yapmak zorunda olduğumu söylediğimde, o güne kadar gördüğüm en mutsuz ifadeyle bana ters ters baktı. Her zaman huysuzdu ama bana bakışı tamamen yeni bir bakıştı. Gitmemi istemiyordu ve sert bir sesle, "Kalıyorsun," dedi.

Tabii ki buna hayır diyemezdim. Sırada ne olduğunu anlayana kadar beni evinde kalmaya davet etti.

"Ee," dedi Theresa küçük evin ön kapısını kilitleyerek, "şimdi eve mi dönüyorsunuz?"

Başımı salladım, sıkıca gülümsedim. "Aslında bir süre daha kalacağım. Caspian'ın evinde."

Kaşları havaya kalktı. "Seni gerçekten kalman için davet etti. Lanetleneceğim."

"O kadar şaşırtıcı mı?" Küçük bir kahkaha atarak sordum.

Theresa omuz silkti. "Yalnız kalmayı sevdiği için senin daha uzun süre kalmanı isteyeceğini düşünmemiştim. Ama görünüşe göre senin yanında olman hoşuna gidiyor. Sebebi ne olursa olsun. Sen sadece oğlunun kız arkadaşısın."

Neden kaldığım konusundaki şaşkınlığına rağmen, sözleri beni itiraf etmek istediğimden daha fazla ısıttı. Gülümsedim. "Oldukça iyi anlaşıyoruz."

Ofladı ve yavaşça başını salladı. ". Hiçbir uyarıda bulunmadan, birbirinizi önceden tanımadan ve onu oğluyla yeniden bir araya getirme gibi aptalca bir fikirle aniden ortaya çıktınız."

Nereye varmaya çalıştığını biliyordum. Ben gelmeden önce Caspian'ın geçmişiyile işi bitmişti. Hayatını sessizce ve arkadaşsız yaşamak istiyordu. Ama onu bulmak için doğru zamanda geldiğime inanıyordum.

Ya da... Hayatında eksik olan kişi bendim. Her iki durumda da, buradaydım ve gitmiyordum.

Caspian beni bu köyden kendisi kovmadıkça olmaz.

"Pekâlâ," dedim ve ona bir kez daha sıkıca gülümsedim. "Teşekkürler Theresa, burası çok güzeldi." Çantalarımı aldım ve verandanın iki basamağından aşağı indim. "Sonra görüşürüz."

Gitmeden önce bana sadece küçük bir baş selamı verdi ve konuşmamızı daha fazla önemsemeden Caspian'ın evine doğru yürüdüm, o zaten verandada beni bekliyordu.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu ve önünde durmak için adım attığımda beni dikkatle izledi. Çantalarımı iki yanıma bıraktım ve ona gülümsedim. "İşte geldim. Ama geldiğim için pek mutlu görünmüyorsun."

Alay etti. "Theresa sana ne dedi?"

Ah. Bizi küçük evin dışında konuşurken görmüş olmalı.

"Hiçbir şey söylemedim. Eve dönüp dönmeyeceğimi sordu ama ona seninle kalacağımı söyledim."

"Ve sanırım iğneleyici bir yorum yaptı?"

Omuz silktim. "Hemen hemen. Ama üstesinden geldim ve yakınlaştığımızı anladığını sanmıyorum." Tekrar gülümsedim ve çenemi ön kapıya doğru eğdim. "Beni içeri alacak mısınız?"

Bir parmağını kaldırdı. "Ev kuralları var."

Eğlenerek kaşlarını kaldırdım. "Oraya daha önce de girmiştin, Caz."

"Ama daha önce benim evimde *yaşamadın*." Bakışları benimkilere kilitlenmişti, ciddiye ve bu konuda onunla mücadele etmemeye karar verdim.

"Tamam. Devam et."

"Bulaşıkları gece boyunca lavaboda bırakma."

"Güzel."

"Termostata dokunma. Soğuk severim."

Dudaklarımı büzdüm. "Sanırım bir asla çıplak uyumayacağım." "Seni sıcak tutacağım."

"Bana uyar," dedim sırtarak.

"Pişirmek yok."

"Ama-"

"Hayır. Pişirme."

"Ama neden? Eviniz harika kokacak."

Kaşlarını kaldırdı. "Evimin koktuğunu mu söylüyorsun?"

"Hayır, tabii ki değil. Ama evde oturup taze pişmiş keklerin kokusunu içinize çekmenin ne kadar rahatlatıcı olduğunu bilseniz şaşırdınız."

Beni dikkatle inceledi ve kuralı hakkında kararını verdi. "Tamam. Pişirebilirsin. Ama sonra temizlersin."

"Elbette yapacağım," diye söz veriyorum nazik bir gülümsemeyle. "Başka bir şey var mı?"

"Evet." Bir adım daha yaklaştı ve yanından kimsenin geçmediğinden emin olmak için etrafına bakındı. Gözleri benimkilerle buluştu ve fısıldamadan önce başını eğdi, "Her gün sevişiyoruz. İstisna yok."

Nefesim kesildi. Bu kesinlikle uyacağım bir kuraldı. "Memnuniyetle."

"Aferin kızıma."

Beni verandada öylece bırakıp çantalarımı alıp içeri taşırken tüylerim diken diken oldu. Bacaklarımı çalıştırmayı başardığımda onu içeri kadar takip ettim. Çantaları yatak odasına taşıdı ve geri döndüğünde tekrar önümde durdu.

İki eliyle yüzümü kavradı, eğildi ve beni usulca öptü. Hemen onun içine girdim ve ellerimi göğsüne koydum. Kısa bir süre sonra geri çekildi ve alnını benimkine yasladı. "Benimle kaldığın için çok mutluyum," diye fısıldadı.

"Ben de." Gülümsedim, onu tekrar öptüm ve kollarımı boynuna doladım. O da kollarını sıkıca belime dolayarak beni kendine yakın tuttu.

Evet, kesinlikle bir süre kaldım. Bu anı daha fazla yaşamak istedim. Ondan daha fazlasını. Bizden.

Hilton Plajı artık sadece bir dolambaçlı yol değildi.

Kendimi ait olabileceğim bir yer gibi hissetmeye başlamıştım.

İki hafta sonra, benden uymamı istediği dört küçük kurala uymayı başardım. Özellikle dört numaralı kural hoşuma gitmişti: *her gün sevişmek*.

Nadiren nefesimi tutmamı sağlıyor ya da vücudumun rahatlaması için bana zaman tanıyordu, ama tüm o sikişmelerin verdiği acı bir şekilde iyi hissettiriyordu. O

Huzursuzdu ve ona her zaman bu kadar az uyuyup uyumadığını sorduğumda sadece güldü.

Elbette ben birkaç hafta önce kapısına gelmeden önce çok daha fazla uyumuştum ama bunu özlemiş gibi görünmüyordu.

Bugün onunla ya da kurallarımızla ilgili değildi. Bugün evden biraz dışarı çıkmam gerekiyordu. Caspian'ı akşam yemeği için birkaç malzeme almak üzere bakkala gitmeme izin vermesi için ikna ettim. Dükkân yolun hemen aşağısında olsa bile, varır varmaz ona mesaj atacağıma söz verdim. Bu fikir onu pek heyecanlandırmadı ama yine de razı oldu.

Henry ile konuşmamamı söyledi ama zaten konuşmaya niyetim yoktu. Planım içeri girip malzemeleri alıp çıkmaktı.

Mağazaya adımımı attığımda kapının üstündeki zil çaldı ve girişimi olduğumdan çok daha heyecanlı gösterdi. Etrafıma bakındım ve raflara doğru ilerlemeden önce bir sepet aldım.

Henry görünürde yoktu ama onu kasada göreceğime emindim.

Sepetime bir şeyler koymaya başladım, arada sırada gerçekten ihtiyacımız olmayan şeyleri de alıyordum. Caspian bu durumdan pek hoşnut olmayacaktı ama onun da tuzlu ve sirkeli cipslerden hoşlanacağına emindim.

"Bakın kim gelmiş." Henry'nin sesi birdenbire duyuldu ve arkamı döndüğümde onu tam karşımda, birkaç adım arkamda dururken gördüm. "Kalma süreni uzattığını duydum. Kendi isteğinle mi kalıyorsun yoksa o mu seni kalmaya zorluyor?"

Ona kaşlarımı çattım. "Beni zorluyor musun?"

Onunla tartışmaya girecek gücüm yoktu ama doğru olmayan şeyler söylemesine de izin veremezdim.

"Evet. Buraya yalnız gelmene izin vermesine şaşırdım. Sana sıkı bir tasma taktığını sanıyordum."

Sepeti daha sıkı kavradım. "Bana tasma takmıyor." Henry'nin gözleri alaycı bir eğlenceyle parlıyordu. "Tabii ki tutmuyor.

Kasabadaki herkes bunu konuşuyor. Caspian'ın seni evinde nasıl sakladığını biliyorsun. Hiçbir yere yalnız gitmene izin vermiyor. Kimseyle konuşmana izin vermiyor."

"Bu doğru değil," dedim yanaklarımdaki sıcaklık artarak. "İstediğim kişiyle konuşabilirim ama konuşmaktan hoşlandığım tek kişi o."

Elini göğsüne doğru kaldırdı. "Ahh. Acıdı, sevgilim."

Tanrım, ondan nefret ediyordum.

Otuzlu yaşlarındaydı ve bu şekilde davranmayacak kadar olgun olduğunu düşünürdünüz.

Akşam yemeği için ihtiyacım olan son birkaç şeyi almak için arkamı döndüm, aramızda biraz mesafe olması gerekiyordu ama o utanmadan beni takip etti.

"Caspian gibi adamlar... değişmezler. Onun oğluyla çıktığın için özel olduğunu mu sanıyorsun? Seni gerçekten umursamıyor. Seni neden burada tuttuğunu Tanrı bilir. Muhtemelen onun iyi bir adam olduğunu düşünmemizi istiyor ama öyle olmadığını hepimiz biliyoruz."

Kızgındım.

Bana gevşekçe söylediği sözler yüzünden incindim. Henry Caspian hakkında bir bok bilmiyordu.

Cevap vermek için ağzımı açtım, kelimelerim saldırmaya hazırды ama arkamdaki kapı gıcırdayarak açılınca durdum. Kim olduğunu anlamak için arkamı dönmeme gerek yoktu. Havadaki değişimi, ani gerginliği hissettim.

Henry'nin gözlerinde de saklamaya çalıştığı bir dehşet ifadesi vardı.

Tabii ki, Caspian beni kurtarmaya geldi. Tekrar.

"Henry," Caspian'ın sesi alçak ve ölümcüldü. "Ondan uzak dur."

Henry'nin sırtışı bir adım geri çekilirken soldu. "Sadece konuşuyordum, Caspian."

Bir korumaya ihtiyacı olduğunu fark etmemiştim."

Caspian bir bulanıklık içinde yanımdan geçip Henry ile benim arama girdi. Yumrukları iki yanında kenetlenmiş, vücudu gerilmişti. "Konuşman bitti. Onu rahatsız edemezsin."

"Rahatsız mı?" Henry endişeyle güldü. "Hadi ama dostum. Ben sadece herkesin düşündüğünü söylüyorum. Burada olmak istiyormuş gibi görünmüyor. Onu zorluyorsun."

Cesur orospu çocuğu.

Aklından geçenleri Caspian'a söyleyecek cesareti olduğunu düşünmemişti.

Caspian'ın boynunun kenarındaki damarlar esnedi ve onu için uzanıp koluna dokundum. "Caz, ama. Buna değmez."

Ama bana tepki vermedi. Ona dik dik bakmaya devam etti. "Hiçbirinizin ne düşündüğü umurumda bile değil. O kalıyor. Ve burada çünkü burada olmak istiyor. Şimdi ondan uzak durun."

Henry bir süre Caspian'ın bakışlarını üzerinde tuttuktan sonra, "Her neyse," diye mırıldandı ve tezgâha geri döndü.

Caspian bana döndü, çenesi hâlâ gergindi. "İyi misin?"

"Evet," dedim usulca. "Ben iyiyim."

Bana şöyle bir baktı, gerçekten iyi olup olmadığını anlamaya çalıştı, sonra sepeti elimden aldı ve "Her şeyi aldın mı?" diye sordu.

"Süt ve yumurta eksik."

"Çıkışta bekle," diye emretti ve yönelmeden önce o iki şeyi almak için yürüdü. Henry'ye hiç dikkat etmedi ama her şeyi gözden geçirirken sabırla bekledi.

Toplam tutarı homurdanarak söyledi ve Caspian parayı tezgâha fırlattıktan sonra kâğıt torbayı alıp bana döndü. "Hadi gidelim."

Beni dükkândan izin verdim, eli belimdeydi.

Dışarıda titreyerek nefes verdim.

"Özür dilerim," dedi, sesi kısık. "Seninle gelmeliydim." Buna itiraz etmedim.

Henry etmeseydi bunu tek başıma da yapabilirdim. "Geldiğine sevindim."

Gözleri hafifçe yumuşadı. "Bir dahaki sefere birlikte gideriz." Belli belirsiz gülümsedim. "Peki."

Sessizce yürüdük ve evine vardığımızda ona dönüp şöyle dedim: "Biliyor musun, burada senin hakkında söylenen hiçbir şeye inanmıyorum. Kim olduğunu ve neden kalmamı istediğini biliyorum. Başka kimse umurumda değil."

Bana keskin bir baş selamı verdi. "Güzel. Çünkü buradaki herkes saçmalıyor. Özellikle de Henry."

Ben de kabul ettim ve bırakmaya karar verdim. Ama Caspian kabul etmedi.

O gece, evde pişirdiğimiz akşam yemeğinden ve pijamalarımı giydikten sonra, onu oturma odasının penceresinin yanında, elinde bir bardak viskiyle dururken buldum. Sırtındaki kaslar gömleğinin altında gergindi, karanlığa bakarken duruşu sertti.

Sessizce yaklaştım ve kollarımı arkadan beline doladım. Hâlâ Henry ile yaşadığımız etkileşimi düşünüyordu. "O senin zamanına değmez," diye fısıldadım kürek kemiğine doğru.

Elini benimkinin üzerine koydu ve hafifçe sıktı. "Biliyorum," dedi, ama çenesi hâlâ sıkılıydı. "Ama onu orada durmuş seninle öyle konuşurken gördüğümde... Boğazını parçalamak istedim."

Korkudan değil ama sesindeki çiğ korumacılıktan ürperdim. "Henry gibi adamlarla başa çıkabilirim." En azından baş edebileceğimi düşünmek hoşuma gidiyordu.

"Öyle mi?" Arkasını döndü ve bir eliyle yüzümü kavradı. "Bunu yapmak zorunda değilsin." Başparmağı alt dudağımda gezinirken, gözleri gözlerimin içine bakıyordu. "Seni korumak benim görevim. Her zaman."

Bakışlarının yoğunluğu dizlerimin bağını çözdü.

Ona doğru eğildim, öpmek için başımı yukarı kaldırdım ama onun yerine bana bir kez daha baktı - bu seferki daha yavaş, daha sahipleniciydi. Ağzı karanlık bir gülümsemeye dönüştü.

"Yatak odasına git," dedi usulca, ses tonundaki emir açıktı. "Soyun. Yatağa gir."

Yutkundum, başımı sallarken nabzım hızlandı. Döndüm ve koridora yöneldim, bacaklarım her adımda titriyor, içimde beklenti çanları çalıyordu.

Henry'nin daha önce Caspian'da uyandırdığı öfke şimdi başka bir şeye dönüşmüştü. Keskin ve amansız bir şeye.

Ve bu gece, her zerresini hissedeceğimi biliyordum.

BÖLÜM 18

CASPIAN

"Arkanı dön," dedim, şehvet dolu gözlerle bana bakarken onu dikkatle izliyordum. Zaten çıplaktı ve yatağın kenarına oturmuş, uslu bir kız gibi beni bekliyordu.

Vücudunun her santimini inceledim. Her kıvrımını, çilini, izini.

Her şeyi.

İtaat etti, pürüzsüz sırtını ve yuvarlak kıcını ortaya çıkarmak için yavaşça döndü.

Arkasına geçtim ve ellerimi omurgasında gezdirerek teninin yumuşaklığının tadını çıkardım. Yavaşça, üst bedeni yatakta düzleşene ve kalçaları yatağın kenarıyla aynı hizaya gelene kadar ileri ittim. Başını yana çevirip bana baktı ve dudaklarını yavaşça yaladı.

"Muhtemelen bunun farkında bile değilsin ama bana o gözlerle baktığında tam bir baş belası oluyorsun. Ve o ağızla," dedim, sesim kısıktı. "Kahretsin... O dudaklara bayılıyorum."

Öne doğru eğildim, sağ elimi kalçasında tutarken kasıklarımı kıcına bastırdım. Güzel yüz hatlarını daha iyi görebilmek için saçlarını nazikçe yüzünden uzaklaştırdım ve ona daha sert bastırdığımda gözlerini kendinden geçerek kapatışını izledim.

"Daha içine bile girmedim ama sen benim için çözülmeye hazırsın." Yüzünün yan tarafını okşadım ve sertliğimi kıcına sürtmeye devam ettim, onu kızdırmak için ona sürtündüm. "Söyle bana bebeğim... Bu daracık amcığın içinde beni ne kadar istiyorsun?"

"Umutsuzca," diye nefes aldı, onu sıktığımda daha yüksek sesle inledi.

Göt.

"Hmm." Sırıttım ve parmaklarımı kaydırmak için ondan uzaklaştım yarığının arasından. Bacaklarının arasından ısı yükseldi ve uyarılmışlığının kokusu başımı döndürdü.

Parmak uçlarımla göt deliğini okşadım, yavaşça daireler çizdim. "Sence bu daracık göt deliğini parmaklayabilir miyim? Bununla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?" Vücudu yepyeni bir şekilde tepki verirken onu yakından izleyerek sordum.

"Sadece parmakların mı?" diye sordu, sesi emin değildi.

"Şimdilik. Ve belki bir kez alıştıktan sonra, benim horoz."

Önerim onda bir şeyler uyandırdı. Gözleri büyüdü ve vücut gergin.

"Sakin ol bebeğim," dedim iki elimi de kıcının yanaklarına sürterek. "Yapmak zorunda değiliz. Ama denemek istiyorum. Tek parmak. Lanet olsun, ben de tatmak istiyorum."

Nefesi titriyordu. "Tamam."

"Emin olmana ihtiyacım var, Darwynn. Aksi takdirde yapmayacağım."

"Hayır, yapmanı istiyorum. Denemek istiyorum," dedi bana. "Ama sadece bir parmak."

Başımı salladım, parmaklarımı tekrar yarığından aşağı kaydırmadan önce ona sessiz bir söz verdim. Daha iyi görebilmek için sol kık yanağını yana doğru çekerken aşağıya baktım. Amı yeterince ıslak olmasına rağmen daha fazla kayganlaştırıcıya ihtiyacım vardı. Dilimde bir miktar tükürük biriktirdim, sonra yarığının üst kısmını hedefledim, sonra aşağıya inmesine ve kık deliğine doğru yuvarlanmasına izin verdim. Başparmağımı oraya koydum, tükürüğümü girişe doğru hafifçe bastırdım.

Bir an onunla alay ettim, sonra işaret parmağımı yavaşça kıkına soktum.

Yüzünü buruşturdu ama geri çekilmek yerine sırtını dikleştirdi ve parmağımın etrafında kenetlenerek beni otomatik olarak daha da içeri çekti.

"Oh..."

"Nasıl hissediyorsun bebeğim?" Yüz ifadesini görmek için yüzüne bakarak sordum.

"Güzel," diye fısıldadı, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi.

"Öyle mi?" Tekrar parmağıma baktım, tamamen kaybolana kadar daha da daldırdım. "Sen çok iyi bir kızsın. Rahat ve yeni şeyler denemeye açıksın. Bu yönüne bayılıyorum."

Gülümsemesi genişledi ve duvarları tekrar parmağımın etrafında kenetlenerek sözlerime tepki verdi. Parmağımı yavaşça içine ve dışına doğru hareket ettirdim ve ikinci bir parmakla onu kızdırdıktan sonra, onu da içeri ittim ve girişine bir damla daha tükürük düşmesine izin verdim.

Darwynn bu sefer daha yüksek sesle inledi ve parmaklarımı hafifçe kıvrarak okşadım. "böyle, bebeğim. Ne kadar iyi hissettirdiğini duymama izin ver," Ben

parmaklarımla hızını artırarak cesaretlendirdi. Boştaki elimle kıcının yanağına sert bir şaplak attım, etin sallanmasını ve kızarmasını izledim.

Zevkle haykırdı ve elimi geri itti. "Daha fazla, lütfen," diye mırıldandı.

"Emin misin?" diye sordum.

Bunu kaldıracılabileceğini biliyordum ama onu bunaltmak istemiyordum. "Evet."

"Peki ya şaplak?" diye sordum.

"Evet, o da var. Lütfen."

"Çok kibar," diye mırıldandım.

Onu derinlemesine parmaklamak ve kıcına şakacı şaplaklar atmak arasında gidip geldim. Teni kızarmış ve dokunuşum altında sıcak hissetmişti.

"Çok iyi karşılıyorsun," diye övdüm, bu kadar duyarlı olmasına bayılmışım. "Benim için çok iyi bir kızsın. Çok istekli."

Parmaklarımla kıcını okşamaya devam ettim, onları ne kadar iyi aldığına hayran kaldım. Nazik vuruşlar ve daha sert itişler arasında gidip gelirken zevk inlemeleri odayı doldurdu. Serbest elimle kemerimi çözdüm ve pantolonumu açarak zonklayan sikimi serbest bıraktım.

"Şimdi amına gireceğim," dedim ona, sesim arzudan boğuklaşmıştı. "Kendini çok dolu hissedeceksin bebeğim."

Kendimi onun arkasına yerleştirdim, sikimin başı kaygan kıvrımlarına sürtünüyordu. Yavaşça ileri doğru ittim, daracık sıcağına santim santim girdim. Bu his çok yoğundu. Parmaklarım kıcında gömülü kalırken amı beni sıkıca kavradı.

Darwynn nefes nefese kaldı, her şeyimi alırken sırtını kamburlaştırdı. "Oh Tanrım," diye inledi. "Bu çok fazla."

"Ama bunu kaldırabilirsin, değil mi?" Bir an için alışmasına izin vermek için hareketsiz kaldım. "Çok iyi yapıyorsun, sikimi ve parmaklarımı alıyorsun."

Hareket etmeye başladım, parmaklarımla kıcını nazikçe çalıştırırken amına girerken sabit bir ritim tutturdum. İkili hisler onu en iyi şekilde bunaltıyor gibiydi. Duvarları etrafımda sıkıştı, vücudu her itişte titriyordu.

"Nasıl bir his?" Boştaki elimle kalçasını sıkıca kavrayarak sordum.

"İnanılmaz," diye inledi. "Kendimi çok dolu hissediyorum."

Hızımı artırdım, daha güçlü bir şekilde içine girdim. Oda benim homurtularım, tenin tene çarpma sesleri ve onun nefessiz zevk çığlıklarıyla doldu.

Baskının arttığını hissedebiliyordum, vücudunu acımasızca çalıştırırken kendi salıverilmem yaklaşıyordu.

"İşte bu bebeğim," diye homurdandım, duvarlarının tekrar etrafımda gerildiğini hissettim. "Benim için bırak. Sikimin üzerine gel."

Hızımı arttırdım, parmaklarım kıcını çalıştırırken ona sert bir şekilde vurdum. Darwynn'in çılgınlıkları daha yüksek sesle büyüdü, vücudu altımda titriyordu. Onun yaklaştığını hissedebiliyordum, serbest bırakmanın kenarında dans ediyordum.

"Tanrım, durma." Parmakları çarşafı sıkıca kavradı. "Boşalacağım!"

"Yap," diye emrettim, sesim kaba. "Benim için gel, Darwynn."

Son, derin bir hamleyle paramparça oldu. Vücudunda zevk dalgaları dolaşırken sırtı güzelce kavislendi. Amcığı sikimin etrafında ritmik bir şekilde sıkıştı, yoğun orgazmını atlatırken beni sağdı.

Onun çözüldüğünü görmek ve hissetmek beni uçurumun kenarına itti. Yüksek bir iniltiyle kendimi sonuna kadar içine gömdüm ve bıraktım. Serbest bırakılmam beni sert bir şekilde vurdu, onu tohumumla doldururken vücudumda patlayan zevk.

Bir an için olduğumuz yerde donup kaldık, orgazmlarımızın artçı sarsıntıları içimize işlerken ikimiz de nefes nefese kalmıştık. Yavaşça, parmaklarımı kıcından ve yumuşayan sikimi amından çektim.

Darwynn kayıpta inledi, vücudu hala hassas.

Yavaşça yatağa uzanmasına yardım ettim, sonra yanına tırmandım. Onu kollarıma çekerek omzuna ve boynuna yumuşak öpücükler kondurdum. Bana doğru sokuldu, vücuduma mükemmel bir şekilde oturdu.

"Bu inanılmazdı," diye mırıldandı Darwynn, sesi memnuniyetle kalındı.

Saçlarına sokularak onaylarcasına mırıldandım. "Harikaydın, bebeğim. Çok güzel, çok duyarlı."

Bir süre rahat bir sessizlik içinde uzandık, nefeslerimiz senkronize oldu. Elim tembelce teninde desenler çiziyor, yumuşaklığının tadını çıkarıyordu. Parmakları benimkilerle iç içe geçerek birleşen ellerimizi kalbinin üzerinde dinlendirdi.

"Teşekkür ," dedi usulca, başını çevirip bana bakarak. "Ne için?"

Bakışlarına karşılık vererek sordum.

"Sabırlı olduğun için. Yeni şeyler denemek için kendimi güvende hissetmemi sağladığınız için."

Sırıttım ve eğilerek dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Her zaman, bebeğim. Sana her zaman göz kulak olacağım. Ve seni her zaman koruyacağım. Özellikle de Henry gibi insanlardan."

Dudaklarını büzdü, eğlenmiş görünüyordu. "Sen hala onu?"

Başımı salladım. "Sadece bir noktaya değinmeye çalışıyorum."

Gözleri şefkatle parlıyordu. Yer değiştirdi, kollarımda dönerek yüzüme baktı. Eli yanağımı okşamak için kalktı ve ben de dokunuşuna doğru eğildim.

"Teşekkür ederim," dedi tekrar, sesi yumuşaktı.

Onu içime çektim, güzelliğine hayran kaldım. "Hayır, teşekkür *ederim*."

BÖLÜM 19

DARWYNN

Telefonumu kulağıma dayamış, aradığım kişinin açmasını beklerken kalbim küt küt atıyordu. Bir süredir Julian'ı aramayı düşünüyordum ve bu sabah bunu yapmak için yeterli cesareti toplamıştım.

Caspian dışarıda arabasıyla uğraşıyordu ve ben de bunu şimdi yapmazsam asla yapamayacağımı düşündüm. Caspian ve benim ilişkimiz gittikçe ciddileşiyordu ve ben içindeki bu gerginlikle uğraşmaya devam edemezdim.

Ve Caspian'ın Julian'la olan bu durumdan dolayı bu kadar incinmiş olmasından nefret ediyordum. Konuşmalarını istedim. Her şeyi açıklığa kavuşturmalarını. Birbirlerini tekrar kabul etmelerini.

"Bebeğim?"

Bebeğim?

Kaşlarımı çattım. Bunca aydan sonra beni selamlamak için garip bir yoldu bu.

Ve birbirimizi son gördüğümüzde açıkça ayrıldıktan sonra.

"Selam Julian," diye karşılık verdim. Sesim titriyordu. "?"

"Aradığın için rahatladım. Unuttuğunu sanmıştım.

Ben."

Kahretsin, bunu benim için kolaylaştırmıyordu.

Sesinde bir umut belirtisi vardı ve onu hemen durdurmam gerekiyordu.

Orada

"Julian..." İçimi çektim ve boştaki elimle alnımı kapattım. "Ben Bir sebepten dolayı arıyorum ve beni dinlemen istiyorum, tamam mı?"

Diğer uçta bir duraklama oldu, midemi kadar uzun bir sessizlik. Sonra sesi endişe dolu bir şekilde geri geldi. "Yaralandın mı? Neredesin?"

Yavaş bir nefes aldım. "Ben iyiyim, Jule. Hilton Plajı'ndayım."

"Orası neresi?"

Bu yüzden babasının şu anda nerede yaşadığını öğrenmeyi hiç umursamadı. "Kanada. Burlington'dan yaklaşık on iki saat uzaklıkta," dedim. "Yani hâlâ seyahatte misin? Çok uzun zamandır yoktun." Bir gün ona geri döneceğimi mi düşünüyordu?

... Beni mi bekliyordu?

Hayır, neden ki? Beni özlediyse neden mesaj atmasın ki? Fark etmezdi zaten. Onu geri istemiyordum.

Ondan ayrıldım ama o bunu tam olarak kabul etmedi.

"Ben uh..." Doğru kelimeleri bulmak için durdum. Bu konuşmayı farklı bir yöne çekmem gerekiyordu. "Hilton Plajı babanın yaşadığı yer."

Sessizli

k.

Tekrar.

Yüzünü göremesem de, yüzünün her yerinde şok ve hayal kırıklığı olduğunu biliyordum.

"Bu da ne, Darwynn!"

Ve geri döndü.

"Açıklamama izin verin," dedim alt dudağımı ısırarak.

"Ne. Ne. Siktir!"

Görünüşe göre, babasının evinde olduğum haberini hâlâ hazmetmeye çalışıyordu.

"Bakın, kavga etmek için aramadım. Sadece konuşmak istedim."

"Ne hakkında?" Sesi artık temkinli geliyordu, sanki bu konuşmanın nereye varacağını zaten biliyordu.

Tereddüt , yanımdaki koltuk minderinin kenarını kavradım. "Geçmişin hakkında."

Hemen alay etti. "Tabii ki." "Julian-"

"Sen delirmişsin. Ne yaptığının farkında mısın? Önce benden ayrıldın. Sonra, hiç aramadan ya da mesaj atmadan aylarca süren bir seyahate çıktın. Ve şimdi de *babamla* mısın? Neler oluyor, Darwynn?"

Oh, *kızgındı.*

Çenemi sıktım ve telefonumu daha sıkı kavradım.

Yutkundum. Sakin kalmam gerekiyordu. "Sana açıklayacağım. Bana bir dakika verin. Ve lütfen beni dinle."

"Seni muyum?" Acı bir kahkaha attı. "Deliriyorsun. Tanrım, Darwynn, kendini buna sokmaya nasıl cüret edersin? Bu seninle ilgili değil. Bu benimle ve onunla ilgili."

Bu sefer güldüm.

Kuru kuru.

"Kendimi bu işin içine hiç sokmadım. *Sen soktun*. Caspian'ın ne kadar "korkunç bir adam" olduğundan bahsedip durdun. Altı ay boyunca benim önümde onun hakkında kötü konuştun. Yani, evet Julian, bu benimle de ilgili."

"Ne, bir şeyleri telafi etmeye mi çalışıyorsun? Kahraman olmaya mı çalışıyorsun? Ne için?" Bir küfür mırıldandı. "Bu ne lan!"

Bunu bir kez daha söylerse isyan ederim.

Yine sessizdi ama nefes alışını duyabiliyordum. Sinirlenmişti. "Lütfen beni ," dedim sesimi yumuşak tutarak. Gerçekten de onunla kavga etmek istiyorum.

"Beni onunla konuşmaya ikna edemezsin."

"Sizi bir şeye ikna etmeye çalışmıyorum. Sadece deneyebileceğimi düşündüm. Çünkü ne kadar acı çektiğini biliyorum ve Caspian'ı tanıdıktan sonra-

"Ne zamandır ?" diye sordu sözümü keserek. "Birkaç haftadır."

"Kahretsin." Derin bir iç çekti. "Eminim bunca zamandır sana yalan söylüyordur.

Söylediği her ne ise doğru değil. O bir pislik."

"Bu doğru değil," diye fısıldadım, kalbim acıyla sıkıştıyordu. Caspian hakkında konuşmasından nefret ediyordum.

"Her neyse," diye mırıldandı ve bir kez daha sessizliğe gömüldü.

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım ve kapıdan gelen bir gıcırta dikkatimi çektiğinde başımı kaldırdım. Caz eski bir havluyla elindeki yağı silerek içeri girdi.

"Julian," dedim Caspian'a telefonda kiminle konuştuğumu söyleyerek. Kaşları kalktı ama bir şey söylemedi. Sadece beni izledi, devam etmemi bekledi. "Caspian'la bu konuyu zaten konuştum. O bana hikâyenin kendi tarafını anlattı, ben de seninkini zaten biliyordum. Bazı şeyler akla yatkın değil. Ve... baban seninle konuşmak istiyor. Bazı şeyleri açıklığa kavuşturmak için."

"Onunla konuşacağımı sanıyorsan aklını kaçırmışsın. Hayatımda hiç olmadı ve şimdi de olmasına ihtiyacım yok."

Kalbim sızladı ve Caspian'ın oğlunun onun hakkında söylediklerini duyamadığına sevindim.

Sakin kaldım. "Julian, o senin düşündüğün kişi değil. Ve senin gerçek sandığın şey, gerçekte olanlardan çok uzak."

"Tabii ya," diye tersledi. "Çünkü onu benden çok daha iyi tanıyorsun, öyle mi?"

"Onun farklı bir yönünü biliyorum. Görmeyi reddettiğin bir yanını."

Çok fazla bilgi vermekten korkuyordum. Caspian'la çıktığımızı bilmesini istemiyordum.

Şimdi daha yüksek sesle nefes aldığımı duyabiliyordum, sanki zalimce bir şey söylememek için kendini tutmaya çalışıyordu.

Ses tonumu yumuşak tuttum. "Önemli olduğunu düşünmeseydim sana sormazdım. Ve içten içe senin için de önemli olduğunu biliyorum."

Sertçe nefes verdi. "Ne yani? Her şeyi unutmamı mı istiyorsun? Orada oturup beni terk ettiğini unutmamı mı?"

"Seni terk etmedi," dedim kararlılıkla. "Denedi. Gerçekten denedi, Julian. Ve bunu sen de biliyorsun. Bana cevapsız bıraktığın tüm aramalardan ve oldukça kaba bir şekilde yanıtladığın tüm mesajlardan bahsetti."

Hiçbir şey söylemedi ve yakalandığını hissettiğini sezdim.

Bir an tereddüt ettim, sonra derin bir nefes aldım. "Caspian seni ziyaret etmek istiyor."

Tepkisi anında oldu. "Ne?"

"Seni ziyaret etmek istiyor," diye tekrarladım. "Seninle oturup konuşmak istiyor. Yüz yüze."

"Darwynn..." Hayal kırıklığı içinde inledi. "Hadi ama, bu çok aptalca."

"Lütfen, Julian." Şimdi yalvarıyordum. "Kaybedecek hiçbir şeyin yok. sadece onunla konuşmak. Ama yapmazsan, bir gün pişman olabilirsin. Sadece iyi olacağını biliyorum. İkiniz için de."

Sessizliğin içinde kendisiyle boğuştuğunu hissedebiliyordum. Telefonu kapatmıyordu, bunu büyük bir zafer olarak kabul ettim.

Uzun bir süre sonra, yenik bir iç çekiş yaptı. "Bunu düşüneceğim."

Göğsümde bir umut kıvılcımı çaktı.

Gözlerim tekrar Caspian'a kaydı. "Tek istediğim bu." *Şimdilik*. "Evet, evet." Sesi bitkin geliyordu, sanki az önce ondan

dağları yerinden oynatır. "Sana haber

veririm." Biraz gülümsedim.

"Tamam."

İşleri düzeltmekten hâlâ çok uzaktaydık. Ama belki -sadece belki- bu bir başlangıçtı.

"Pekâlâ," dedi ve bir başka sessizlik dalgasının üzerimize çökmesine izin verdi. "Mesaj falan atarım."

"Tamam, evet. Teşekkürler, Jule."

"Evet, her neyse," diye mırıldandı. "Güle güle."

"Hoşça kal." Telefonu kapatmasını bekledim ve telefonu kulağımdan indirirken Caspian'a bakıp hafifçe gülümsedim. "Bunu söyledi. Seninle buluşmayı."

Yavaşça nefes verdi, ifadesi okunamıyordu. Artık temiz olan elleri gevşemeden önce kısa bir süre yumruk şeklinde sıkıldı.

"Bu da... bir şeydir," dedi sonunda, sesi dikkatli ve ölçülüydü. "Hiç yoktan iyidir."

Yüzüne bakarak başımı salladım. "Evet, öyle. Bu bir adım."

Bana hafif bir gülümseme verdi. "Israrcısın, bunu biliyor muydun?" Yumuşak bir kahkaha attım. "Bana söylendi."

Bir adım daha yaklaştı ve sağ elini kalçama koyarak beni kendine çekti. "Ona ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum. Nereden başlayacağımı. Çok uzun zaman oldu."

Telefonumu arka cebime ittim ve ellerimi göğsüne koyarak gömleğinin kumaşını hafifçe karıştırdım. "Bunu şu anda çözmek zorunda değilsin. Sadece zamanı geldiğinde açık ol."

Dudaklarını birbirine bastırarak bana baktı. "Fazla umutlanmak istemiyorum."

"Biliyorum." Biliyordum da. Umut tehlikeliydi. Ama aynı zamanda ilerlemenin tek yoluydu. "Yalnız değilsin. Ben buradayım."

Caspian tekrar iç çekti, bu sefer daha ağırdı ama hayal kırıklığıyla değil. "Biliyorum. Ve sana minnettarım."

Beni öpmek için eğildi ve ben de o anın tadını çıkardım.

Uzaklaştığında alnı benimkine yaslanmıştı, nefesi sıcak ve sabitti. Birkaç değerli saniye boyunca böyle kaldık - sessiz, bağlı, belirsizlik ve umut arasındaki kırılğan boşlukta yakalandık.

Sonra son bir nefes vererek Caspian doğruldu. "Bize yemek hazırlayacağım."

Başımı salladım, parmaklarımı onunkilerin arasından geçirdim. "Yardım edeceğim."

Julian'ın buluşmayı kabul etmesi tam sekiz saat sürdü.

Sekiz saat ve mesaj attığında gecenin bir yarısıydı.

Ertesi sabah mesajını gördüm ve fikrini değiştirmesine fırsat vermeden Caspian'la aynı gün öğleden sonra yola çıkacağımızı söyledim.

Burlington'a on iki saatlik bir yol vardı ve Caspian yolun yarısında durup küçük bir kasabadaki motelde uyumaya karar verdi, sonra ertesi sabah tekrar yola koyulacaktık.

Caspian yolculuğun büyük bölümünde sessizdi. İçine kapanmak onun tarzı değildi ama çoğu zaman bunu yapmak için bir nedeni yoktu. Yine de bu yolculuk onu germişti. Ben de gergindim. Bu sadece bir ziyaret değildi. Bir hesaplaşmaydı.

Zihnim olasılıklarla dolup taşıyordu. Julian ne yaptığını itiraf edecek miydi yoksa rol yapmaya devam mı edecekti? Caspian'a konuşması için bir şans verecek miydi? Her şey olabilirdi ama Caspian yalnız değildi. Yanında ben vardım.

Apartmanın otoparkına girdiğimizde ellerimin nemlendiğini hissettim. Ama bir şekilde, geri dönmek iyi hissettiriyordu. Hayatımın devam etmesini istemediğim bir kısmı burada olsa bile.

Caspian'a baktım ve sıkıca gülümseyerek elini sıkmak için uzandım. "Ben buradayım. Eğer olgun bir konuşma yapamayacaksa, biz de gideriz."

Bu da ters etki yaratır. Ama en azından denedik.

Ellerimizi inceledi, avuç içi benimkine bakacak şekilde elini çevirdi. Parmaklarımı onunkilerin arasından geçirip birbirine kenetledim. Bakışlarımla buluşmadan önce hızlıca başını salladı. "Tamam. Kulağa bir plan gibi geliyor."

İkimiz de arabadan inmeden önce elini bir kez daha sıktım. Caspian'a bir kez daha bakarak girişe doğru ilerledik.

Kapı açıktı, biz de Julian'ın dairesinin bulunduğu ikinci kata çıktık.

Kapının zilini çaldım ve kısa bir süre sonra kapı açıldı. Julian girişte durdu, beni içeri alırken gözleri Caspian'ınkilerle hiç karşılaşmadı. Yüzünde bir parça rahatlama vardı ama ifadesinin çoğunu ele geçiren duygu belirsizlikti.

"Hey, Jule," dedim küçük bir gülümsemeyle. "Selam."

Önce Caspian'a, sonra tekrar Julian'a baktım, babasını tanımasını istiyordum. Beklentiyle kaşlarını kaldırdım ama o Caspian'dı.

ilk adımı atan.

"Selam, Julian. Sonunda seni görmek güzel." Sözleri çok fazla sevgi ve acıyla doluydu. Nasıl hissettiğini hayal bile edemezdim. Oğlunu yıllardır görmemişti.

Julian başını kaldırıp ona baktı, çenesini sıkarak zorlukla yutkundu. "Merhaba *baba*."

En azından onu tamamen reddetmemiş.

Julian kenara çekildi ve içeri girmemizi işaret etti. "İçeri girin."

Önden gidip doğruca oturma odasına doğru yürüdüm. Julian koltukları işaret etti ve o bize içecek bir şeyler getirirken biz de ceketlerimizi çıkarıp oturduk.

Ne kadar düşüncelisin.

Öyle olacağını düşünmemiştim.

Caspian'a baktım ve her şeyin yoluna gireceğine dair onu rahatlatmak için hafifçe gülümsedim. Başını salladı, sonra yeniden ortaya çıkıp karşımızdaki diğer kanepeye oturduğunda gözlerini Julian'a çevirdi.

"Nasılsın Jule?" Gerginliği azaltmaya çalışarak sordum. "İyiyim. İş stresliydi. Birkaç gündür yalnızım aylar oldu. Toby ." "Oh. Nasıl yani?"

Bu sürpriz oldu. Toby ve Julian çok iyi arkadaşlardı ve ben her zaman sonsuza kadar birlikte yaşayacaklarını düşünmüştüm.

"İster inanın ister inanmayın..." diye başladı ve sert bir kahkaha attı. "Bir kız arkadaşı var ve onunla birlikte yaşamaya başladı."

Aslında buna inanmamıştım. "Gerçekten mi?"

Başını salladı. "Ben de inanamadım. Ama tamamen kırbaçlanmış."

Sıkıca gülümsedim. "Bu... çok tatlı. Toby iyi bir adam." Yürüyen bir kenevir bitkisi bile.

"Evet, öyle. Ama o gittiğinden beri daha az oyun oynuyorum ve daha çok okuyorum. Sonunda bana doğum günümde aldığın kitabı bitirdim."

Ona gülümsedim. "Bu çok güzel. Beğendin mi?"

Tereddüt etti, sonra cevap vermeden önce Caspian'a kısa bir süre baktı. "Evet, iyiydi."

Caspian küçük, kibar bir baş selamı verdi ama hiçbir şey söylemedi. Konuşmanın gidişatını onun belirlemesine izin veriyordu. Bunu takdir ediyordum ama burada olmamızın asıl nedenini sonsuza dek geçiştiremeyeceğimizi de biliyordum.

Aramızda söylenmemiş sözlerle dolu bir sessizlik uzanıyordu. Onu zorlamak ya da itiraf etmeye teşvik etmek istemiyordum ama daha fazla da bekleyemezdim. Onları yıllardır ayrı tutan şeyleri açıklığa kavuşturmalarını istiyordum. Caspian'ın bir türlü kurtulamadığı acısının nedenini.

Sessizlik dayanılmaz bir hal aldığında boğazımı temizledim. "Julian, neden geldiğimizi biliyorsun."

Yüzü gerildi, parmakları elindeki bardağın etrafında sıkılaştı. "Biliyorum. Yine de... bu hala çok garip. Onu aramaya gittin."

Bunu inkar edemezdim.

Onu aramaya çıktım ve şahsen da aldım.

"Evet, sana bir iyilik yapmak için," dedim ona. "Bunun hakkında konuşabilir miyiz?"

Sertçe nefes aldı ama hemen cevap vermedi. Bunun yerine bardağını sehpanın üzerine bıraktı ve ellerini kucağında birleştirdi. "Bunun senin için ne kadar önemli olduğunu hâlâ anlamış değilim, ama doğrusu bunu öğrenemeyecek kadar yorgunum. Sana ne söyledi bilmiyorum ama-"

"Bana doğruyu söyledi, Jule," diye araya girdim usulca. "Denediğini. Senin yanında olmak istediğini ama senin ona izin vermediğini."

Dudakları aralandı ama hiçbir kelime çıkmadı. Hâlâ sessiz olan Caspian, ellerini dizlerinin arasında kavuşturmuş, bakışları onu hiç terk etmeden oturuyordu. Buraya kavga etmeye ya da tartışmaya gelmemiştı. Kapanış için buradaydı.

Sonunda Julian nefes verdi ve yere baktı. "Ondan nefret ediyordum," diye itiraf etti, sesi ancak fısıltıyı geçiyordu. "O..." Durdu ve Caspian'a baktı, ona doğrudan hitap etmek istiyordu. "Pek ortalıkta değildin. Ben küçüktüm ama denediğini biliyordum. Ama çok kızgındım. Sen oyunculuğunla meşguldün ve düşündüm ki... eğer annemin istediğı gibi seni kesip atsaydım, beni terk etme şansın olmazdı ve bu kadar acıtmazdı."

Caspian avuçlarını birbirine sürterek burnundan bir nefes verdi. "Julian," dedi, sesi alçaktı ve pek çok duyguyla doluydu. Bu onun için de zordu.

"Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Her zaman yanında değildim ama annen artık izin vermeyene kadar sana hep zaman ayırdım. Ve sen büyüdüğünde, senin için orada olabileceğimi kanıtlama şansını bana hiç vermedin." Ve Julian için harika bir baba olurdu. Bundan emindim.

Bu.

Julian sertçe yutkundu ve ilk kez gerçekten pişman görünüyordu. "O zamanlar annem ve benim için en iyi olanı yaptığımı düşünüyordum. Beni yetiştirirken çok iyi bir iş çıkarmıştı. O halde neden her zaman yanımda olmayan bir babaya ihtiyaç duyayım ki?"

Caspian hafifçe öne eğildi, gözleri yumuşadı. "Bana ihtiyacın vardı Julian. Düşündüğün şekilde olmasa bile bir babaya ihtiyacın vardı. Ve ben mükemmel değildim. Daha çok mücadele etmeliydim, daha çok çabalamalıyım. Ama seni sevmekten asla vazgeçmediğimi de bilmen gerekiyordu."

Julian rahatsız bir şekilde kıpırdandı, gözleri sanki söylenen her şeyi anlamaya çalışıyormuş gibi sehpaye kaydı. Sessizlik yine uzadı ama bu kez o kadar boğucu değildi. Kırılgan bir şey vardı, kopmak üzere olan bir iplik gibi, ama yine de onları bir arada tutuyordu.

"Biliyorum," diye mırıldandı Julian, sesi kısıktı. "Bunu şimdi biliyorum ama sen gittiğinde ne düşüneceğimi bilmiyordum. Öfkeliydim ve olanları nasıl anlamlandıracağımı bilmiyordum. Seni sürekli televizyonda görüyordum. Reklam panolarında. Lanet haberlerde. Seni her yerde görmek ve yakınımda olmaman çok acı veriyordu. Seni suçlamak daha kolaydı. Umursamadığımı düşünmek daha kolaydı."

Caspian'ın boğazı düğümlendi ve elini uzatıp koltuğun koluna dayadı. "Seni önemsemekten hiç vazgeçmedim. Ve senin hayatında olmak için daha fazla mücadele etmediğim için üzgünüm. Annen bunu benim için gerçekten zorlaştırdı. Ama şimdi buradayım. İkimiz de buradayız ve eğer izin verirsen bunu düzeltmek istiyorum."

Sözler havada asılı kaldı ve Julian yılların acısı ile iyileşme olasılığı arasında kalmış, onları düşünüyor gibiydi. Elini yüzüne sildi ve Caspian'ın bakışlarıyla ilk kez tam olarak karşılaşmadan önce titrek bir nefes aldı.

"Çok korktum," diye sessizce itiraf etti, sesi hafifçe kırılmıştı. "Seni affetmekten korktum, kendime yeniden güvenmekten korktum. Ama geçmişe tutunmaya devam edemem. Bunun ikimize de faydası yok."

Julian sözleriyle beni şaşırtmaya devam etti. Ama o konuştukça, Julian'ın bu konuda gerçekten mücadele ettiğini anladım. Caspian'la aynı acıyı hissetmişti, sadece Julian bu acıyı kendisi çekmişti.

Caspian'ın gözleri daha da yumuşadı ve uzun yıllardır taşıdığı ağırlığın kalkmaya başladığını görebiliyordum. Bu hızlı bir çözüm değildi. Bu, her şeyin sihirli bir şekilde onarılacağı bir an değildi ama bu bir başlangıçtı.

"Bu yükü tek başına taşımanı hiç istemedim," dedi Caspian, sesi sert ama samimiydi. "Eğer yanında olmama izin verseydin, olurdu. Şimdi buradayım ve bunu sana göstermeye çalışmaktan vazgeçmeyeceğim."

Julian zorlukla yutkundu, gözleri şimdi parlıyordu. "Ben de mükemmel değilim. Ben... pişman olmadığım pek çok şey söyledim. Sana, anneme... ve kendime. Ama belki yeniden başlayabiliriz. Nasıl bilmiyorum ama denemek istiyorum."

İşte oradaydı; yeni bir şeye doğru atılan ilk adım. Yıllardır imkânsız olan bir şey, ama artık oradaydı... ve aramızda henüz ortaya çıkamayan büyük bir sır vardı.

Kahretsin... Bunu mahvediyordum.

Onları konuşturmayı başardım ve şimdi aralarında duran tek şey bendim.

Başımı çevirdim ve Caspian'a baktım.

Aynı.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda, neden ona baktığımı hemen anladı. çok endişelendim.

Çenesi gerildi ve bundan sonra ne söyleyeceğini düşünmesi bir anını aldı.

Aramızdaki bu şeyi bir sır olarak saklamasını beklemiyordum ama henüz bu konuda açılacağından da emin değildim.

Boğazını temizledi ve tekrar Julian'a bakarak sıkıca gülümsedi. "Şu anda her şeyi çözmüş olmamız gerekmiyor. Her seferinde bir adım atacağız."

Gözlerinde ve sesinde çok fazla umut vardı.

"Evet," dedi Julian, gülümsemesi Caspian'ınki kadar sıkıydı. "Bir adımda bir zaman."

Konuşma henüz bitmemişti ve daha da zorlaşacaktı. konuşmalar, onlar için daha fazla gerilim anları. Ama bu gerçek bir şeyin başlangıcı gibiydi. Uğruna savaşmaya değer bir şeyin.

Julian ayağa kalkıp bardaklarımızı yeniden doldurmak için mutfağa doğru yürürken Caspian'a bir kez daha baktım. Bakışları benimkilerle buluştu ve elime uzanıp onu sıktı. "Ne düşündüğünü biliyorum. Ama buna şimdi ihtiyacım var. Julian'la birlikte. Bunun işe yaramasına ihtiyacım var."

Hemen başımı salladım. "Anlıyorum."

Yine de bunun bizim için ne anlama geldiğini anlamamıştım. Ayrılmak mı istiyordu?

Sır olarak mı saklayalım?

Neyi seçerse seçsin -ve ne kadar acı verirse versin- kararını destekleyeceğim.

Julian geri geldi ve Caspian elini benimkinden çekti.

"Peki... Burlington'da ne kadar kalacaksınız?" diye sordu, diğer koltuğa otururken aramıza bakarak.

"Yakındaki bir otelde iki odamız var. Bir gece için rezervasyon yaptırdım, ama biraz daha kalmamı isterseniz, kalış süremizi uzatabilirim," diye önerdi Caspian.

Julian gözleri umutla parlarsa da başını salladı. "Kaba görünmek istemem ama sanırım her şeyi sindirmek için biraz zamana ihtiyacım var. Senin için uzun bir yolculuk olduğunu biliyorum... ama biraz zamana ve boşluğa ihtiyacım var. Gerçi telefonlarımız var. Ben seni bir günden fazla yanımda görmeye hazır olana kadar mesajlaşabilir ve arayabiliriz."

Julian'ın kararını ben de anlayabiliyordum, Caspian da. "Tamamen anlıyorum," dedi oğluna. "Sorun değil, Julian."

"Harika. Teşekkürler." Gözleri bana kaydı ve ağzının köşesi hafifçe yukarı kıvrıldı. "Peki ya sen? Bu sefer burada mı kalacaksın? Yolculuğun bir gün bitmek zorunda."

Son sözüne katılarak hafifçe gülümsedim. "Ben de... Hilton Beach'e geri dönüyorum."

"Neden?" Julian'ın kaşları çatıldı ve başını eğdi. köpek yavrusu.

"Çünkü..." Yanağımı ısırarak Caspian'a baktım. Bunu yapmayacaktım. Bunu mahvetmek. Yapamazdım ve yapmak da istemiyordum. "Hilton Beach'te geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyorum ve oraya tamamen aşık oldum." Daha fazlasını söylemedim. Gerisini onun yorumlamasını istedim.

"Öylece mi?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Evet, sayılır. Henüz bir planım yok ve aileme de henüz söylemedim - çünkü bir sonraki hedefim orasıydı- ama bir engel çıkmazsa oraya taşınmak istiyorum."

Caspian'ın vücudu benimkinin yanında hafifledi ve ona baktığımda gözlerinde memnun bir parıltı gördüm. Bütün bunları ona henüz söylememiştim. Ama şimdi yüksek sesle söyleyerek, onunla birlikte olmaya devam etmek istediğimi bilmesini sağlıyordum.

"Sen her zaman kalbinin sesini dinledin," dedi Julian, gülümsemesi nazik ve bir bakıma hüzünlüydü. "Kesinlikle iyi bir arkadaşın olacak."

Ölüsünü kastettiğini bildiğim için usulca güldüm. Ama ne kadar habersiz olduğunu fark ettiğimde kahkaham söndü. Caspian'la çıktığımızı öğrenmesi onu çok üzecekti.

Muhtemelen babası hakkındaki fikrini de değiştirecektir.

Ya da... yeterince zaman geçmesine izin verip bu olay bitmiş gibi davranırız.

Zaman.

"Yani..." Julian gülümsemesini sıkılaştırarak konuştu. "Akşam yemeğine ne dersin? Ben yemem.

henüz seni kovmak istemiyorum. Bu arada, bu gece burada kalabilirsin. Altı aydan fazla bir süredir burada yaşamıyor değilsin," dedi ve bakışlarını Caspian'a çevirdi. "Ve sen de benim babam değilsin. Daha sonra bir uyku düzeni buluruz. Toby'nin yatak odasında hâlâ bir yatak var ve kanepe de bir seçenek."

"Akşam yemeği kulağa hoş geliyor," dedi Caspian, *yatıya kalma* kısmını görmezden gelerek.

Julian'a aramızdaki gerçeği söyleyemediğim için kendimi kötü hissediyordum ama bugün söylersem her şeyin farklı sonuçlanacağını biliyordum.

Riske istemedim. O
yüzden oluruna
bıraktım.
Şimdilik.

BÖLÜM 20

DARWYNN

Akşam yemeği medeniydi. Julian sevdiği küçük Çin restoranına gitmeye karar verdi. Aralarında herhangi bir gerginlik olmasa da sohbet güvenli konular üzerinde kaldı. Yemeğin tadından, Julian'ın gençlik yıllarından komik bir anıdan ve tam da doğru anlarda sessizliği dolduran küçük sohbetlerden bahsettik.

Caspian ve Julian birbirlerinin yanında hâlâ ince bir buza basar gibi dikkatliydi ama ilerleme kaydediyorlardı. Bu da bir şeydi. Bunca yıldan sonra tamamen açılmalarını beklemiyordum. Gerçi Caspian bunu kesinlikle isterdi.

Ara sıra gözlerinde dile gelmeyen duygularla Julian'a bakıyordu. Ama onu zorlamadı. Orada oturup, içinde kendisinin olmadığı geçmişini kendine saklamakta bir sakınca görmezken onu konuşturmak istemedi.

Caspian onun sınırlarına saygı gösterdi. O da onu tamamen dışlamadı çünkü tüm sorularına cevap verdi. Bunu küçük bir zafer olarak saydım.

Ayrıldığımızda aramızdaki hava çok daha hafiflemişti. Eve dönüş yolculuğu çoğunlukla sessiz geçti, ben arka koltukta oturuyordum ve kendimi oldukça garip hissediyordum.

Eve döndüğümüzde Julian Toby'nin eski yatak odasını benim için hazırlamaya gitti. Caspian kanepede yatmaya ve yatak odasını bana vermeye karar vermişti. Onun benim yatacağım odanın hemen dışında yatması ve benim onun yanındaki kanepeye geçememem fikri hoşuma gitmemişti. Bir süredir birbirimizden ayrı geçireceğimiz ilk gece olacaktı ama hayatımızın geri kalanını birlikte geçirecekken bir gecenin ne önemi vardı ki?

Julian hâlâ Toby'nin odasındaiken ona yaklaşmaya cesaret ederek Caspian'a gülümsedim. "Bugünün iyi geçtiğini sanıyordum," dedim elini dikkatle tutarak.

Bana döndü ve başıyla onayladı, elimi sıkarken parmaklarımızı birbirine kenetledi. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Eninde sonunda bana açılacağından eminim."

"Bundan eminim. Zamana ihtiyacı var."

Beni dikkatle inceledi ve bugün olan her şeyi sessizce kabul ederek başıyla küçük bir selam verdi. "Ben de öyle düşünmüştüm. Ama yine de memnunum. Bunun gerçekleşmesini sağladığın için minnettarım."

Ellerimizi dudaklarıma götürdüm ve elinin arkasına bir öpücük kondurarak ona gülümsedim. Julian oturma odasına geri anımız yarıda kesildi. Uzaklaştım, aramıza mesafe koydum.

"Misafir odası hazır," dedi, sesi doğaldı. Caspian küçük bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Teşekkür ederim, Julian."

Başını salladı, sonra da "Ben yatmaya gidiyorum. Yarın sabah kahvaltı için fırından yiyecek bir şeyler alırım. İyi geceler."

"İyi geceler, Julian." Dar koridoru takip ederek yatak odasına gidişini izledik. Aylardır içinde uyuduğum odaya.

Caspian beni misafir odasına götürdü, ben de içeri girdim ve gece çantamı yatağa bırakmadan önce etrafa bakındım.

"Çok değil ama bir gece için yeterli," dedim, gözlerim çift kişilik yataktan komodine ve masanın üzerinde gezinirken.

"İşe yarar."

Caspian kapı aralığında oyalanıyor, ben eşyalarımı yerleştirmeye başlarken beni izliyordu. Gitmesini istemiyordum. Yalnız uyumak kulağa doğru gelmiyordu.

"Şey," diye mırıldandım, yüzümü ona dönerek, "biraz dinlenmeliyiz. Uzun yolculuktan dolayı yorgun olmalısın."

Caspian bakışlarımı yakaladı, dudakları bir şey söyleyecekmiş gibi kıpırdadı ama sadece başını salladı. "Evet."

Dudaklarımı büzdüm. "Biliyorsun, burada olmamız yapamayacağımız anlamına gelmiyor-"

"Darwynn, Julian hemen koridorun sonunda."

Sesinde bir pişmanlık hissettim ve bunu daha önce fark etmediğim için nefret ettim. Yüzüm düştü ve bakışlarımı ellerime indirdim. "Tüm bunları yeniden düşünmüyorsun, değil mi? Aramızdakileri?"

Bu sözleri söylediğim anda bir adım daha yaklaştı ve ben başımı kaldırıp ona bakamadan ayaklarına baktım. Kalbim göğsümde hızla çarpıyordu ve aklımdan en üzücü düşünceler geçiyordu.

"Darwynn." Sesi alçak ve . "Bana bak."

Çenemi sıktım ama başımı kaldırmadım. Bakamazdım. Bunu bitirmeye hazırken olmazdı.

"Darwynn." Sesi sert ve kararlıydı. "Sana bir daha sormayacağım."

İçimi çektim, başımı arkaya yatırırken kaşlarımı çatıyordum.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda, bir eliyle çenemi kavramak için uzandı. Parmak uçları tenime battı ve beni orada tutarak başka tarafa bakmama fırsat vermedi. "Seni seviyorum. Ben-"

İkimiz de nefeslerimizi tuttuk ve o bu kelimeleri bu kadar rahat söylediği için bile şaşırmış görünüyordu.

Çenesi titredi ve sertçe yutkunurken eli sıkılaştı. "Seni seviyorum ve bu yolculuğun bana kattığı bir şey varsa o da sana karşı hissettiklerimin derinleşmesi. Ama burada başımızı belaya sokmamak için gerçekten çok uğraşıyorum, tamam mı? Bu yüzden sana hak ettiğin bağlılığı göstermediğim için beni affetmelisin. Julian'ın bazı şeyleri sorgulamasını istemiyorum."

Yutkundum, yüzüne bakarken kalbim küt küt atıyordu. Ciddiydi. Her kelimesinde. Sözleri göğsümün derinliklerine yerleşti, onları sonsuza dek saklayacağım yere.

Başımı salladım, sonra fısıldadım, "Tamam, bu... adil, sanırım."

Kıkırdadı ve çenemdeki kavrayışını gevşeterek parmaklarını boğazımdan aşağı kaydırды. "Bu konuda aynı fikirde olduğumuza sevindim." Eğildi ve beni öptü. Yavaşça, belli belirsiz, sonra geri çekildi. "Ve bunu geri söylemek zorunda . Senin de bana aşık olduğun o güzel yüzünden okunuyor."

Dudaklarımı büzerek yanaklarımın kıpkırmızı olduğunu hissettim.

Tanrım, çok gururluydu.

Beni sevmekten ve benim tarafımdan sevmekten gurur duyuyorum.

Onu tutmam için bana bir şans daha vermeden yatak odasını terk etti.

Bura

da. Kanepeye geri dönmesini izledim ve bana sert bir bakış attığında sessizce kapıyı söyledi, kapattım ve kendimi yatağa sürükledim.

Üç saat sonra hâlâ uyanıktım ve uyuyamıyordum. Düşüncelerim dönüp dolaşıp Caspian'a geliyordu - yatak odasının hemen dışında, ne kadar yakındaydı.

Onu görmem gerekiyordu.

Özellikle itirafından sonra ona yakın olmak istedim.

Ayrıca, gizlice dolaşmamanın ne eğlencesi vardı ki?

Sesimi çıkarmadan yataktan kalktım ve parmak uçlarımda kapıya doğru ilerledim, koridora bakacak kadar hafifçe araladım. Her şey hareketsizdi. Koridordan ses gelmiyordu ve hiçbir ışık yanmıyordu. Julian'ın kaya gibi uyuduğunu biliyordum. Caspian'la birlikte olma isteğim yatakta kalıp gözlerimi kapatamayacak kadar güçlüydü.

Yalınayak odadan çıktım, oturma odasına doğru ilerlerken kalbim göğsümde çarpıyordu. Zemin altımda gıcırdadı ama kanepeye ulaşana kadar devam ettim.

Önüne geçip Caspian'a bakmadan önce sadece bir saniye tereddüt ediyordum.

Sırtüstü yatıyordu, ama ayaklarımda üzerinde kayarken çıkardığım sesle kıpırdandı.

"Darwynn?" Sesi uykudan pürüzlüydü. "Evet, benim," diye fısıldadım, yaklaştım.

Karanlık odada yüzünü zar zor seçebiliyordum ama nedense kaşlarının çatık olduğunu biliyordum. "Ne yapıyorsun?" diye sordu, oturduğu yerden huysuzca kalkarken.

Elimi koluna dolamak için uzandım. "Seni özledim," diye itiraf ettim. "Benimle yatağa gel."

Bir duraklama oldu ve beni itmeye hazırlandığını düşündüm. Ama sonra nefes verdi ve bir eliyle yüzünü ovuşturarak doğrulup oturdu. "Başımızı belaya sokacaksın."

O göremese de sııttım. "Sadece yakalanırsak." Ayağa kalkarken homurdandı ve koridora hızlıca bir göz attı.

"Ne kadar derin uyuyor?"

"Hem de çok. Benden bile daha derin," dedim sessizce. "gel."

Sonunda pes edip onu yatak odasına götürmeme izin vermesi bir an daha sürdü.

İçeri girdiğimizde kapıyı arkamızdan kapattım ve yatağa yöneldim. İçeri girdik ve beni hemen kendine doğru çekti.

Eli karnımın üzerinde düz bir şekilde esnedi. Vücudu sırtıma yaslanmıştı ve kollarında ne kadar rahat olduğumu anlaması için derin bir nefes aldım.

Yüzünü boynumun kıvrımına gömdü, derin nefes aldı ve geri bir küfür mırıldandı. "İşte tam da bu yüzden

Bu gece seninle aynı yatağı paylaşacağım," diye homurdandı ve sert aletini kıcıma bastırdı.

Alt dudağımı ısırđım ve sol elimi onunkinin üzerine koyup parmaklarımı onunkilerin arasından geçirdim. "Ama artık buradayız," dedim sesimi alçaltarak.

"Evet... öyleyiz." Sağ kolunu altımdan geçirip kalçalarımaya doladı ve elini hiç uyardmadan külotumun içine soktu. "Ve sen çok ıslaksın. Söylesene bebeğim, bütün gün bunu mu düşündün?"

Titrek bir nefes verdim ve sırtımı dikleştirerek başımı salladım. "Evet," diye itiraf ettim.

Parmaklarını kıvrımlarımda gezdirdi, girişimi kızdırdı ve parmak uçlarını klitorisime doğru salladı. "Yaramaz kız," diye mırıldandı kulağıma.

Parmakları hassas bedenimin üzerinde gezinerek vücuduma ürpertiler gönderdi. Klitorisimin etrafında tekrar yavaşça dolaştı, ben ona karşı kıvranırken alay etti ve gerilimi artırdı.

"Çok duyarlısın," diye homurdandı kulak mememi ısırırken. "Eğer kendini bırakırsan seni saniyeler içinde boşaltabileceğime bahse girerim."

Kendimi tutuyordum, bu doğruydu ama henüz boşalmak istemiyordum. Her zaman iki orgazmdan sonra vücudumun çok yorgun düşeceğinden korkardım ve bunun sürmesini istiyordum.

İki parmağını içime sokup o mükemmel noktaya doğru kıvrırken usulca inledim. Parmaklarını sabit bir ritimle pompalarken başparmağının topu klitorisimi çalıştırıyordu.

"İşte böyle bebeğim," diye cesaretlendirdi. "Kendini tutma. Elime boşaldığını hissetmek istiyorum."

Sözleri beni sınıra daha da yaklaştırdı. Zevk dalgaları üzerimden geçerken haykırmamak için dudağımı ısırđım. Ben ona karşı titrerken Caspian beni sıkıca tuttu ve inlemelerimi bastırmak için sol elini ağzıma götürdü.

"Şşşt, bu dairede yalnız değiliz," diye fısıldadı.

Tanrım, iyi davranmıyordu. Bunu ne kadar de, bu durumun ne kadar hassas olduğunu anlamamı istiyordu. Yakalanmamalıydık, yoksa ilişkimiz bir anda biterdi.

Artçı sarsıntı azaldığında elini çekti ve pijama pantolonunu aşağı iterken kumaşın hışırtısını duydum. Elimden kurtuldum.

kısa bir süre sonra bacağını kaldırdı ve kolunu dizimin arkasına dolayarak beni ona doğru açtı.

"Ben senin içinde olmalıyım, sen de sessiz olmalısın. Anladın sen onu, bebek?"

"Evet," diye nefes aldım, sırtımı tekrar kamburlaştırarak. "Senin için sessiz olacağım." "Aferin kızıma."

Kendini girişime yerleştirdi, zaten ıslak olan ucunu tek bir yumuşak hamleyle içeri itmeden önce kıvrımlarımın arasından geçti. Beni tamamen doldurdu ve ben de bu hissin tadını çıkararak nefes nefese kaldım.

Caspian sabit bir tempo tutturmuş, kalçalarını benimkilere dayamıştı. Sol eli havada tutmak için bacağını kavrarken, diğer eli gömleğimin altından göğsümü avuçluyor, meme ucumu sıkıyor ve yuvarlıyordu.

"Tanrım, harika hissediyorsun," diye inledi. "Benim için çok sıkı ve ıslaksın."

Bu amcık benim."

Onun sözleri duygularımı içimde tutmamı imkânsız hale getirdi. Çılgılık atmak ve inlemek istedim. Beni daha da sert sikmesini emretmek istedim ama bu büyük olasılıkla Julian'ı uyandıracaktı. Ve ben bile bunu riske atmak istemedim.

Caspian sert bir sesle, "Doğru, sikimi al," diye fısıldadı. "Benim için çok iyi bir kızsın."

Kalçalarını açarak her hamlede daha derine indi. Zevk bir kez daha artarken inlemelerimi bastırmak için yüzümü yastığa gömdüm.

"Yine benim için mi geleceksin?" Caspian sordu, nefesi boynuma karşı sıcaktı. "Parçalanırken sikimi sıkıdığını hissetmek istiyorum."

Parmakları klitorisimi buldu, içime girerken hızlı daireler çiziyordu. İkili uyarım çok güçlüydü.

"Caspian," diye inledim. "Çok yaklaştım."

"Gel, bebeğim," diye emretti. "Sert horozumun her yerine gel. O amcığının etrafını sıkmasını sağla."

Birkaç sert hamle daha yapınca kendimden geçtim. İç duvarlarım onun etrafında kenetlenirken ecstasy duyularımı sular altında bıraktı. Caspian inledi, beni mutluluğa doğru takip ederken kalçaları kekeliyordu. Derinlere gömülüp kendini orada tutarken salıverilmesinin sıcaklığını hissettim.

İkimiz de derin derin nefes aldık.

"Henüz hareket etme," diye fısıldadım, bir süre daha içimde kalmasını istiyordum.

İkimiz de aşağı inerken kollarını bana sıkıca sardı, ama nefeslerimiz düzene girdiğinde hepsini yapacağımızı biliyordum

tekrar.

Ertesi sabahı bacaklarımın arasındaki acıdan irkilmemeye çalışarak geçirdim. Caspian ve ben iki saat daha uyanık kaldık, Julian diğer odada uyurken olabildiğince sessiz bir şekilde seviştik.

Bu sabah bizi duymuş gibi görünmüyordu.
rahatlama.

Caspian ve ben normal davranıyorduk, hiçbir şeyin belli olmasına izin vermiyorduk.

oturmuş, kahvesine ve sabaha odaklanmıştı.

Julian her şeyi masaya yerleştirmek için mutfakta dolaşırken, gazete onun önündeydi.

Caspian ve ben sırayla banyoda duş alırken o fırına gitti.

Yemeğe başladığımızda kimse fazla konuşmadı, sadece arada bir tereyağını uzatmamızı isteyen sessiz mırıltılar duyuldu. Julian dün gece bir şey duyduysa bile bunu belli etmedi.

Yine de onun yerinde olsaydım nasıl davranacağımı bilemezdim.

Kahvaltıdan sonra, Caspian ve ben çantalarımızı toplamaya gittik.

Julian kapı aralığında oyalanıyor, fazla bir şey söylemeden izliyordu. Çantanın fermuarını kapattıktan sonra ona döndüm.

"Sanırım artık birbirimizi çok fazla göremeyeceğiz," dedi sıkı bir gülümsemeyle.

Dudaklarımı birbirine bastırarak başımı salladım. "Hâlâ arayabilir ve mesajlaşabiliriz.

Biz arkadaşız, değil mi?"

Buna ne diyeceğini bilemediği için yutkundu. "Evet, sanırım öyle."

Bir adım öne çıkıp beni kucaklamadan önce aramızda bir sessizlik geçti. Sıkı değildi ama tereddütlü de değildi. Sadece sert, kararlı ve söylenmemiş şeylerle doluydu.

"Tüm bunların senin yüzünden olduğunu biliyorum. Ve sandığın kadar nankör değilim. Kalbinin ne kadar nazik olduğuna gerçekten hayranım. Birlikteyken bunu gerçekten takdir etmemiştim."

Söylediği sözler hoşuma gitmedi ama yalan söyleyemezdim.

Yanlı.

"Bir şey söylemek zorunda değilsin," dedi benden uzaklaşarak, ve ellerini omuzlarıma koyarak beni kol hizamda tuttu. "Çok şeyim var

büyüme ve düşünmek için. Zaman alacak ama bana ihtiyacın olursa ben buradayım."

Nazıkçe gülümsedim.

Hayal edebileceğimden çok daha iyi oldu. "Teşekkür ederim, Jule. Ben de senin için buradayım."

"Biliyorum. Her zaman ."

Başımı salladım ve çantamı Caspian'ın bizi beklediği oturma odasına taşımadan önce ona bir kez daha sarıldım.

"Hazır mısın?" diye sordu aramıza bakarak.

"Evet, hazırım."

Aşağı inip iki çantamızı arabaya koyduktan sonra Julian'a döndük ve ona küçük bir el salladım. "Kalmamıza izin verdiğiniz için teşekkür ederiz. Ve kahvaltı için."

Gözleri Caspian'ın kollarıyla buluşmadan önce, "Elbette," dedi.

"Arayacağım." Caspian başını salladı. "Acele etme evlat."

Julian'ın bakışlarında bir şey kıvılcımlandı.

İlk başta sarılmadan gideceğimizi düşünmüştüm. En azından bunu yapabilirlerdi. Ve beni şaşırtan, Julian'ın Caspian'a sarılmak için bir adım öne çıkması oldu.

Bir süre öylece durdular, sonra gülümseyerek geri çekildi. Bununla birlikte arabaya bindik. Caspian garaj yolundan çıkarken son bir kez arkama baktım. Julian hâlâ orada duruyordu, kolları Göğsünün üzerinde çapraz durmuş, gidişimizi izliyordu.

Rahatlamış görünüyordu ama sabahtan beri gözlerinde bir hüzn vardı.

Caspian'ı özleyecekti. Çok fazla değil.

Ve söz verdiği çağrının ikisinin de beklediğinden çok daha erken geleceğini biliyordum.

İki gün sonra telefon geldi.

Caspian telefonunu kulağına dayamış, her zamanki gibi umutlu bir ifadeyle salona girdiğinde ben kanepede oturmuş kitap okuyordum.

"Julian" diye mırıldandı ve telefonu işaret etti, ben de ona iki baş parmağımı kaldırarak heyecanla doğruldum.

Konuşma hızlıydı ve ben sadece bir kısmını duydum.

Ama telefonu kapattıklarında, Caspian bana her ayrıntıyı anlattı.

"Noel'de buraya geliyor," dedi dudaklarında parlak bir gülümsemeyle.

"Oh, bu harika!" Ayağa kalktım ve ona sarıldım. "Çok mutluyum. yaradı. Bunu hak ediyorsun, Caz."

Sırtımı okşadı ve bana sıkıca sarılarak her şeyin bir anlığına aklına girmesine izin verdi. "Umarım öyle olur. Onu çok özledim. Tanrım, şu anda nasıl hissettiğimi açıklayamam."

Ona bakmak için hafifçe arkama yaslandım ve nazikçe gülümsedim. "Her şeyi özümsemek için zamanın var. Senin adına çok mutluyum, gerçekten."

Gülümsedi ve beni öpmek için eğildi. "Noel'den hep nefret etmişimdir," diye itiraf etti benden uzaklaşarak. "Ama Julian ve sen varken _."

Sustu ve ben artık sorunun ne olduğunu biliyordum.

Yüzünü avuçlamak için uzandım ve başparmaklarımla yanaklarını hafifçe okşadım. "Ona bizden nasıl bahsedeceğimizi bulmak için hâlâ vaktimiz var. Stres yapmayalım."

Beni dikkatle inceledi, sonra derin bir nefes verdi. "Haklısın." Beni tekrar kollarına çekip kendine yakın tutmadan önce minnettar bir gülümseme verdi. "Seni hak etmek için inanılmaz bir şey yapmış olmalıyım."

Başımı eğerek usulca kıkırdadım. "Kim bilir? Belki de başka bir hayatta bir kahramandın, halkını kurtaran bir kraldın." Parmaklarımı boynunun kenarında . "Ama bu hayatta kalbimin kralısın."

Caspian soluk soluğa bir kahkaha attı. "Kelimelerini her zaman çok iyi kullanıyorsun."

Sırıttım. "Bu bir hediye."

Kollarını bana sımsıkı doladı, sesi ancak fısıltıyı geçiyordu. "Şimdiye kadar aldığım en iyi hediye."

BÖLÜM 21

CASPIAN

bir ay sonra

Bir yıl önce biri bana evimi bir kadınla paylaşacağımı söyleseydi yüzüne gülerdim, özellikle de hiçliğin ortasındaki bu küçük köyde.

Ama şimdi, Darwynn yanımda kıvrılmışken, battaniyenin tüm sıcaklığını çalarken, çorap kaplı ayakları bacağımın altına sıkışmışken, başka bir şekilde hayal edemezdim.

Sanki her zaman buraya aitmiş gibi evime yerleşmişti. Kitapları raflarımı dolduruyor, kıyafetleri gardırobumda benimkilerin yanına asılıyor ve şampuanının hafif kokusu yastıklarına siniyordu. Hatta mutfaktaki bir çekmecenin tamamını pişirme kapları ve bitmek bilmeyen kupaları için kendine ayırmıştı.

Bir kişinin neden birden fazla kupaya ihtiyacı olduğunu hiç anlamadım.

Uzun zamandır yalnız yaşıyordum, ama Darwynn bir alanı paylaşmayı kolaylaştırdı. Sessizliği doldurdu, yalnızlığımın kenarlarını yumuşattı ve evi gerçek bir ev gibi hissettirdi.

Kasabadaki hiç kimse onun buraya taşınmasını umursamadı.

Barda yemek yemeye gittiğimiz ilk gece bize baktılar ve bazı fısıltılar vardı, ama kimse gelip Darwynn'in artık resmi olarak Hilton Plajı'nda ikamet edip etmediğini sormaya cesaret edemedi. Doldurduğumuz tüm evraklar bu soruyu hemen cevaplayacaktı, ama sormadılar.

Theresa bile.

Bu gece evde kalıp film izlemeye karar verdik. Yağmurlu bir Cuma gecesi için uygun görünüyordu. Yine de, bir kez oturduğumuzda

filmlerimden birini izlemem için beni ikna etti.

Onunla savaşılmaya çalıştım. "Başka bir şey izleyebiliriz, Darwynn. Kelimenin tam anlamıyla her şey."

Ama bana o bakışı atmıştı; hafifçe kalkık kaşları ve alaycı sırtışıyla bana her zaman tartışmayı daha başlamadan kaybetmişim gibi hissettiren o bakış. "Caspian," dedi, sesi tatlı ama sertti. "Bu filmleri yazmak, yönetmek ve oynamak için yıllarını harcadın. Benim senden daha fazla izlemiş olmam nasıl mümkün olabilir?"

İçimi çektim, zaten onun kazanacağını biliyordum. "Çünkü ekranda kendimi izlemekten hoşlanmıyorum."

"Aktörler çok tuhaf," diye mırıldandı. "Seni ekranda izlemek hoşuma gidiyor."

Ve tartışma bu şekilde sona ermiş oldu.

Şimdi burada, battaniyelere sarınmış, aramızda bir kase patlamış mısır, neredeyse yirmi yıl önce yaptığım bir filmi izliyorduk.

O kadar çok şey unutmuştum ki. Senaryo üzerinde nasıl uğraştığımı, sette geçirdiğim uzun saatleri, prodüksiyonu bir araya getirirken yaşadığım stresi. En büyük projelerimden biriydi ve o zamanlar sinema üzerinde büyük bir etkisi vardı. Darwynn onu yeni ve büyülü bir şeymiş gibi izledi, sanki bir filmde daha fazlasıymış gibi.

Duruşunun yarı yolda değiştiğini, vücudunun hafifçe gerildiğini, parmaklarının battaniyenin kenarını kavradığını fark ettim. Kendini tamamen hikayeye kaptırmıştı ve özellikle yoğun bir sahne sırasında nefesi kesildi. Dönüp ona baktığımda gözlerindeki yaşların belirgin gördüm.

Kaşlarımı çattım. "Ağlıyor musun?"

Gözlerini hızla kırıştırdı, sanki öyle değilmiş gibi davranmaya çalışıyordu ve hızla yanaklarını sildi. "Hayır."

Sırıttım. "Yalancı."

İnledi ve yüzünü omzuma gömdü. "Kapa çeneni."

Kıkırdadım, bir kolumu ona doladım ve başının tepesine bir öpücük kondurdum. "Bu üzücü bir sahne bile değil."

"bu değil," diye mırıldandı, sesi benimkine karşı boğuk çıkıyordu.

Göml

ek. Yüzünü görebilmek için hafifçe geri çektim. "O zaman ne?"

Tereddüt etti, sonra iç çekti. "Sadece... bunu sen yazdın. Bunu sen yaptın. Ve bu çok güzel, Caspian." Sesi yumuşaktı, içimde bir şeyler vardı.

tam olarak adlandıramıyordu. Belki hayranlık, belki de bundan daha derin bir şey.

Göğsümde bir şeylerin sıkıştığını hissettim. Daha önce de çalışmalarım ile ilgili övgüler duymuştum - hatta Oscar dahil birkaç ödöl almıştım - ama hiç böyle olmamıştı. Beni tanıyan birinden hiç duymamıştım.

Yutkundum ve bakışlarımı tekrar ekrana çevirdim. "Sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor."

"Bir daha yapar mısın?" diye sormadan önce bir an sessiz kaldı. Son bir kez?"

Başımı salladım. "Bütün bunlarla işimin bittiğini biliyorsun. Bu benim geçmişimde var." "Belki de tekrar gözden geçirmelisin," dedi hemen, hiç düşünmeden.

Tereddüt.

Sonunda bir kaşımı kaldırarak ona baktım. "Neden?"

"Çünkü bence senin hâlâ anlatacak hikâyelerin var," dedi basitçe.

Başımı sallayarak iç çektim. "Bilmiyorum, Darwynn. Hayatımın o kısmı bitti."

Şaşırmış gibi görünmüyordu. Sadece beni izledi, bekledi. "Bunu bir süredir söylüyorsun."

"Çünkü bu doğru." Ekrana, yazdığımı zar zor hatırladığım bir monoloğu sunan genç versiyonuma işaret ettim. "O zamanki ben buydum."

Darwynn bacaklarını altına kıvırdı, hala görmediğim bir şeyi görüyormuş gibi bana bakıyordu. "Neden ayrıldığını biliyorum," dedi yumuşakça. "Ve sektörden ne kadar nefret ettiğini de biliyorum. Ama bu film yapıcılığından nefret etmekle aynı şey değil."

Elimi yüzüme sürerek sert bir şekilde nefes verdim. "Bunun bir önemi yok. O dünyaya geri adım attığım an, her şey geri gelecek. Basın. Fısıltılar. Olanlardan sonra ben yokmuşum gibi davranan insanlar." Çenem sıkıştı. "Kimse beni tekrar görmek istemiyor, Darwynn. Ve dürüst olmak gerekirse? Ben de onları görmek istemiyorum."

Hiç irkilmedi, bana yanıldığımı söylemeye çalışmadı. Yaralarımın ne kadar derin olduğunu zaten biliyordu. Kazayı, kaybettiğim arkadaşımı, sektörün bana nasıl sırtını döndüğünü biliyordu.

Bana bir kez olsun bunu aşmamı söylememiştir. Onu sevmemin bir nedeni de buydu.

"Anlıyorum," diye mırıldandı. "Gerçekten anlıyorum." Parmakları benimkilere değdi. "Ama ya tüm bunlara geri dönmek zorunda olmasaydın?"

Kaşlarımı çatarak ona baktım. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani... Ya Hollywood'a geri dönmeseydin? Stüdyo yok. Ensende soluyan yatırımcılar yok. Hikayeni senin bile tanımadığın bir şeye dönüştüren bir yönetici yok." Başını öne eğdi. "Ya kendi bildiğin gibi yapsaydın?"

Kısa, kuru bir kahkaha attım. "Çok kolaymış gibi söylüyorsun."

Gülümsedi. "Kolay olacağını söylemedim. Ama senin olacak."

Gözlerimi kaçırdım, zihnim onun sözlerinin üzerinde dönüp duruyordu.

Harris öldüğünden beri başka bir film yapmayı düşünmemiştim. Bu fikri aklıma bile getirmemişim. Çünkü bunu yaptığım an, kaçtığım her şeyle yüzleşmek zorunda kalacaktım.

Ama Darwynn benden o dünyaya geri dönmemi istemiyordu. Benden yeni bir şey yaratmamı istiyordu. Kaybettiğim bir şeyi geri almak için.

Yutkundum. "Nereden başlayacağımı bile bilemezdim."

Elimi sıktı, gülümsemesi yumuşaktı. "Hikâyeyle başla."

Tekrar ekrana döndüm ve geçmişteki benliğimin bir zamanlar büyük bir hevesle yazdığım kelimeleri konuşmasını izledim.

Harris'in ölümünden bu yana ilk kez, hala söyleyecek bir şeyim olup olmadığını merak ettim.

Ve ilk kez, yeniden bir kameranın arkasına geçme fikri imkansız gelmedi.

Belki... sadece belki... son bir film sonuçta o kadar da çılgın bir fikir değildi. Ve eğer yaparsam, kapımda görüldüğü günden beri bana verdiği tüm sevgi, inanç ve sessiz güç için Darwynn'e ithaf edeceğim.

EPILOG

DARWYNN

dört ay sonra

Set küçüktü - neredeyse bir prodüksiyon için çok küçüktü, ama Caspian böyle istedi.

Büyük stüdyolar yok.

Ezici bir kalabalık yok.

Sadece bir avuç ekip üyesi, birkaç tutkulu oyuncu ve anlattığı hikaye kadar ham ve gerçek hissettiren bir bağımsız film.

Senaryosunu yazdığı Sürgün, Hollywood'un parıltısından , mütevazı bir yapıma dönüşmüştü.

Ama bu onundu, tamamen ve bütünüyle onundu, kimsenin nefesi ensesinde değildi.

Set, film yapımcılığına dahil olmanın nasıl bir şey olabileceğini ilk düşündüğümde hayal ettiğim cilalı, göz alıcı dünyalardan çok uzaktı. Çok süslü olmayacağını biliyordum ama bu hayal ettiğimden farklıydı. Daha iyiydi. Çok daha iyiydi.

Abartılı ışıklar ya da setler yoktu, yüksek bütçeli bir ekip de yoktu. Sadece Kanada'nın sakın bir kırsal kasabasına dağılmış, her birinin birden fazla görevi olan bir avuç insan vardı. Ses mühendisi aynı zamanda ışıklandırmayı da yaptı. Makyaj sanatçısı kostüm tasarımcısı olarak iki katına çıktı. Peki ya Caspian? O her şeyi yapıyordu. Oyunculuk, yönetmenlik, yapımcılık. Hatta bazen elleri kameranın üzerindeydi. Kaotik ve sadeydi ama gerçek gibiydi. Şimdiye kadar yaşadığım her şeyden daha gerçektir.

Ben de burada, onun yanındaydım ve onu kendi halinde izliyordum. Caspian bu filmi yaratmıştı. Onun hayatına, kalp acısına ve kaybına dayanan bir hikaye. Ve

Bir şekilde, etrafımda olup bitenleri izlerken, sonsuza dek kaybettiğini düşündüğü bir şeyi geri almasını izliyormuşum gibi hissettim.

Elimde bir not defteriyle kenarda oturuyor, ara sıra onun için gözlemlerimi ya da fikirlerimi yazıyordum. Tam olarak "takımda" değildim ama Caspian kendimi takımdaymışım gibi hissettiriyordu. Her zaman bana doğru bakıyor, onayımı istiyor, sahneler arasında bana hızlı gülümsemeler sunuyordu. Ve o gülümsemeler - Tanrım, her seferinde bana bir şeyler yapıyorlardı. Daha önce onda hiç görmediğim bir sıcaklık ve sessiz bir güvenle doluydular.

Ekip yorulmak bilmeden çalıştı, çekimler arasında hızla hareket etti ve ışıkları ve kameraları ayarladı. Her şey çok hızlı gerçekleşiyordu ama hayat doluydu. Burada iliklerime kadar hissedebildiğim bir enerji vardı ve bu sadece oyuncularından ve ekipten değil, çoğunlukla Caspian'dan kaynaklanıyordu.

Onu daha önce hiç böyle görmemiştim, bu kadar hazır, bu kadar amaç dolu. Hareketleri kasıtlıydı, yön verirken sesi sabit ve otoriterdi. Ve içten içe biliyordum ki sonunda önemli bir şey yapıyordu. Yakın zamana kadar fark etmemiş olsa bile, tekrar yapmayı arzuladığı bir şey.

Çektikleri sahne yoğun ve ham duygularla doluydu. Caspian'ın oyuncuya koçluk yapmasını, ondan senaryoda olmayan bir şeyler çıkarmasını izlerken göğsümün sıkıştığını hissettim. Sanki aktör, Caspian'ın kendi acısı için bir araç haline gelmişti. Bu sadece bir performans değildi, gerçektir.

Sahneler arası verildi ve sandalyeden kalkıp defterimi üzerine koyarken rahat bir nefes aldım. Uzandım ve uzaktan batan güneşe baktım. Işık, tepelerin üzerinden yayılan altın saatle yüzleşmeye başlıyordu. Böyle yoğun bir sette bile her şeyin yavaşladığı nadir anlardan biriydi.

Bana yaklaştığında ona gülümsedim ve o da sandalyenin üzerindeki deftere başıyla işaret etti. "Yeni gözlemlerin var mı?"

Dudaklarımı büzerek başımı salladım. Ona burada dokunamazdım. Herkes izlerken olmazdı. Hepsine göre ben Caspian'ın asistanıydım.

Ki öyleydim. Ama ilişkimizi bilmiyorlardı. Sadece Julian biliyordu ve geçen Noel'de ona söylediğimizde oldukça iyi karşılamıştı. Filmde bizimle birlikte çalışan bu insanlara güvenmemize rağmen ilişkimizi kendimize saklamak istedik. Sürgün çıktıktan sonra dünyanın odaklanması gereken şey bu değildi.

Caspian'ın kendi anını yaşamasını istedim. Herkesin düşündüğü gibi kötü bir adam olmadığını herkese göstermek için.

"Birkaç şeyim var. Orada harikasin. Her zamanki gibi," dedim ona.
"Seninle gurur duyuyorum."

Ellerini ceplerine sokarak gülümsedi. Bana dokunmak istediğini biliyordum. Beni öpmek istediğini. Ama yapamadı. Bu ikimiz için de zordu.

"Teşekkür ederim, Darwynn. Bunun benim için çok şey ifade ettiğini biliyorsun. Ve burada benimle olduğun için ne kadar mutlu olduğumu biliyorsun."
Başımı salladım ve varlığımın onun için ne anlama geldiğini bildiğime dair onu temin ettim.

Beni dikkatle süzdü ve gözlerinde çok iyi bildiğim bir duygu , bir ihtiyaç-parladı.

"Siktir," diye mırıldandı.

"Ne oldu?"

"Bugünlük işimiz bitmeden önce bir sahnemiz daha var, ama yüzümü kalçalarının arasına gömüp tatlı amının tadına bakmayı düşünmeden edemiyorum."

Gözlerim büyüdü ve kimsenin bizi duymadığından emin olmak için etrafıma bakındım. Neyse ki kimse onun o yaramaz sözleri söylediğini duyacak kadar yakınımızda değildi.

"Ben, uh..." Sinirli bir şekilde güldüm.

Aylar sonra bile ilişkimizin bu kadar heyecan verici olması inanılmazdı.

"Bana bir iyilik yapar mısın?" diye sordu, bir adım daha yaklaşp eğilerek. "Otel odamıza geri dön. Soyun ve yatağa gir. Beni orada bekle. Bacaklarını iyice aç."

Yanağımın içini ısırdım, amım anında tepki verdi. "Tamam," diye nefes aldım.

"Öyle mi?" Gülümsedi ve tekrar uzaklaştı. "Uzun sürmez."

Bu onun tutacağı bir sözdü ve ben de çekim haftaları boyunca kaldığımız yakındaki otele koşarak geri döndüm.

CASPIAN

Yatağın üzerindeydi, çıplaktı ve bacaklarını iki yana açmıştı. Kokusu parlıyordu ve uyarılmışlığının kokusunu buradan alabiliyordum.

Göğüsleri her nefeste inip kalkıyor, meme uçları çoktan sertleşerek pembe zirvelere ulaşıyordu. O lanet bir rüyaydı. Çok mükemmeldi.

"Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldandım, kıyafetlerimi hızla çıkarırken.

Yatağa sürünmeden önce onu bir süre daha içime çektim ve ellerimi kalçalarının iç kısımlarında gezdirdim. Derin bir nefes aldı ve

Gözleri hep benim üzerimdeydi. Kalçalarına öpücükler kondurarak merkezine yaklaştım.

Derin bir nefes aldım, dilimi yarığı boyunca gezdirmeden önce onun sarhoş edici kokusunun tadını çıkardım. Ben kıvrımlarını keşfederken nefesi kesildi ve bana doğru eğildi.

Klitorisini dilimin ucuyla daire içine aldım, dudaklarımın arasındaki hassas tomurcuğu emmeden önce onu kızdırdım. Darwynn inledi, parmakları saçlarıma dolandı. Uyluklarını ellerimle okşadım, sonra iki parmağımı aralarında koştum, kıvrımlarından kaydardım. İki parmağımı onun içine kaydırduğımda inledi, içeri ve dışarı pompalarken onları daire içine aldım.

"Caspian," diye nefes nefese kaldı. "Tanrım, durma."

gelse burada, ağzım amında kalırdım.

Hızımı artırdım, parmaklarım doğru noktayı okşarken dilim klitorisinin üzerinde hızla hareket ediyordu. Darwynn'in kalçaları titremeye başladı. Doruk noktası inşa ederken duvarlarının parmaklarımın etrafında kenetlendiğini hissedebiliyordum.

Bir coşku çığlığıyla, çözüldü. Zevkin her titreyişini içime çekerek onu serbest bıraktım. Tadı cennet gibiydi.

Titremeleri azaldığında, vücudunun üst kısımlarına doğru öpücükler kondurdum ve göğüslerinde oyalandım. "Bu memeleri seviyorum," diye , diğer meme ucunu ağzıma alırken ikisini de sertçe sıktım.

Beni izlerken alt dudağını ısırды, onu memnun ettiğim her anın tadını çıkarıyordu.

"Bunu yapmam hoşuna gidiyor, değil mi? Bu güzel meme uçlarını em. Seni yeniden ıslatıyor, değil mi?"

"Evet," diye nefes aldı ve memesini ağzıma daha fazla bastırmak için sırtını kamburlaştırdı.

Tekrar içeri çektim, acı içinde haykırmasına neden olacak kadar sert emdim, sonra ağzını almak için daha da yukarı çıktım. Beni tutkuyla öptü, dudaklarımda kendini tattı.

"Sana içimde ihtiyacım var," diye nefes aldı.

Ucu zaten girişindeydi ve hızlı bir hareketle içine girdim. İkimiz de sarılmış hissiyle inledik ve hemen hareket etmeye başladım, sabit bir ritim ayarladım. Darwynn bacaklarını belimin etrafına sardı ve beni daha derine çekti.

Bedenlerimiz bir olarak hareket etti, oda sevişme seslerimizle doldu. Darwynn etrafımda sıkılırken kendi serbest bırakılmamın yaklaştığını hissedebiliyordum.

Bütün gün bunu düşünmüştüm ve film çekmeyi sevsem de onu becermeyi daha çok seviyordum.

Son birkaç hamleyle birlikte uçuşumun kenarından yuvarlandık ve ortak bir mutluluk içinde haykırdık.

"Özür dilerim," dedim, yüzümü boynunun kıvrımlarına gömdüm ve sıcak tenini öptüm. "Tekrar yapacağımıza söz veriyorum ama içimdekileri çıkarmam gerekiyordu. Lanet olsun, bütün gün o daracık amcığı sikmek istiyordum."

Ellerini saçlarımda gezdirerek usulca güldü. " değil. Bunu tekrar yapabiliriz. Ve tekrar. Bütün gece boyunca." Evet, kulağa harika geliyordu.

Başımı kaldırıp ona baktım, dikkatle onu izliyor ve güzelliğine hayran oluyordum. Bakışları yumuşaktı ve yüzümün yan tarafını okşadı, dokunuşu nazikti.

"Daha önce gerçekten ciddiymdim, biliyor musun?" dedi sessizce, saçlarımı terli alnımdan uzaklaştırarak. "Seninle gurur duymak konusunda."

Dokunuşunun tadını çıkararak ona gülümsedim. "Sen olmasaydın buraya gelemezdim, biliyorsun."

O da gülümsedi, yüzünde yumuşak, bilmiş bir ifade vardı. "Ama sen yaptın," dedi, sesi fısıltının biraz üzerindeydi. "Buraya çünkü zorlayacak, yeniden deneyecek gücün vardı. Sevdiğin şeye geri dönmeyi bulmak için. Ben sadece bunu görmene yardım ettim."

Dokunuşuna doğru eğildim, parmaklarının tenime sürtünme hissi beni bu anda topraklıyordu.

"Buna inanıp inanmadığımı bilmiyorum," diye mırıldandım, sesim duygu ile kalındı. "Bunu sensiz yapamazdım, Darwynn. Kariyerimden uzaklaştığımda dünyanın bitmediğini görmemi sağlayan sendin. Bana hayatta geride bıraktıklarımın daha fazlası olduğunu hatırlattın."

Beni kendine çekti ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

"Sanki seni kurtarmışım gibi konuşuyorsun," dedi yumuşak bir sesle, sesi eğlence ve şefkat karışımıydı. "Ama kurtarılmaya ihtiyacın olduğunu sanmıyorum. Sadece kendin göremediğinde sana inanan birine ihtiyacın vardı."

Kıkırdadım. "Bilmiyorum Darwynn. Sanırım inançtan daha fazlasına ihtiyacım vardı. Sana ihtiyacım vardı."

Sessiz bir kahkaha attı, parmakları sakallarımda geziniyordu. "O zaman bana sahip olduğuna sevindim."

Onu tekrar öptüm, dudaklarının tadı kendi nefesim kadar tanıdıktı. O öpücükte bir şey vardı. Bir söz. Bir güvence. Hikâye nereye giderse gitsin, bu işte beraberdik.

Tekrar hareket etmeye başladım, tekrar içine girmeden önce yavaşça ondan çıktım.

Beni durdurmadı. Onun yerine, her bir hamlemi karşıladı.

İnlemeleri daha da yükseldi ve ben daha sert soktukça tırnakları sırtıma battı. Her hissin, ondan çıkan her küçük sesin tadını çıkardım.

"Tanrım, harika hissediyorsun. Seninle sonsuza kadar böyle kalabilirim," diye inleyerek yüzümü boynuna gömdüm.

"Caz, daha sert. Lütfen... Daha fazlasına ihtiyacım var."

Bana iki kez söylemesine gerek yoktu. Vücutlarımız birlikte hareket ederken yatak altımızda gıcırdadı. Darwynn'in göğüsleri her itme ile sıçradı, beni hipnotize etti. Birini elime aldım, meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarladım.

Özellikle hassas bir noktaya vurduğumda duvarları etrafımda sıkıştı. Kalçalarımı tekrar tekrar vurmak için açtım ve zevk çığlıklarını içtim.

"O kadar ki," diye . "Benim için çok ıslaksın." "Sadece senin için," diye inledi. "Her zaman senin için."

Dudaklarını derin, tutkulu bir öpücükle yakaladım, etrafımızdaki hava ısınırken dillerimiz birbirine dolandı. Oda seks ve ter kokusuyla doluydu.

"Yaklaştım," diye inledi Darwynn. "Durma."

"Sikimin her yerine boşalana kadar olmaz, bebeğim," diye söz verdim, onu daha sert beceriyordum.

Klitorisini ovmak için bir elimi aramıza soktum. Sırtını yataktan kaldırdı ve adımı haykırarak boşaldı. Etrafımdaki duvarlarının titreşimi beni beklenmedik bir şekilde kenara itti. Boşalırken yüksek sesle inleyerek kendimi onun derinliklerine gömdüm.

"Seni seviyorum," dedim dudaklarımı yaklaştırarak.

Ağır ağır nefes alıyordu, gözleri benimkilere bakıyordu. "Ben de seni seviyorum, Caspian. Her şeyden çok."

Bir zamanlar sürgün edilmişim, beni tanımladığını düşündüğüm her şeyden dışlanmışım. Ama şimdi, şöhretten çok daha değerli bir şey bulduğumu fark ettim.

Eve. Ve onunla birlikteydi.

Sonsuza dek kırıldığını düşündüğüm parçalarımı iyileştirmişti. Yazdığım bu yeni senaryo ile sadece bir film yapmıyordum; bir hayat inşa ediyordum - bizim hayatımızı.

Ondan ayrılmadan önce dudaklarını öptüm ve kollarımı vücuduna sıkıca sardım. O da bana sarıldı, her ikimiz de döllerimin tenimize yapışmasını görmezden geldik.

Gözlerimi kapattım, sürgünümün ağırlığının sonunda kalktığını hissettim. Artık kaybolmamıştım. O hayatıma girdiğinden beri hiç olmamıştım.

Darwynn yanımdayken her şey daha iyiydi.

Hikâyemi birlikte yeniden yazmıştık ve bu sadece bir başlangıçtı.

Seven Rue tarafından daha fazlası bulun

Web sitesi: www.authorsevenrue.com

Amazon: Seven Rue

Instagram: @sevenrue

TikTok: @sevenrueauthor

